សម្រាប់អ្នកអធិប្បាយកម្ពុជា

គោលការណ៍និងការអនុវត្តនៃ

ការអធិប្បាយរបស់ពួករីហ្វម

វាយ យ៉ុង ជុន

មជ្ឈមណ្ឌលសេចក្ដីជំនឿរីហ្វមកម្ពុជា(CRFI)

គម្រោង

1. ចំណងជើងសៀវភៅ: សម្រាប់ក្រុមជំនុំកម្ពុជា គោលការណ៍និងការអនុវត្តនៃការអធិប្បាយរបស់ពួករីហ្វម
2. គោលបំណង: មានគោលបំណងផ្តល់ផលប្រយោជន៍មួយចំនួនសម្រាប់ក្រុមជំនុំកម្ពុជាអ្នកអធិប្បាយដោយការយល់នូវគោលការណ៍និងវិធីសាស្រ្តនៃការអធិប្បាយរបស់ពួកបរិសុទ្ធ ការអនុវត្តនូវការអធិប្បាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃដើម្បីនឹងបើកសម្តែងនូវសេចក្តីពិត។
3. វិធីសាស្រ្ត:

1) ការបើកសម្តែងនៃការអនុវត្តសាសនៈវិទ្យាតាមបទគម្ពីរ - បង្ហាញពីគោលការណ៍នៃការអធិប្បាយតាមបទគម្ពីរ។
2) ការបើកសម្តែងសាសនៈវិទ្យាបែបប្រវត្តិសាស្រ្ត– ការយល់ដឹងពីការអភិវឌ្ឍនៃការអធិប្បាយរបស់ពួកបរិសុទ្ធនិងការអធិប្បាយពីការប្រោសលោះ។
3) ការបើកសម្តែងសាសនៈវិទ្យាអនុវត្ត - ការបង្កើតពេលស្ងៀមស្ងាត់នៅពេលដែលបង្កើតការអធិប្បាយ។

4. ការអធិប្បាយដែលសមស្របទៅនឹងស្ថានភាពពិតជាក់ស្តែង – ភាពប្លែកពីគេនៃ (ភាពរណ្តំ អារម្មណ៍ ភាពឆេះឆួល)ភាសាខ្មែរ។
5. ឧទាហរណ៍នៃការអធិប្បាយភាសាខ្មែរនិងការវាយតម្លៃ

លំដាប់លំដោយ

1. សេចក្តីផ្តើម:
2. ភាពចាំបាច់នៃការអធិប្បាយរបស់ពួករីហ្វមបរិសុទ្ធនៅក្នុងក្រុមជំនុំកម្ពុជា

A. វិបត្តិ៨នៅក្នុងក្រុមជំនុំកម្ពុជា

1) គ្រូគង្វាលដែលត្រូវបានបង្កើតដោយមិនមានការបង្ហាត់បង្រៀន

2) ការលំបាកមួយចំនួនសម្រាប់អ្នកអធិប្បាយកម្ពុជា

3) បេសកកជនកម្ពុជាបានបោះបង់អាទិភាពនៃការទៅដល់ព័ន្ធកិច្ចមួយចំនួន។

4) ក្រុមជំនុំកម្ពុជាដេញតាមសម្ភារៈនិយម។

5) ស្ថានភាពត្រលប់មកវិញនៃអ្នកអធិប្បាយកម្ពុជាត្រូវបានត្រាស់ហៅដោយព្រះអម្ចាស់។

6) ការខ្វះខាតទស្សនៈដែលត្រឹមត្រូវរបស់ពួកជំនុំដែលមានអ្នកព័ន្ធកិច្ចដែលមិនបានទទួលការបង្វឹក។

7) គ្រូគង្វាលកម្ពុជាចង់បានព័ន្ធកិច្ចដែលឯករាជ្យនិងរកចំនូលដោយខ្លួនឯង។

B. វិធីសាស្រ្តសំខាន់នៃវិបត្តិនេះជាការស្តារឡើងវិញនូវការអធិប្បាយតាមបទគម្ពីរ។ វាជាគោលការណ៍នៃការអធិប្បាយរបស់ពួករីហ្វមបរិសុទ្ធនិងវិធីសាស្រ្តរបស់គេ។

3. គោលការណ៍នៃការអធិប្បាយរបស់ពួកវិហ្សមបរិសុទ្ធ – ទ្រឹស្ដីនៃការអធិប្បាយនៅក្នុងចំណុចកណ្ដាលនៃការពន្យល់និងការអនុវត្តដែលផ្ដល់ដោយលោក William Perkins។
4. វាផ្ទុកដោយការពន្យល់និងការអនុវត្ត - គោលការណ៍របស់លោក Lloyd Jones។

   អ្នកអធិប្បាយអាចអនុវត្តសេចក្ដីពិតដែលអ្នកអធិប្បាយយល់។
5. វិធីសាស្ត្រនៅក្នុងការបង្កើតការអធិប្បាយរបស់អ្នកអធិប្បាយកម្ពុជា។
6. 6 ជំហាន

   (1) ភ្ជាប់ការអធិប្បាយរបស់អ្នកទៅនឹងពេលស្ងៀមស្ងាត់ផ្ទាល់ខ្លួន។

   (2) អនុវត្តនូវគោលការណ៍ដែលរកឃើញដើម្បីបង្កើតការអធិប្បាយ។

   (3) ដើរតាមគ្រោងនៃត្រីកោណ (ការសង្កេត ការបកស្រាយ និងការអនុវត្ត) ដើម្បីនឹងប្រតិកម្មទៅលើអត្ថបទព្រះគម្ពីរ។

   (4) រៀបចំសេចក្ដីសរុបរបស់ការអធិប្បាយ *telos*

   (5) បង្កើតគ្រោងបែបអនុមានរួមនៃការអធិប្បាយ។

   (6) បន្ថែមការជជែកវែកញែកដែលសមស្របនិងឧទាហរណ៍ទៅកាន់គ្រោងនៃការអធិប្បាយ។

   (7) ភ្ជាប់សេចក្ដីសរុបរបស់ការអធិប្បាយទៅនឹងការផ្លាស់ប្រែរបស់ក្រុមជំនុំ។

7. ឧទាហរណ៍នៃការអធិប្បាយរបស់គ្រូអធិប្បាយកម្ពុជា។ (ការអធិប្បាយបែបពន្យល់ ការអធិប្បាយជាចំណងជើង ការអធិប្បាយផ្សាយដំណឹងល្អ និងការអធិប្បាយសម្រាប់ការលូតលាស់)

(1) គោលបំណងនៃការអធិប្បាយរបស់គ្រូអធិប្បាយកម្ពុជា – ការលូតលាស់របស់ក្រុមជំនុំ – យើងគួរតែទំនាក់ទំនងទៅកាន់ការអធិប្បាយដើម្បីនឹងបង្កើតក្រុមជំនុំរបស់ព្រះអម្ចាស់។

(2) ការធានាអះអាងរបស់អ្នកអធិប្បាយនៃពួកបរិសុទ្ធនិងជីវិតរបស់ពួកគេ - ទិសដៅជីវិតទាំងប្រាំរបស់កាល់វីន។ ជីវិតរបស់អ្នកអធិប្បាយចេញមកពីការធានាអះអាងរបស់គាត់។ ពួកគេត្រូវការទស្សនៈត្រឹមត្រូវពីបទគម្ពីរ ទិសដៅប្រាំនៃជីវិតបែបបទគម្ពីរ។

(3) គោលបំណងនៃការស្តារឡើងវិញនៃរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ។ - យើងគួរតែផ្តោតលើការប្រកាសសេចក្តីសុចរិត សេចក្តីមេត្តា និងភាពស្មោះត្រង់។

សរុបសេចក្តី៖

គោលបំណងនៃការអធិប្បាយរបស់ពួកបរិសុទ្ធផ្តោតលើការលូតលាស់នៃស្ថានភាពពិត។

ជំពូក ១

សេចក្តីផ្តើម

ពេសកកម្មព័ន្ធកិច្ចនៅប្រទេសកម្ពុជារបស់ខ្ញុំមានរយៈពេល១០ឆ្នាំមកហើយ តាំងពីឆ្នាំ ២០០៦ នៅក្នុងនាមជាបេសកកជនផ្នែកការអប់រំ។ ជំងឺស្លាប់មួយចំហៀងខ្លួន ជាព្រឹត្តិការណ៍មួយយ៉ាងអស្ចារ្យនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំដែលធ្លាប់មាន ជាគ្រាមួយដែលបានគ្រប់បាំងជីវិតរបស់ខ្ញុំដោយស្រមោលនៃសេចក្តីស្លាប់នៅអាយុ៥០ឆ្នាំ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៤។ កាលនោះខ្ញុំមិនបានដឹងឡើយថា វាជាព្រឹត្តិការណ៍មួយដែលជំរុញខ្ញុំឱ្យមកបម្រើនៅក្នុងក្រុមជំនុំប្រទេសកម្ពុជា ដែលរូបកាលនៃក្រុមជំនុំនៅក្នុងប្រទេសដែលពេញដោយភាពអាថ៌កំបាំង ដែលដែលប៉ូលបានសារភាពថា ខ្ញុំខ្សោយ តែខ្ញុំមានកម្លាំងក្នុងកាលដែលចេញមកពីការដែលគ្មានសេចក្តីសង្ឃឹម។

គោលការណ៍នៃការអនុវត្តការអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបានទទួលនៅព័ន្ធកិច្ចថ្នាក់បណ្ឌិតនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៦នៅសាសា Westminster Theological Seminary in California ត្រូវបានចែករំលែកនៅសាលា Reformed Theological Seminary and International Theological College and Seminary in Cambodia ជាព័ន្ធកិច្ចដំបូងនៅក្នុងជំហានដំបូងនៅក្នុងការស្តារជីវិតរបស់ខ្ញុំឡើងវិញ។ ពេលនេះព្រះអម្ចាស់បានផ្តល់នូវសុខភាពយ៉ាងពិសេសដល់ខ្ញុំ ហើយបានធ្វើឱ្យខ្ញុំបានដើរក្នុងជំហានថ្មីអស់រយៈពេល១៥ឆ្នាំ។ "ព្រះយេហូវ៉ាគឺជាព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ជាកម្លាំងខ្ញុំ ទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យជើងនៃខ្ញុំបានលឿន ដូចជាជើងឈ្លូស ហើយឱ្យខ្ញុំដើរនៅលើទីខ្ពស់របស់ខ្ញុំ។" (ហាបា

គុក 3:19) សេចក្តីសន្យារបស់ព្រះបានផ្តល់មកហាបាគុកត្រូវបានសម្រេចមកកាន់ខ្ញុំដោយភ្ញាក់ផ្អើល។

ចាប់ពីឆ្នាំ២០០៧មកខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមព័ន្ធកិច្ចនៃការបង្រៀននៅ ITCS ដោយមានការហូបចុក ស្នាក់នៅ រៀន និងបង្រៀនផងដែរ ប្រសិនបើស្ថានភាពរបស់ខ្ញុំកាន់តែយ៉ាប់យឺន ខ្ញុំនឹងត្រលប់មកប្រទេសរបស់ខ្ញុំវិញ ជាប្រទេសអាមេរិក បន្ទាប់មកព្រះរបស់ខ្ញុំបានផ្តល់នូវព្រះគុណយ៉ាងអស្ចារ្យមកខ្ញុំហើយធ្វើឱ្យខ្ញុំអាចធ្វើដំណើរទៅកន្លែងផ្សេងទៀតបាន។ សុខភាពរបស់ខ្ញុំបានល្អទៀងអស់រយៈពេល៧ឆ្នាំហើយ រៀងរាល់ចុងសប្តាហ៍ខ្ញុំតែងធ្វើព័ន្ធកិច្ចផ្ទាល់ខ្លួន ខ្ញុំបម្រើបុគ្គលិកចំនួន១៥នាក់ និងមានក្រុមជំនុំសាខាចំនួន៧ និងក្រុមកោសិកាចំនួន២៧នៅក្នុង២៥ខេត្តរបស់កម្ពុជា ហើយខ្ញុំបានព្យាយាមនឹងបង្កើត វិទ្យាស្ថានកំណែទម្រង់កម្ពុជានៅក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ ជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃព័ន្ធកិច្ច និងសាសាសាខាចំនួនប្រាំនៅក្នុងក្រុងចម្បងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ខេត្តប៉ៃលិន ពោធិ៍សាត់ រតនៈគីរី ស្ទឹងត្រែង ឧត្តរមានជ័យជាដើម។ ជាលទ្ធផលនៃការស្តាប់បង្គាប់ដោយបន្ទាបខ្លួនទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់។ ពេលនេះខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងអភិវឌ្ឍព័ន្ធកិច្ចនៅកម្ពុជា ហើយត្រូវតែចែកចាយការអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំនិងការអនុវត្តទៅកាន់គ្រូអធិប្បាយនៅកម្ពុជា ដោយជីកចូលទៅក្នុងកំណប់នៅក្នុងចិត្តដែលបិទជិតរបស់ខ្ញុំអំពីគម្រោងអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំ ដែលត្រូវបានសម្រេចនៅក្នុងសាលា Westminster Theological Seminary in California សម្រាប់នឹងបោះពុម្ភសៀវភៅអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំ។

បើទោះជាខ្ញុំជាគ្រូគង្វាលខាងវិញ្ញាណម្នាក់ដែលត្រូវបានត្រាស់ហៅធ្វើជាអ្នកអធិប្បាយដោយព្រះ បើទោះជាខ្ញុំមិនសារភាពថា "ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

ម្តងទៀតនៅចំពោះពួកជំនុំ″ ដូចជាលោក Richard Baxter ក៏ដោយ ខ្ញុំនៅតែចង់អធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅចំពោះព្រះ ហើយខ្ញុំក៏នឹងឈរចំពោះព្រះនៅក្នុងការអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំបានបង្រៀនគម្ពីរសញ្ញាចាស់ (សៀវភៅទាំងប្រាំរបស់ម៉ូសេ ប្រវត្តិសាស្ត្រ ហោរាធំ ហោរាតូច និងកំណាព្យផងដែរ) ហើយលិទ្ធិរបស់ពួកបរិសុទ្ធ និងវិទ្យាដែលសិក្សាពីព្រះប្រវត្តិនៃសេចក្តីប្រោសលោះ និងសាសានៈវិទ្យាទាក់ទងនឹងការតាំងសញ្ញា និងសាសនៈវិទ្យាបែបបទគម្ពីរជាដើម ដោយនៅក្នុងការឱ្យតម្លៃរបស់លោកបណ្ឌិត Dr. Ezra Kim ជាដៃគូរការងាររបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមានការកោតសរសើរគាត់មែនទែនសម្រាប់ការលើកទឹកចិត្តនៅក្នុងការបម្រើនៅសាលា ITCS។ ប៉ុន្តែដោយសារការដឹកនាំរបស់ព្រះពួកយើងបម្រើនគររបស់ព្រះនៅទីកន្លែងខុសគ្នា ខ្ញុំមានចិត្តដែលកោតខ្លាចនៅក្នុងការបម្រើព្រះពីព្រោះការដែលទ្រង់បានបើកនូវព័ន្ធកិច្ចរីកធំដល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏មានការអរព្រះគុណដល់ព្រះផងដែរ។ និមិត្តដែលនឹងបង្កើតក្រុមជំនុំពេនីអែលនៅក្នុង២៥ខេត្តនោះបានចេញមកពីចិត្តដែលបន្ទាន់ ក្នុងកាលដែលខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងខេត្តព្រះវិហារដើម្បីនឹងទិញគ្រាប់ចន្ទីថោកៗនៅត្បូងឃ្មុំក្នុងពេលបុណ្យចូលឆ្នាំដោយជិះតុកតុក នោះខ្ញុំបានទៅដល់ក្រុងមួយដែលមនុស្សមិនដែលស្គាល់ព្រះគម្ពីរ ឬព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឡើយ ហើយខ្ញុំមានការបណ្តាលឱ្យមានការធ្វើការផ្សាយដំណឹងល្អដល់កម្ពុជា។ ដែលកិច្ចការនេះគួរតែប្រគល់ដល់បងប្អូនដែលក្មេងៗ និងមានសុខភាពល្អធ្វើ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ការនេះមកដល់ខ្ញុំដោយផ្ទាល់ ‟ឯងអាចធ្វើបាន″។ ហើយខ្ញុំបានស្តាប់បង្គាប់នៅក្នុងចិត្តដែលបន្ទាបខ្លួន។ ក្រុមកោសិកាចំនួន៣៤នៅក្នុង២៥ខេត្តត្រូវបានសាងសង់ឡើងដោយបានត្រួតពិនិត្យខេត្តចំនួន១០នៅក្នុងផ្នែកបន្ទាប់ក្នុងឆ្នាំនេះ។ ខ្ញុំក្រោកឈរនៅចំពោះព្រះ បើទោះជាខ្ញុំមិនមានថវិកា

ស្ថានភាពនិងគ្រប់ការទាំងអស់សុទ្ធតែអាក្រក់ឡើងក៏ដោយ ខ្ញុំនៅតែចង់ស្តាប់បង្គាប់ការបង្គាប់របស់ព្រះដោយសេចក្តីជំនឿ។

នៅពេលដែលបញ្ហាទាំងនេះបានកើតឡើងនៅក្រុមជំនុំកម្ពុជា ខ្ញុំចង់លើកទឹកចិត្តពួកគេ ហើយផ្តល់ចម្លើយមួយចំនួនទៅកាន់បញ្ហានោះ ដោយបង្កើតនូវសៀវភៅនេះជាកត្តាជំរុញ។ ខ្ញុំប្រាកដថាផ្លូវនៃការស្តារឡើងចម្បងចេញពីភាពនៃការបន្ធូរបន្ថយលើការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះទៅកាន់ការស្រឡាញ់លុយនិងការពឹងផ្អែកនៅក្នុងការខាងលោកិយ នោះជាការត្រលប់ទៅកាន់ការត្រាស់ហៅនៃបទគម្ពីរនៃអ្នកអធិប្បាយ។ ជាអ្នកអធិប្បាយដែលស្តារឡើងវិញនូវការអធិប្បាយ នោះបញ្ហានោះនឹងត្រូវបានដោះស្រាយពិតប្រាកដ។

នេះជាការបញ្ជាក់ប្រាប់ឱ្យស្វែងរកផ្លូវនៃដំណោះស្រាយមួយចំនួនទៅកាន់បញ្ហាក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់កម្ពុជានៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចនៃការបង្រៀនរបស់គេនិងនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចគ្រូគង្វាលរបស់គេ។ ហើយគេក៏ចង់ទៅតាមផ្លូវនៃការលូតលាស់ដោយដើរតាមការដើរតាមការបង្គាប់ដ៏ធំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (ម៉ាថាយ 28:19-20 យ៉ូហាន 21:15-17) ហើយដោយការបើកសម្តែងក្នុងការបង្គាប់របស់ពួកសាវ័ក "ចូរអធិប្បាយព្រះបន្ទូល ចូររួចរាល់ទាំងនៅក្នុងរដូវនិងពេលខុសរដូវផង ចូរកែតម្រូវ ស្តីបន្ទោស និងជម្រុញ ដោយការអត់ធ្មត់និងការបង្រៀន" (២ធីម៉ូថេ 4:2)។

ចម្លើយរបស់អ្នកសរសេរត្រូវបានបង្ហាញដោយទ្រឹស្តីនៃការអធិប្បាយមួយនិងការអនុវត្តសម្រាប់អ្នកអធិប្បាយនៅកម្ពុជាផង ដែលមាននៅសាសនៈវិទ្យារបស់ពួកវីហ្វមបរិសុទ្ធ។ ហើយនៅក្នុងជំពូកពី ខ្ញុំចង្អុលពីស្ថានភាពនៃវិបត្តិនៃការអធិប្បាយនៅក្នុងក្រុម

ជំនុំកម្ពុជា ដែលធ្លាប់មានប្រវត្តិនៃក្រុមជំនុំអស់រយៈពេល១០០ឆ្នាំ ហើយខ្ញុំនឹងឆ្លើយថា វាជាការស្តារឡើងវិញនៃការអធិប្បាយបែបបទគម្ពីរដែលយកឈ្នះលើការនោះ។ ក្នុងកាលដែលការអធិប្បាយត្រូវបានស្តារឡើងតាមបទគម្ពីរ នោះគ្រប់ទាំងការច្របូកច្របល់នឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្រែទៅកាន់លំដាប់លំដោយ។ ភាពទទេនឹងត្រូវបានប្តូរទៅជាបរិបូរណ៍ សេចក្តីងងឹតនឹងទៅជាភ្លឺ ដែលជារបៀបបង្កើតផលផ្លែនៅក្នុងសីលធម៌ សេចក្តីសុចរិត និងភាពស្មោះត្រង់តាមបទគម្ពីរ។ និយាយឱ្យខ្លី ខ្ញុំជឿថារូបឆ្លុះរបស់ព្រះនឹងត្រូវបានស្តារឡើងវិញនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

ហើយនៅក្នុងជំពូកបី ខ្ញុំនឹងពន្យល់ពីការពន្យល់បែបបទគម្ពីររបស់ខ្ញុំដោយពឹងផ្អែកលើ "សិល្បៈនៃទំនាយ" ដែលបានសរសេរចុះ ដោយលោក William Perkins ដើម្បីដោះស្រាយជាមួយនឹងគោលការណ៍បែបប្រពៃណីនៃការអធិប្បាយ ដែលពួកគ្រូគង្វាលនៃអ្នកកំណែទម្រង់បរិសុទ្ធចូលចិត្តប្រើនៅក្នុងការអធិប្បាយរបស់ពួកគេនៅគ្រាចុងសតវត្សទី១៦និងដើមសតវត្សទី១៧។ បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងប្រើទ្រឹស្តីរបស់ William Perkins ទៅលើការនោះ ហើយធ្វើការពិនិត្យលើការរកឃើញ ដែល Lloyd-Jones ជាអ្នកដែលបានសង្កេតពីសេចក្តីពិតជាក់ស្តែង ដែលអ្នកមានជំនឿបែបកាល់វីនជាគ្រីស្ទានខាងមេតូឌីសពី ទីក្រុង Wales ជាមួយចំណាងជើងរបស់យើងអំពីការអធិប្បាយ ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញពីគំរូនៃរូបឆ្លុះផ្ទាល់ខ្លួននៃអ្នកអធិប្បាយតាមបទគម្ពីរ។ បើទោះជាយើងរស់នៅថ្ងៃដើម្បីនឹងពិភាក្សានូវការវិវត្តន៍លើកទីបួននៃសប្បកម្មនិងភាពវៃឆ្លាតច្នៃប្រឌិតក៏ដោយ នៅក្នុងព័ន្ធកិច្ច នោះយើងដេញតាមការបង្រៀនរបស់ព័ន្ធកិច្ចនិងជីវិតនៃការអប់រំកិច្ចការព័ន្ធកិច្ច ព័ន្ធកិច្ចនៃការផ្គត់ផ្គង់ខ្លួនឯង និងព័ន្ធកិច្ចការអធិប្បាយដែលមានជារូបភាពជាដើម។ ជាការដែលសំខាន់ខ្លាំងណាស់នៅក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ប៉ុន្តែធាតុដែល

សំខាន់នោះគួរតែត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។ បន្ទាប់មកអ្នកសរសេរនឹងចង្អុលពីធាតុពិតដែលនៅក្នុងចំណោមការផ្លាស់ប្តូរ ពីទំនោរនៃការសាសនៈវិទ្យាចំរុងចំរើន ដែលបានបង្កើតរូបឆ្លុះពិតប្រាកដនៃក្រុមជំនុំមានពពក ហើយខ្ញុំនឹងសង្កត់ធ្ងន់លើការស្តារឡើងវិញនៃការបង្រៀនរបស់ពួកសាវ័កតាមបទគម្ពីរ ជារបៀបនៃការលូតលាស់ ដែលយើងគួរតែដេញតាមនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ វាលធ្វើព័ន្ធកិច្ចដែលមានពេញដោយពុទ្ធសាសនិកប្រហែល ៩៥%នៅក្នុងចំនួនប្រជាជន ប្រហែល១៥លាននាក់ ដែលវប្បធម៌របស់ពួកគេ។ ដូច្នេះវាគួរតែផ្តោតទៅលើការអធិប្បាយតាមបទគម្ពីរដែលសង្កត់លើការលូតលាស់នៃក្រុមជំនុំជារបៀបអធិប្បាយរបស់យើង។

នៅក្នុងជំពូក៤ ខ្ញុំនឹងរៀបចំរបៀបធ្វើការអធិប្បាយតាម៦ជំហានខ្លីៗ។ ខ្ញុំផ្តល់វិធីសាស្រ្តដែលរឹងមាំថែមទៀតដែលយើងអាចប្រើនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់គ្រូគង្វាល។ ប្រសិនបើអ្នកចង់ដឹងលម្អិតថែមទៀត សូមទំនាក់ទំនងទៅកាន់សៀវភៅពីររបស់ខ្ញុំគឺ ជំហានទាំងដប់សម្រាប់ការអធិប្បាយ (គោលការណ៍និងការអនុវត្តនៃការអធិប្បាយដោយការរែកញែកយ៉ាងជ្រៅ) និងការអធិប្បាយបុរាណ។

បន្ទាប់មកនៅក្នុងជំពូកចុងក្រោយ ជំពូក៥នឹងបង្ហាញថាខ្ញុំសង្កត់ថា អ្នកអធិប្បាយគួរតែផ្តោតលើការលូតលាស់ខាងវិញ្ញាណនិងជីវិតរស់នៅជាក់ស្តែងដែលថ្វាយបង្គំ និងការផ្សាយដំណឹងល្អនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌពិសេសដែលក្រុមជំនុំកម្ពុជាមាន ដែលជាការដាស់ស្មារតីដែលពឹងផ្អែកលើហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ជាសុវត្ថិភាពនៃជីវិតពិតប្រាកដរបស់គេ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងផ្តល់ឧទាហរណ៍នៃការអធិប្បាយមួយចំនួននៃអ្នកអធិប្បាយនៅកម្ពុជា និងបេសកកជនកូរ៉េនៃព័ន្ធកិច្ចរបស់គ្រូគង្វាល។ សៀវភៅផ្សេងទៀតនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការសម្គាល់ការអធិប្បាយរបស់គេដោយលម្អិត និងធ្វើការវាយ

តម្លៃលើការទាំងនោះដោយទ្រឹស្តីតាមបទគម្ពីរនៅក្នុងពេលអនាគត។ ខ្ញុំអធិស្ឋានថា ព្រះអម្ចាស់នឹងចាក់បង្ហូរវិញ្ញាណនៃការលូតលាស់លើគ្រូអធិប្បាយកម្ពុជាសម្រាប់ការលូតលាស់ដល់ពួកជំនុំ។

27 តុលា 2019

នៅលើតុក្នុងផ្ទះបុគ្គលិក CEMF នៅខេត្តកំពត

White Young Jeon, បេសកកជនផ្នែកការអប់រំនៅកម្ពុជា

ជំពូកទី ២

ភាពចាំបាច់នៃការអធិប្បាយនៃការកំណែទម្រង់បរិសុទ្ធ

ហេតុផលដែលអ្នកសរសេរមានអារម្មណ៍ថាភាពចាំបាច់នៃគោលការណ៍នៃការអធិប្បាយបែបកំណែទម្រង់របស់ពួកបរិសុទ្ធ និងការអនុវត្តរបស់វា ដើម្បីនឹងស្វែងរកស្ថានភាពដែលបន្ទាន់ចំនួនប្រាំបីយ៉ាងនៅនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចគ្រូគង្វាលប្រទេសកម្ពុជា។ តើមានអ្វីខ្លះ?

1. វិបត្តិនៃការអធិប្បាយនៅក្រុមជំនុំប្រទេសកម្ពុជា

បើទោះជាប្រទេសកម្ពុជាមានពុទ្ធសាសនិក ៩៥%នៃចំនួនប្រជាជនទាំងអស់ក៏ដោយ ក៏ក្រុមជំនុំនៅតែអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះតាមរយៈគ្រូគង្វាលដែលបានចាក់ប្រេងតាំងដែរ។ បន្ទាប់មកយើងបារម្មណ៍អំពីការនោះ ដល់អ្នកអធិប្បាយដែលមិនបានរៀនសូត្រ ដែលពួកគាត់មានចិត្តដែលទុកចិត្តលើខ្លួនឯងថាអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទៅកាន់ក្រុមជំនុំនៅក្នុងស្ថានភាពដែលគ្រោះថ្នាក់។ បើទោះជាពួកគេមានក្រុមជំនុំតូចមួយក៏ដោយ គ្រូគង្វាលគួរតែគិតពីព្រលឹងវិញ្ញាណរបស់មនុស្សតាមរយៈការអធិប្បាយ។ ប្រសិនបើពួកគេមានអារម្មណ៍ថាវាល្អល្មមហើយពីធាតុពិតនោះ ដែលពួកគាត់បានធ្វើការនោះនៅក្នុងក្រុមជំនុំតូចរបស់គាត់ដោយមិនសមរម្យនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌអាក្រក់ណាមួយ នោះវាគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំងណាស់នៅចំពោះព្រះ។ ដូច្នេះប្រសិនបើគិតថាការអធិប្បាយមិនត្រូវការការសិក្សាពីព្រះគម្ពីរនោះ វាបញ្ជាក់ថាគាត់មិនបានស្គាល់ពីរបៀបអធិប្បាយតាមបែបព្រះគម្ពីរសំខាន់ប៉ុណ្ណានោះទេ។

ជាទូទៅ នៅក្នុងចំណោមគ្រូអធិប្បាយបែបកំណែទម្រង់ដូចគ្នានោះ មួយចំនួនផ្តោតថាការបង្រៀននិងការអធិប្បាយនៅក្នុងកម្រិតតែមួយដូចគ្នា ជាការពិតយើងមិនអាចបំបែកការបង្រៀនចេញពីការអធិប្បាយបានឡើយ ប៉ុន្តែអ្នកអធិប្បាយរបស់ពួកកំណែទម្រង់ពួកបរិសុទ្ធ ដូចជាលោក Lloyd Jones ធ្វើការសង្កត់ធ្ងន់លើការបែងចែករវាងការអធិប្បាយនិងការបង្រៀននៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចនៃការអធិប្បាយ។ ការបង្រៀនសង្កត់ធ្ងន់លើការបញ្ជូនពត៌មានទៅកាន់ពួកជំនុំ។ ជាបឋមនៅក្នុងភាសាក្រិក *didasko* មានន័យថាការប្រាប់ ការទំនាក់ទំនង។ វាសង្កត់លើការប្រាប់នូវពត៌មានមួយចំនួន ដូច្នេះការយល់ដឹងរបស់អ្នកអធិប្បាយនឹងបានផ្តល់ឱ្យដល់ពួកជំនុំ។ ប៉ុន្តែ ការអធិប្បាយសង្កត់លើសកម្មភាពនៃការប្រកាស និងធ្វើឱ្យពួកគេស្តាប់បង្គាប់នូវសារ និងធ្វើឱ្យពួកគេមានបទពិសោធន៍នូវនគររបស់ព្រះអម្ចាស់។ បើទោះជាយើងជួបប្រទះនឹងការមានកំណត់នៃភាសានៃការអធិប្បាយរបស់គ្រូអធិប្បាយក៏ដោយ យ៉ាងណា វាពិបាកណាស់ថា យើងមិនអាចជួបនឹងគំរូនៃការអធិប្បាយល្អនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាឡើយ ពីព្រោះពួកគេមានដែនកំណត់នៅក្នុងចំណេះដឹងរបស់ពួកគេ អំពីការបន្ទាន់នៃការអធិប្បាយ។ ពួកគេមានកំហុសជាច្រើន ពីព្រោះពួកគេដើរតាមអ្វីដែលពួកគេបានស្តាប់នៅក្នុងស្ថានភាពដែលពួកគេមិនបានរៀនសូត្រ។

វាជាការពិតដែលសកម្មភាពអធិប្បាយរបស់គ្រូអធិប្បាយនៅកម្ពុជានៅក្នុងវាលនៃព័ន្ធកិច្ចនិងផ្នែកគ្រូគង្វាល ត្រូវបានធ្លាក់ចុះនៅក្នុងការច្របូកច្របល់នៅក្នុង សាសនៈវិទ្យា pastralogical ផ្នែកគ្រូគង្វាល និងផ្នែកវិធីសាស្ត្រក្នុងរង្វង់ដែលមិនល្អ។ ឧទាហរណ៍បែបនេះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងការបាក់ទឹកចិត្តនៃបេសកជននៅក្នុង

ព័ន្ធកិច្ចនៃការអធិប្បាយ។ បើទោះជាបេសកកជនដែលមានការហ្វឹកហាត់នូវដោយប្រើភាសារបស់ជាតិយ៉ាងល្អក៏ដោយ ក៏ពួកគេសារភាពថាមានកំណត់ដែរនៅក្នុងការបង្ហាញនៅក្នុងពាក្យភាសាខ្មែរនៅក្នុងការអធិប្បាយ។ ហើយក៏ពីប្រសិទ្ធិភាពនៃការយល់រវាងអ្នកបកប្រែភាសាខ្មែរនិងអ្នកបកប្រែកូរ៉េខុសគ្នាខ្លាំងណាស់ ពីព្រោះបើទោះជាគ្រូអធិប្បាយមានចំណេះដឹងខាងសាសនៈវិទ្យាល្អយ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រសិនបើអ្នកបកប្រែមានកម្រិតទាបនៅក្នុងចំណេះដឹងខាង

សាសនៈវិទ្យា ហើយក្រុមជំនុំមិនមានចំណេះដឹងពីព្រះគម្ពីរ នោះខ្លឹមសារនឹងត្រូវប្រែទៅជាអ្វីផ្សេងទៀត។ នេះជាសេចក្តីពិតដែលអាចនឹងកើតមានឡើងនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

ឧទាហរណ៍ ជាភស្តុតាង ក្រុមជំនុំកម្ពុជាដើរតាមការបង្រៀនចម្លែក ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការបង្រួបបង្រួមរវាងទស្សនៈនៃព្រះពរខាងក្រៅនៅក្នុងសាសនាព្រះពុទ្ធនិងព្រះពរខាងលោកិយ ហើយនោះជាសាសនៈវិទ្យាចម្រុងចម្រើន ដែលចេញមកពីសាសនាគ្រីស្ទានមិនតាមបទគម្ពីរ។ ដូច្នេះ ការពិតណាស់ពួកគេបានទទួលនូវបណ្តាញដែលពួកគេដេញតាមនោះ ដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិខាងសំភារនិយម និងការស្វែងរកអំណររបស់ខាងសាច់ឈាមទុកជាព្រះពរពិតរបស់ពួកគេ ជាជាងព្រះពីដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នៃគ្រីស្ទានដោយការប្រើប្រាស់គ្រប់មធ្យោបាយនិងរបស់ទាំងអស់។ ដូច្នេះ ពួកគេបានទម្លាក់ចុះទីដែលឥតខ្វោះនៃការអធិប្បាយចេញ នៅក្នុងភាពអាក្រក់ទុក្ខសោកដើម្បីនឹងបំពេញចិត្តលោភរបស់គេ។ ពួកគេបានប្តូរកម្រិតដែលគួរឱ្យគោរពនៃការអធិប្បាយទៅក្នុងកម្រិតរបស់មនុស្សវិញ។

យើងមើលឃើញថា ហេតុដែលបណ្ដាលឱ្យមានរូបភាពដ៏ចម្លែករបស់ក្រុមជំនុំបែបនេះតាមរយៈការស្រាវជ្រាវនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រក្រុមជំនុំរបស់កម្ពុជា។ នៅគ្រាដំបូងបង្អោះនៃក្រុមជំនុំកម្ពុជា ក្រុមជំនុំបាប់ទីស្ទភាគខាងត្បូងរបស់អាមេរិកបានសាងសង់ ព្រះវិហារ 500-1000 នៅកំពង់ស្ពឺ ដោយមិនមានការហ្វឹកហាត់ដល់អ្នកដឹកនាំគ្រីស្ទានអំពីការរកជំនួយពីដោយខ្លួនឯងនោះឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានយល់ពីការបង្រៀនរបស់ព្រះគម្ពីរឡើយ ដែលក្រុមជំនុំមិនអាចផ្គត់ផ្គង់ព័ន្ធកិច្ចពិតរបស់គ្រូគង្វាលបានឡើយ។ បើទោះជាពួកគេមានព្រះវិហារក៏ដោយ ប៉ុន្តែព័ន្ធកិច្ចនៃការអធិប្បាយធម្មតាអាចធ្វើបានដោយតែគ្រូគង្វាលប៉ុណ្ណោះ។ ហើយពូកគេក៏មានតួនាទីរបស់គ្រូគង្វាល ប៉ុន្តែមិនបានដឹងពីលក្ខណៈដ៏តតខ្វោះនៃការអធិប្បាយឡើយ ពីព្រោះគេមិនមានសុខភាពល្អខាងវិញ្ញាណ។ ក្រុមជំនុំខាងនិកាយបាប់ទីស្ទបានទទួលស្គាល់ពីកំហុសលើព័ន្ធកិច្ចរបស់ពួកគេ ហើយបានបញ្ឈប់ការបង្កើតក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេ។

លើសពីនេះទៀតក្រោយមកព្រះវិហារកូរ៉េមួយបានសាងសង់អាគារព្រះវិហារប្រមាណ ៥០០ នៅលើកន្លែងតែមួយដើម្បីកសាងព្រះវិហារកម្ពុជាឡើងវិញនៅសម័យបច្ចុប្បន្ន។ ខ្ញុំគិតថាប្រសិនបើពួកគេលះបង់ខ្លួនឯងដើម្បីបង្រៀនគ្រូគង្វាលឱ្យបានក្លាយជាគ្រូអធិប្បាយ នោះក្រុមជំនុំនៅកម្ពុជាអាចត្រូវបានគេលើកឡើងនូវទិដ្ឋភាពផ្សេងទៀតសម្រាប់ជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ។ ការបរាជ័យក្នុងការជ្រើសរើសអាទិភាពរបស់ពួកគេ បាននាំមកនូវលទ្ធផលបែបនោះ។

នៅថ្ងៃមួយនោះខ្ញុំបានទៅផ្សព្វផ្សាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដល់ក្រុមជំនុំបាទីស្ទនៅឯបាត់ដំបង ខ្ញុំបានឃើញពួកគេថ្វាយតង្វាយពីរដងតាមលំដាប់

លំដោយការថ្វាយបង្គំរបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំបានគិតថានៅពេលដែលសេចក្ដីពិតត្រូវបានយកមកអនុវត្តក្នុងវប្បធម៌របស់ពួកគេដោយមិនត្រឹមត្រូវ ពួកគេអាចធ្វើឱ្យជីវិតជាគ្រីស្ទានមានភាពចម្លែកដោយអនុវត្តវាខុសពីព្រះគម្ពីរ។

ដូច្នេះទោះបីយើងនិយាយល្អពីការលះបង់របស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលសម្រាប់សកម្មភាពត្រឹមត្រូវទៅ នឹងស្ថានភាពបណ្ដោះអាសន្នក៏ដោយ ប្រសិនបើយើងនៅទីនោះហើយមិនមានការរីកចម្រើននៅក្នុងកិច្ចការរបស់គ្រូគង្វាលវាពិតជារឿងធ្ងន់ធ្ងរណាស់។ ដូច្នេះយើងគួរតែលើកយករូបភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គ្រូអធិប្បាយពិត ដែលគួរតែព្យួរជីវិតរបស់គេក្នុងការអធិប្បាយ ដោយទទួលស្គាល់ការពិតដ៏អស្ចារ្យ ដែលពួកគេបានបោះបង់តួនាទីសំខាន់បំផុតរបស់ គ្រូគង្វាលដោយការមើលងាយការចង្អុលបង្ហាញរបស់ព្រះគម្ពីរ។ បញ្ហាសំខាន់បំផុតនៃការអធិប្បាយគឺពឹងផ្អែកទៅលើអ្វីដែលគ្រូគង្វាលបានទទួលសារដែលចេញពីស្ថានសួគ៌ឬអត់។

2. ស្ថានភាពរបស់គ្រូគង្វាលដោយមិនមានការហ្វឹកហាត់នៃគ្រូអធិប្បាយនៅក្រុមជំនុំកម្ពុជា

បច្ចុប្បន្នវាពិបាកណាស់សម្រាប់យើងក្នុងការរកឃើញបេក្ខជនគ្រូគង្វាលមួយចំនួននៅក្នុងក្រុមជំនុំកម្ពុជា។ ហើយយើងក៏បានរកឃើញសភាពដ៏ពេញនិយមមួយដែលប្រជាជន ដែលមានការអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោយមិនទទួលបានការតែងតាំងនៅក្នុងក្រុមជំនុំកម្ពុជា។

ក្នុងការបម្រើដើម្បីបង្រៀនមុខវិជ្ជាខាងទ្រឹស្ដីសាសនៈវិទ្យាខាងបទព្រះគម្ពីរដល់សិស្សរបស់ខ្ញុំអស់រយៈពេល ១៣ ឆ្នាំហើយទោះបីជាខ្ញុំបានសួរទៅកាន់ការត្រាស់ហៅទៅកាន់ពួកគេ ខ្ញុំបានលឺចម្លើយវិជ្ជមានរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែនៅពេលពួកគេបានជួបពេលវេលាត្រឹមត្រូវនៃការតែងតាំង ពួកគេបានពន្យារពេល។ សម្របខ្លួនទៅនឹងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នរបស់គេ ដោយមិនបង្ហាញចំណាប់អារម្មណ៍ដ៏រុងរឿងរបស់ពួកគេ។ ដូចដែលខ្ញុំសង្កេតមើលពួកគេ ទោះបីមាននរណាម្នាក់មានកម្រិតគ្រប់គ្រាន់ គាត់ចូលចិត្តពន្យារពេលដោយមិនស្ទាក់ស្ទើរចំពោះបញ្ហាជាច្រើន។ បញ្ហាចំបងគឺរដ្ឋហិរញ្ញវត្ថុដែលពួកគេអាចបង្កើតសម្រាប់ខ្លួនគាត់និងគ្រួសាររបស់គាត់ជាដើម។ បន្ទាប់មកកិច្ចការនៃគ្រូគង្វាលដែលគ្មានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់បំពេញតំរូវការនៃបេសកកម្មតាមរយៈថ្នាក់សិក្សាខ្លីបានធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សេចក្ដីថ្លៃថ្នូរនៃការផ្សព្វផ្សាយ។

ពួកគេបានបំបែកស្តង់ដារនៃកន្លែងសំរាប់ការថ្វាយបង្គំសាធារណៈរបស់ គោលលិទ្ធិនៃសេចក្ដីជំនឿ ដែលជាគ្រូគង្វាលគឺជាមនុស្សដែលមានពរដ៏អស្ចារ្យ ប៉ុន្តែពួកគេបានធ្វើឱ្យការអធិប្បាយមានលក្ខណៈសាមញ្ញ ឬត្រូវបានមើលងាយ។ សេចក្ដីពិតទាំងស្រុងដែលក្រុមជំនុំគួរតែត្រូវបានរីកលូតលាស់ដោយការអធិប្បាយដែលមានទំនាក់ទំនងគ្នាផងដែរ ហើយទិសដៅនៃការការអធិប្បាយរបស់ពួកសាវកបានបាត់បង់យ៉ាងខ្លាំង។

3. ការលំបាកមួយចំនួនទៅកាន់គ្រូអធិប្បាយនៅក្នុងក្រុមជំនុំកម្ពុជា

ក្រុមជំនុំកម្ពុជាដែលត្រូវបានទទួលយកកាលពី ១០០ឆ្នាំមុន ពេលនេះពិតជាខ្សោយខ្លាំងណាស់ខាងបរិស្ថានខាងវិញ្ញាណនៅក្នុងការបង្កើតនូវអ្នកអធិប្បាយដែលឥតខ្ចោះ ដែលជាគ្រូគង្វាលដែលស្មោះត្រង់ និងជាអ្នកវិទូខាងសាសនៈវិទ្យាដូចជាប្រទេសកូរ៉េ។ ខ្ញុំមិនដែលបានលឺពីអ្នកអធិប្បាយណាឡើយ ហើយមិនដែលនឹងមាននរណាដែលត្រូវបានលើកឡើងនៅលំនាំនៃការដោះស្រាយខាងសាសនៈវិទ្យាអ្វីឡើយរហូតមកដល់ពេលនេះ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញអ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណ ដូចជាគ្រូគង្វាល ចាស់ទុំ អ្នកអធិប្បាយ និងអ្នកបម្រើខាងការលូតលាស់អ្វីឡើយ បើទោះជាមានកម្មវិធីភាពជាអ្នកដឹកនាំគ្រូគង្វាលពីរដងនៅក្នុងមួយឆ្នាំក៏នៅ ITCS ដែលជាសាលាដែលខ្ញុំបានបម្រើអស់រយៈច្រើនជាង១០ឆ្នាំដោយខំប្រឹងប្រែង ដែលប្រហែលជាមានសិស្សជាមធ្យម១០០នាក់មកជួបជុំគ្នា ហើយមានគណៈកម្មាធិកាប្រេសប៊ីធារៀនត្រូវបានបង្កើតឡើងកាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ខ្ញុំមិនដែលឃើញមានគ្រូអធិប្បាយណាមួយដូច្នោះសោះ។

ថ្ងៃមួយខ្ញុំបានសួរសំណួរទៅកាន់បេសកកជនម្នាក់ពីការនោះ គាត់បានឆ្លើយមកខ្ញុំថាដោយសារ បេសកកជនមុនបានផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈច្រើនទៅកាន់ក្រុមជំនុំកម្ពុជាដើម្បីនឹងសម្រេចគោលបំណងរបស់ពួកគេនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ច។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថានោះជាចម្លើយដែលអវិជ្ជមានមួយ។ តើអ្វីទៅជាហេតុផលចម្បង? ខ្ញុំគិតថាដោយសារពួកគេបានបាត់បង់ការអធិប្បាយព្រះបន្ទូលទៅតាមបទគម្ពីរនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់ពួកគេ។ ពួកគេបានជំនួសការអធិប្បាយដោយសារកាដូរ ការសរសើរដំកើង ការធ្វើអំណោយជាដើម។ ហើយពួកគេបានធ្វើឱ្យគ្រីស្ទានកម្ពុជាត្រឡប់ការសម្លឹងមើលរបស់ពួកគេទៅកាន់ការផ្សេងដែលមិនមែនជាការស្ដាប់ទៅកាន់ព្រះបន្ទូលរបស់

ព្រះ។ អ្នកអធិប្បាយធំៗនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចគ្រូគង្វាលពួកបរិសុទ្ធ និងអ្នកអធិប្បាយកូរ៉េល្អៗបានលះបង់ខ្លួនរបស់ពួកគេដើម្បីនឹងយល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលជាជីវិតបែបជាយញ្ញបូជាជាការអធិស្ឋាន ការប្រកាសការអធិប្បាយរបស់ពួកគេដោយប្រឹងប្រែង ប៉ុន្តែសម្រាប់ក្រុមជំនុំកម្ពុជាក៏ដេញតាមដែរ តែបែរទៅរកភាពមនោសញ្ចេតនាជ្រុល ហើយការអធិប្បាយបានត្រឡប់ទៅជាខ្សោយ។ លោក Baxter ដែលជាអ្នកអធិប្បាយម្នាក់នៅក្នុងពួកបរិសុទ្ធបានគិតថា មុនដែលគាត់ឡើងទៅកាន់ទីអធិប្បាយ គិតថាគិតនឹងមានបានអធិប្បាយទៅដល់ក្រុមជំនុំរបស់គាត់ម្តងទៀតនោះឡើយ។ ហើយក្រុមជំនុំក៏មានអារម្មណ៍ថាដូចជាបន្ទាន់ដែលគាត់បានអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅទីកន្លែងមួយក្បែរភ្លើងនៃស្ថាននរក។ តើមានគ្រូអធិប្បាយណាដូចជាគាត់នៅប្រទេសកម្ពុជាដែរឬទេ?

ក្រុមជំនុំថ្មីៗនេះ សិក្ខាសាលា និងសាលាគម្ពីរ ហាក់បីដូចជាបាត់បង់ការសំខាន់ៗមួយចំនួនដោយងាយ ដោយសារការអភិវឌ្ឍខាងសេដ្ឋកិច្ច។ ដូចជាសិស្សដែលចូលរៀនរួចមក ហើយបានត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់ពួកគេវិញនៅក្នុងពេលវ៉ាកង ហើយពួកគេបានបោះបង់ការសិក្សាជាប់លាប់របស់ពួកគេ ដោយសារបញ្ហាលុយកាក់ដោយសារឪពុកម្តាយ ឬគេខ្លួនឯងផ្ទាល់មានបន្ទុកទទួលខុសត្រូវខាងសេដ្ឋកិច្ច ហើយបានបោះបង់ចោលការសិក្សា ដើម្បីនឹងរកចំណូល។ ខ្ញុំពិតជាមានការលំបាក់នៅក្នុងការដោះស្រាយនូវបញ្ហានេះណាស់។

ហើយវាក៏ពិបាកនៅក្នុងការស្វែងរកបេក្ខជនធ្វើជាគ្រូគង្វាល និងជាពិសេសបុគ្គលក្មេងៗនៅកម្ពុជាមិនចូលចិត្តធ្វើជាគ្រូគង្វាលប៉ុន្មានណាស់នោះទេ។ នៅថ្ងៃមួយខ្ញុំបានទៅលេងវិទ្យាស្ថានបាត់ដំបង និងបេសកកជនកូរ៉េ ខ្ញុំទៅលេងពួកគេហើយ

បានសួរទៅកាន់ពួកគេពីស្ថានភាពរបស់សិស្ស ពួកគេមានភាពអវិជ្ជមាន ពីព្រោះពួកគេបានបោះបង់ការសិក្សារបស់ពួកគេដើម្បីនឹងរកប្រាក់ដើម្បីគ្រួសាររបស់ពួកគេ។ ដូច្នេះបេសកកជនព្យាយាមជួយដោះស្រាយបញ្ហាថវិការរបស់ពួកគេដោយការធ្វើកសិកម្ម ចិញ្ចឹមត្រីនៅក្នុងអាងរបស់សាលារៀន។ បើទោះជាអាគារដ៏ធំត្រូវបានសាងសង់ឡើងនៅលើផែនដីនៅលើដីក៏ដោយ តែបើមិនមានសិស្ស តើមានន័យអ្វីទៅ?

ហើយមានសិស្សមួយចំនួនចង់ក្លាយជាគ្រូគង្វាលបន្ទាប់គេមានមុខរបរបន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការសិក្សាជំនាញនៅសាលារួច។ វាបញ្ជាក់ថាចិត្តដែលដេញតាមការត្រាស់ហៅជាគ្រូអធិប្បាយត្រូវបានរលាយបាត់បង់។ តើអ្វីទៅជាបញ្ហាចម្បងទៅលើការនេះ? ដូចដែលយើងបានប្រៀបធៀបការលំបាក់ខាងថវិការនៅក្នុងថ្ងៃរបស់ពួកបរិសុទ្ធនៅប្រទេសអង់គ្លេស ដែលពួកគេបានលូតលាស់នៅក្នុងគ្រាដែលមានបញ្ហា និងទទួលឥទ្ធិពលមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្នក្នុងនាមពូកគេជាដូជាយក្សខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំកម្ពុជានៅតែរវល់ធ្វើការសុំទានរបស់របរពីជនបរទេស ហើយលូតលាស់ឡើងនៅក្នុងសភាពដូចជាកូនក្មេង ហើយត្រូវបានធ្លាក់ចុះនៅក្នុងគំនរសម្រាមនៃការដេញតាមលុយ។

លើសពីនោះទៀត ដោយសារគ្រូគង្វាលបម្រើក្រុមជំនុំនៅក្នុងការថែរក្សាមុខរបរធ្វើកសិកម្មផ្ទាល់ខ្លួនផង និងការលក់ដូរផងដើម្បីនឹងមើលថែរគ្រួសាររបស់គាត់ នោះវាពិតជាលំបាកនៅក្នុងការផ្តោតទៅលើការអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅក្នុងកាលដែលមានថ្មជំពប់ជាច្រើន។

4. បេសកកជនបោះបង់ចោលអាទិភាពនៅក្នុងការអធិប្បាយដោយសារភាពជាក់ស្តែងរបស់ព័ន្ធកិច្ច

នៅក្នុងលំនាំនៃទីធ្វើព័ន្ធកិច្ចជាបន្ត ព័ន្ធកិច្ចរបស់បេសកកជនមិនអាចជួយអ្វីឡើយ មានតែធ្វើព័ន្ធកិច្ចជាច្រើន។ ដូច្នេះថ្មីៗនេះខ្ញុំបានរៀបចំព័ន្ធកិច្ចនៅកម្ពុជារបស់ខ្ញុំសម្រាប់រយៈពេល ១៣ឆ្នាំ នោះខ្ញុំបានរកឃើញថាខ្ញុំមានព័ន្ធកិច្ចទាំងអស់១៦ប្រភេទដូចជា ការបង្រៀនសិក្ខាសាលា កិច្ចការគ្រូគង្វាលនៅក្រុមជំនុំតាមតំបន់ បង្កើតក្រុមជំនុំសាខា ព័ន្ធកិច្ចនៃការផ្គត់ផ្គង់ខ្លួនឯង (CMF) ព័ន្ធកិច្ចផ្សាយដំណឹងល្អ ព័ន្ធកិច្ចនៃការបកប្រែ ការកែសម្រួលសៀវភៅពីបទគម្ពីរ វិទ្យាស្ថានខាងសេចក្តីជំនឿបែបកំណែទម្រង់របស់កម្ពុជា ការថ្វាយបង្គំលូតលាស់ក្នុងរយៈពេលមួយថ្ងៃ ព័ន្ធកិច្ច IT (កុំព្យូទ័រ និងទូរស័ព្ទដៃ) ការអោយជាគម្ពីរ ការឱ្យសម្ភារៈព្យាបាលបែបបុរាណនិងការដឹកនាំក្រុមបេសកកជនជាដើម។ ទាំងនេះមិនមែនជាព័ន្ធកិច្ចដែលខ្ញុំសំដៅទៅរកមុនមេដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមព័ន្ធកិច្ចនេះនោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានធ្វើតាមការត្រូវការរបស់ពួកគេនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចបែបទូទៅរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងការដេញតាមការងារបច្ចុប្បន្នរបស់ខ្ញុំ។

ជាទូទៅខ្ញុំចាប់ផ្តើមជាមួយការបង្រៀនមុខវិជ្ជារបស់ខ្ញុំទៅកាន់ថ្នាក់ភាពជាអ្នកដឹកនាំគ្រូគង្វាលមួយដោយមានពីរដងនៅក្នុងមួយឆ្នាំនៅក្នុងសភាពទន់ខ្សោយខាងរូបកាយរបស់ខ្ញុំ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបង្រៀនថ្នាក់ BA និង M.Div។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានគិតថា ប្រសិនបើព្រះបង្គាប់ឱ្យរៀបចំស្បែកជើងរបស់សិស្ស នោះខ្ញុំនឹងធ្វើដោយបន្ទាបខ្លួន។ ខ្ញុំគិតថា ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវបានធ្លាក់ចុះនៅក្នុងសភាពដ៏ទន់ទាប នោះខ្ញុំនឹងត្រលប់ទៅកាន់សហរដ្ឋអាមេរិក ដូច្នេះប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំនឹងមើល

ថៃរខ្ញុំទ្វេរដង។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ភាពទន់ខ្សោយរបស់ខ្ញុំត្រូវបានប្រសើរឡើងបន្តិចម្តងៗដោយសារព្រះគុណរបស់ព្រះ។ ខ្ញុំបានចូលនិវត្តន៍នៅអាយុ៦២ ឆ្នាំពីក្រុមជំនុំពេនីអែលប្រែសប៊ីធារៀន ហើយញុំាអាហារ ដេក បង្រៀន និងសិក្សានៅ ITCS អស់រយៈពេល៧ឆ្នាំដែលជាជីវិតជាប្រចាំថ្ងៃរបស់ខ្ញុំ។ នៅចុងសប្តាហ៍ ខ្ញុំបានទៅតាមសិស្សៗហើយបម្រើក្រុមជំនុំចំនួនប្រាំបីដោយអំណរទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់។

បន្ទាប់មកខ្ញុំបានពិចារណាក្នុងការជួយពួកគេដោយការណាមួយ ហើយបានចាប់ផ្តើមជាមួយព័ន្ធកិច្ចកុំព្យូទ័រដើម្បីជួយសិស្សឱ្យមានការសិក្សាដែលប្រសើរឡើង ដោយវិធីសាស្ត្រនៃការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រ។ ដូច្នេះពេលណាដែលខ្ញុំទៅលេងសហរដ្ឋអាមេរិក ខ្ញុំបានយកកុំព្យូទ័រចាស់ៗនិងជុសជុលពួកវា ហើយបានផ្តល់ដល់សិស្សខ្ចីដោយមានការចុះកិច្ចកុងត្រា។ នៅក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយពួកគេ នោះខ្ញុំព្យាយាមបង្រៀនការលំបាកបីយ៉ាងដូចជា ចិត្តដែលចេះអរគុន ការនិយាយថាខ្ញុំសុំទោស និងការធ្វើរបាយការណ៍ពីជីវិតរបស់ពួកគេដោយស្មោះត្រង់ជាដើម។ ហើយខ្ញុំក៏បានព្យាយាមជួយជីវិតខាងព្រលឹងវិញ្ញាណរបស់ពួកគេផងដែរ។ ខ្ញុំនៅតែបន្តស្មោះត្រង់នៅក្នុងព័ន្ធកិច្ច។ ខ្ញុំបន្តបន្ថែមព័ន្ធកិច្ចនៃការផ្តល់គម្ពីរ សៀវភៅវេយ្យាករណ៍អង់គ្លេស សៀវភៅដែលលក់ដាច់ជាងគេជាដើម។ ឥលូវនេះបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានប្រកាសពីព័ន្ធឯករាជ្យរបស់ខ្ញុំរួចមក ខ្ញុំចាប់ផ្តើមបង្កើតក្រុមជំនុំតាមតំបន់នៅក្នុងកន្លែងមួយចំនួន។ អស់រយៈពេលប្រាំឆ្នាំ ខ្ញុំបានផ្តោតលើការផ្សាយដំណឹងល្អទៅកាន់អ្នកធ្វើការរោងចក្រនៅក្នុងផ្ទះជួលពីរល្វែង ប៉ុន្តែដោយស្មោះត្រង់ខ្ញុំមិនបានវាយប្រហារពួកគេនោះទេ ដោយសារគម្រោងជាច្រើន។ ដោយសារខ្ញុំបានរក

ឃើញថា ខ្ញុំមានការលំបាកខាងថវិការនៅក្នុងការថែរក្សាបុគ្គលិកនិងក្រុមជំនុំជាច្រើន។ ដូច្នេះខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តធ្វើការរើទៅកន្លែងមួយទៀត ដែលមានតែមួយល្វែងដើម្បីនឹងកាត់បន្ថយគម្រោងចំណាយដើម្បីឱ្យមានសេរីភាពខ្លះ។ ក្នុងកាលដែលខ្ញុំចំណាយប្រហែល១០០០ដុល្លានៅក្នុងមួយខែ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាអាចទ្រាំទ្របានល្អនៅក្នុងបញ្ហានោះ។ ជួនកាលខ្ញុំមានបញ្ហាសុខភាពរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំចង់ត្រលប់ទៅសហរដ្ឋអាមេរិកវិញ។ បន្ទាប់មកព្រះអម្ចាស់បានធ្វើឱ្យសុខភាពរបស់ខ្ញុំបានប្រសើរឡើងជាមុនដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់។ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានរៀបចំព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំ ហើយបានចាប់ផ្ដើមពង្រីកវាឡើងដើម្បីទៅដល់គោលបំណងរបស់ខ្ញុំ។ ពេលនេះខ្ញុំមានបុគ្គលិកប្រហែលជា១៥នាក់និងក្រុមជំនុំជំនួន៧ ហើយមានក្រុមកោសិកាចំនួន២៧ ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅ២៥ខេត្តនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ហើយខ្ញុំក៏នឹងចាប់ផ្ដើមបង្កើតវិទ្យាស្ថានអប់រំកំណែទម្រង់កម្ពុជាផងដែរនៅក្នុងទីកន្លែងចំនួន៨ ភ្នំពេញ ប៉ៃលិន ពោធិ៍សាត់ បន្ទាយមានជ័យ ឧត្តរមានជ័យ កំពត រតនៈគីរី ស្ទឹងត្រែងជាដើមនៅឆ្នាំ២០២០។ ទាំងនោះនឹងក្លាយជាព័ន្ធកិច្ចដែលផ្ដែកលើការផ្សាយដំណឹងនៅ២៥ខេត្តដើម្បីនឹងបង្កើតក្រុមជំនុំពេនីអែលប្រេ៊ីសប៊ីធារៀនកម្ពុជា។

បន្ទាប់មក ព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងការសរសេរ១០ផ្នែករបស់ព្រះគម្ពីរនឹងត្រូវបន្តរហូតដល់២០២០ដើម្បីនឹងបញ្ចប់ការកែសម្រួលគ្រប់សៀវភៅដែលមានចំណងជើង "ពិភពនៃបទគម្ពីរ" ដែលមានបីភាសា ហើយខ្ញុំតែងតែព្យាយាមសរសេរលើកុំព្យូទ័រ។ លើកលែងពីការទាំងនោះ ខ្ញុំរវល់នៅក្នុងការបង្កើតសៀវភៅបែបសាសនៈវិទ្យាសម្រាប់ក្រុមជំនុំកម្ពុជា ដែលជាមានភាពសមស្របទៅនឹងកម្រិតរបស់ពួក

គេ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ខ្ញុំមិនអាចទ្រាំធ្វើមិនអើរពើនឹងព័ន្ធកិច្ចនៃការអធិប្បាយបានឡើយ។ នេះជាបញ្ហាចម្បងដែល បេសកកជនទទួលរងគ្រោះនៅក្នុងទីធ្វើព័ន្ធកិច្ច។ ដូច្នេះពួកគេអាចនឹងទេរទៅរកការផ្ដល់អំណោយ ដើម្បីនឹងថែរក្សាសុខភាពរបស់យើងនិងរៀបចំរដ្ឋបាលក្រុមជំនុំជាដើម ជាជាងការសិក្សាព្រះគម្ពីរ ការអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅក្នុងចិត្តដែលក្រេវក្រោធទៅកាន់ក្រុមជំនុំដែលត្រជាក់។ បើទោះជាខ្ញុំបង្រៀនទៅកាន់សិស្សរបស់ខ្ញុំឱ្យចេះអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោយខ្លាំងក្លា យ៉ាងស្មោះត្រង់ទៅដល់ពួកគេ ការពិតខ្ញុំបានរកឃើញថាខ្ញុំនៅឆ្ងាយពីការបង្រៀនរបស់ខ្ញុំណាស់។ ដូច្នេះក្រុមជំនុំកម្ពុជា យើងឃើញថាអំណាចនៅក្នុងការអធិប្បាយត្រូវបានបាត់បង់ដោយការប្ដូរការដែលចម្បងជាមួយនឹងការផ្សេងៗទៀត ដូចជាការធ្វើអំណោយ ការអប់រំ និងការខាងរដ្ឋបាលជាដើម។

5. ក្រុមជំនុំកម្ពុជានៅក្នុងការដេញតាមសម្ភារៈនិយម

ការចុះចាញ់នៃព័ន្ធកិច្ចការអធិប្បាយ យើងពិបាកដោះស្រាយណាស់ដោយសារបញ្ហាថវិកានៃសង្គមកម្ពុជា។ ដូច្នេះការអះអាងថាព័ន្ធកិច្ចត្រូវតែពឹងផ្អែកលើថវិកា។ មានអំណាចតែមិនអាចគេចផុតពីអន្ទាក់នៃសម្ភារៈនិយម មិនដូចជាវិធីសាស្ត្ររបស់ពួកកំណែទម្រង់សម្រាប់ព័ន្ធកិច្ចរបស់ក្រុមជំនុំឡើយ។ ការពិតដែលយើងបាត់បង់ការនោះបើទោះជាយើងមានមានលុយ នោះព័ន្ធកិច្ចនៅតែបន្តដោយការអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់គឺសំខាន់ណាស់។ នៅពេលដែលបេសកកជនសារភាពថា ព័ន្ធកិច្ចគួរតែធ្វើដោយសារមានថវិកា វាជាការលំបាកយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទាស់នឹងការអះអាងរបស់ពួកសាវក។ ជាការពិតណាស់ បេសកកម្មនៅកម្ពុ

ជានឹងត្រូវតែផ្តោតទៅលើព័ន្ធកិច្ចដែលក្រីក្រដោយសារបេសកកជនក្រមួយចំនួន នោះយើងមានតែផ្តោតលើព័ន្ធកិច្ចខាងលុយកាក់។ ដូច្នេះកម្មករកម្ពុជាមិនបានផ្តោតលើការយល់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនោះឡើយ តែហាក់ដូចជាមានភាពសុំនៅក្នុងការទទួលលុយមួយចំនួនពីអ្នកដទៃ។ ដូច្នេះព័ន្ធកិច្ចរបស់គ្រូគង្វាលបានធ្លាក់ចុះទៅក្នុងស្ថានភាពដែលអាក្រក់ ដែលព្យាយាមសុំជំនួយចេញពីភាពកំសោយរបស់បេសកកជន។ វិធីសាស្រ្តខុសឆ្គង នាំពួកគេទៅកាន់ភាពស្មោគគ្រោកល្បិកកិចកល ភាពលោភលន់និងអំពើបាប។ លើសពីនោះទៀត មនុស្សមួយចំនួនមិនអើពើនឹងការលះបង់យ៉ាងច្រើនដែលបេសកកជននិងក្រុមជំនុំបានរៀបចំអស់មួយជីវិតរបស់គេ ដោយមើលងាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដូចជាចោរ ហើយព្យាយាមទាញរកចំណេញពីក្រុមជំនុំដោយវិធីសាស្រ្តរបស់ពួកលោកិយ។

ដូចដែលវាត្រូវបានធ្វើឡើងដោយអ្នកអធិប្បាយ តើគាត់អាចនឹងអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលជាភាសាខាងគតិទៅកាន់ក្រុមជំនុំបានយ៉ាងដូចម្តេច? វាមិនអាចទៅរួចឡើយ។ ដូច្នេះ បើទោះជារូបភាពរបស់ពួកគេហាក់ដូចជាត្រូវបានដោះស្រាយ ប៉ុន្តែការពិតគេមិនមានការធានាអះអាងចេញពីសេចក្តីពិតពីការអធិប្បាយរបស់គេឡើយ។ ការបង្រៀនដែលគ្រូអធិប្បាយដែលអធិប្បាយដោយមានការអនុវត្តសេចក្តីពិត គួរតែឈរមាំនៅលើផ្លូវរបស់ព្រះអម្ចាស់ នោះគេនឹងមិនត្រូវផ្លាស់ប្តូរសេចក្តីពិតនៅក្នុងអ្នកអធិប្បាយនោះឡើយ។ "តែ ឱអ្នកសំណប់នៃព្រះអើយ ចូរឱ្យអ្នករត់ចៀសចេញពីសេចក្តីទាំងនោះ ហើយដេញតាមសេចក្តីសុចរិត សេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួន និងសេចក្តីសំឡូតវិញ" (១ធីម៉ូថេ ៦៖១១)។ ដូចជាគ្រាប់ពូជដុះនៅក្នុងបន្លា ដែលគ្រប់ដណ្តប់លើការលូតលាស់ដោយអំណាច នោះបញ្ហាថវិកា ការខ្វល់ខ្វាយនិង

សប្បាយនៅក្នុងម៉ាថាយជំពូក១៣ ការទាំងនោះធ្វើឱ្យការអធិប្បាយរបស់គ្រូអធិប្បាយមិនលូតលាស់ ទាំងនោះជាការដែលរារាំងដល់ការប្រកាសការអធិប្បាយនិងការអនុវត្តរបស់ការអធិប្បាយ។ ដូចដែលចិត្តដែលគោរពព្រះក្លែងក្លាយដែលបម្រើដល់សម្ភារៈ នោះព្រះនឹងត្រូវរលាយបាត់នៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ការអធិប្បាយជាការដែលចេញមកពីចេស្តារបស់ព្រះ។ ហើយលំនាំនៃការអធិប្បាយរបស់គ្រូអធិប្បាយកម្ពុជាក្នុងការដើរតាមសម្ភារៈនឹងត្រូវបានព្យាបាលដោយការស្តារឡើងវិញនូវការអធិប្បាយតាមបទគម្ពីរ ជាការផ្ទុយគ្នានឹងវិធីសាស្រ្តដោយកំហឹងទាស់នឹងភ្លើងដែលកំពុងឆេះសន្ធោរសន្ធៅ។

6. ស្ថានភាពនៃការបះបោររបស់អ្នកដែលត្រូវបានត្រាស់ហៅ

ហើយខ្ញុំក៏ធ្វើការសម្គាល់នៅខាងលើ មនុស្សមួយចំនួនធ្វើការពន្យានៅក្នុងការចាក់ប្រេងតាំងរបស់គេ បើទោះជាគេទទួលការរៀបចំយ៉ាងស្កប់ស្កល់នៅក្នុងស្ថានភាពរបស់គេយ៉ាងខ្លាំងក្លាយក៏ដោយ។ នៅក្នុងភាពខ្មៅងងឹតនៃការធានាអះអាងខាងថវិកាជាបញ្ហាដ៏ធំ ប៉ុន្តែការដ៏ធំជាងទៀតនោះគឺជាការមិនមានចិត្តចង់ក្លាយជាគ្រូគង្វាលដែលចាក់ប្រេងតាំង ដែលមិនសម្រាប់ជាការស្វែងរករបស់គេនៅក្នុងអំណាចដែលគួរឱ្យមានកិត្តិយស។ គួរឱ្យសោកសៅណាស់។ ការពិតនោះ ការអធិប្បាយនិងពេលបង្រៀនធ្វើឱ្យយើងមានបទពិសោធន៍នូវអំណាចនៃការព្យាបាលនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង និងមានបទពិសោធន៍នូវស្ថានសួគ៍នៅក្នុងវិញ្ញាណ។ ដូច្នេះ លោក B.B Warfield អះអាងថាទីអធិប្បាយរបស់គ្រូអធិប្បាយប្រៀបបីដូចជាបល្ល័ង្កស្ថានសួគ៌។ ដូច្នេះ បើទោះជាគ្រូអធិប្បាយដែលបានត្រាស់ហៅមានបញ្ហាច្រើននៅក្នុងពេលអធិប្បាយក៏ដោយ ដោយសារលុយ គាត់នឹងទេរ

ទៅរកទិសដែលវិជ្ជមានជា នោះជាការអធិប្បាយ។ ដូច្នេះ អ្នកដែលត្រូវបានត្រាស់ហៅនឹងបះបោរ។ ដូច្នេះបើទោះជាគាត់ឈប់រៀននៅក្នុងកម្មវិធីសិក្ខាសាលាក៏ដោយ គាត់នៅតែអាចអធិប្បាយនៅក្រុមជំនុំផ្សេងទៀតជាការងារបន្ថែម។ ហើយបេសកកជនមិនអើពើនិងទទួលពួកគេ ពីព្រោះពួកគេមានដែលកំណត់ដោយគ្រូគង្វាលជំនួយនៅកម្ពុជាសម្រាប់ភាសា វប្បធម៌ជាដើម។ ពីព្រោះពួកគេគិតថា ការអធិប្បាយជាមុខរបររបស់ពួកគេ ហើយការបង្រៀនជាចំណូលដែលសមស្របសម្រាប់ពួកគេ។ ពួកគេគិតដូច្នេះដោយមិនមានការត្រាស់ហៅ គេអាចធ្វើការទាំងអស់បានយ៉ាងល្អ។

7. ភាពខ្វះខាតនូវទស្សនៈដែលត្រឹមត្រូវនៃក្រុមជំនុំរបស់បេសកកជនសាមញ្ញ

បេសកកជនសាមញ្ញធម្មតាមិនត្រូវបានបញ្ជូនចេញដោយក្រុមជំនុំ ឬតម្រូវឱ្យធ្វើបេសកកម្មដោយកត្តាជម្រុញដែលខុសពីធម្មតាដូចជាពួកចាស់ទុំនោះ អ្នកមើលថែរក្សា និង ទៀយ kwon Sa និងគ្រូបង្រៀនជាដើមនោះឡើយ អាចនឹងរលុបបានទៅកាន់ទស្សនៈនៃក្រុមជំនុំដែលមានទំនាក់ទំនងទៅកាន់បេសកកម្មជំនួញរបស់គាត់។ ពួកគេគិតថាព័ន្ធកិច្ចនឹងអភិវឌ្ឍដោយសារអំណាចខាងទឹកប្រាក់។ ដូច្នេះពួកគេពួកគេប្រឈមនឹងការល្បួងនៅក្នុងការបន្ធូរបន្ថយជាមួយនឹងការយល់បែបបទគម្ពីររបស់ក្រុមជំនុំ។

បេសកកជនត្រូវបានហៅថាគ្រូគង្វាលសម្រាប់គ្រូវគង្វាល។ មានន័យថាបេសកកជនគួរតែជាគ្រូគង្វាលជាប្រាកដ។ អេភេសូ ៤ ព្រះអម្ចាស់ដែលមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញបានប្រទានអំណោយមួយចំនួនទៅកាន់ក្រុមជំនុំមាន សាវក ហោរា អ្នក

ផ្សាយដំណឹងល្អ គ្រូគង្វាលនិងគ្រូបង្រៀន។ នៅទីនេះសាវកសំដៅលើសាវកទាំង ១៣។ ហោរាជាម្នាក់នៅក្នុងសញ្ញាថ្មីដែលមានតួនាទីស្មើនឹងសាវកដែរ ដូចជា ម៉ាកុស បាណាបាស់ ស៊ីឡាស់ ស្ទេផាន និងភីលីព។ អំណាចរបស់ពួកគេជាសាវក ពីព្រោះ ពួកគេត្រូវបានប្រើជាពិសេសដោយសារព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងការសម្រេចនូវផ្នែកនៅក្នុងក្រុមជំនុំដើម។

នៅប៉ៃលិនមានបេសកកជនចាស់ម្នាក់បានមកកាលពី១០ឆ្នាំមុន គាត់បានសាងសង់ក្រុមជំនុំនៅក្នុងទីក្រុងដូចជាសណ្ឋាគារដ៏ល្អ ហើយបង្កើតក្រុមជំនុំសាខាយ៉ាងល្អដោយជំនាញសញ្ជាតិរបស់គេ។ ហើយគេក៏ឧបត្ថម្ភក្រុមជំនុំសម្រាប់គ្រូគង្វាលដើម្បីនឹងដឹកនាំគ្រប់ក្រុមជំនុំនីមួយៗ។ ប៉ុន្តែគ្រូគង្វាលកម្ពុជាចង់ចាកចេញដើម្បីទទួលបានព័ន្ធកិច្ចឯករាជ្យ បើទោះជាពួកគេមានប្រយោជន៍យ៉ាងច្រើនពីក្រុមជំនុំក៏ដោយ។ ជាការពិត ពួកគេត្រូវការឈរមាំដោយខ្លួនរបស់ពួកគេផ្ទាល់នៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេដោយមិនមានជំនួយ។ បញ្ហារបស់ពួកគេ គឺជាការផ្តោតទៅលើបញ្ហាលុយកាក់។បោះទោះជាបេសកកជនចាស់ទុំចង់ឈររឹងមាំដើម្បីនឹងថ្វាយខ្លួនរបស់គាត់ទៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់គ្រូគង្វាល ពួគគេមិនចង់បាននរណាឱ្យគ្រប់គ្រងដោយចាស់ទុំម្នាក់ទៀតនោះឡើយ។ គាត់បានស្រែកឡើងថា វាជាបញ្ហានៃការត្រាស់ហៅ។ ដូច្នេះវាពិបាកណាស់ដែល អ្នកអធិប្បាយគួរតែផ្តោតលើលារអធិប្បាយនិងព័ន្ធកិច្ចនៃការអធិប្បាយនិងព័ន្ធកិច្ចនៃការអធិប្បាយដែលនឹងត្រូវបានប្តូរទៅជាជម្រើសនៃព័ន្ធកិច្ចគ្រូគង្វាលរបស់គាត់។

8. គ្រូគង្វាលកម្ពុជាចង់ដេញតាមព័ន្ធកិច្ចឯករាជ្យ

គ្រូគង្វាលកម្ពុជាចង់ឈររឹងមាំដោយឯករាជ្យ។ ក្នុងកាលដែលពួកគេមានវិធីសាស្ត្រមួយចំនួននៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចគ្រូគង្វាល យើងគួរតែសហការណ៍ជាមួយពួកគេដើម្បីនឹងថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ។ ការទាំងនេះចេញមកពីការបោះបង់ចោលអាទិភាពនៃការអធិប្បាយនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចគ្រូគង្វាលរបស់ពួកគេ។ ក្នុងកាលដែលក្រុមជំនុំដើរទៅកាន់ចំនុចកណ្តាលនៃសម្ភារៈនិយម និងសុវត្ថិភាពនៃជីវិត ដែលមិនបានយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាចំនុចកណ្តាល នោះគេនឹងបាត់បង់ចរិតលក្ខណៈបរិសុទ្ធ។ ពួកគេមានបន្ទុកជាច្រើននៅក្នុងការថ្វាយខ្លួនរបស់គេដាច់ទៅក្នុងការអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ការមួយនេះជាការដ៏គ្រោះថ្នាក់នាពេលបច្ចុប្បន្នរបស់គ្រូអធិប្បាយ ដែលផ្តោតទៅលើការរកប្រាក់ឧបត្ថម្ភដោយខ្លួនឯងនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ច។ ប្រសិនបើគេពន្យាកិច្ចការដែលចម្បង ដើម្បីនឹងដេញតាមសុវត្ថិភាពនៃជីវិតចុងក្រោយគឺជាការស្លាប់។ ជាលទ្ធផល ពួកគេមិនអាចធ្វើព័ន្ធកិច្ចនៅក្នុងចំណុចកណ្តាលដែលជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទៀតនោះឡើយ។ មហន្តរាយទាំង៨នៃក្រុមជំនុំកម្ពុជាត្រូវបានជំនួសដោយការផ្តល់យោបល់ ឱ្យត្រឡប់ទៅកាន់ព្រះគម្ពីរនិងការស្តារឡើងវិញនៃការអធិប្បាយតាមបទគម្ពីរ។ ដូចជាកាលដែលយើងត្រឡប់ទៅកាន់គម្ពីរ កិច្ចការថ្មីនឹងកើតឡើង បញ្ហាចម្បងរបស់ក្រុមជំនុំកម្ពុជានោះត្រូវតែត្រលប់ទៅកាន់បទគម្ពីរ។ បន្ទាប់មកតើការអធិប្បាយបែបណាដែលសមស្របទៅនឹងក្រុមជំនុំកម្ពុជា? ចម្លើយគឺការអធិប្បាយបែបកំណែទម្រង់របស់ពួកបរិសុទ្ធ។ ជំពូកបន្ទាប់នឹងនិយាយពីការលូតលាស់បែបប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ការអធិប្បាយបែបកំណែទម្រង់របស់ពួកបរិសុទ្ធ។

ជំពូកទី ៣

ទ្រឹស្តីរបស់ពួកបរិសុទ្ធ ការអធិប្បាយរបស់ពួកកំណែទម្រង់

លោកបណ្ឌិត Joseph Pipa ជាអ្នកដែលណែនាំនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចថ្នាក់បណ្ឌិតនៅ Westminster Theological Seminary នៅក្នុងរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ាពីឆ្នាំ ១៩៩៣ ដល់១៩៩៦ គាត់បានចង្អុលប្រាប់ថាអ្នកអធិប្បាយជាច្រើននិងមានការអធិប្បាយជាច្រើននៅក្នុងគ្រាបច្ចុប្បន្ននេះបានទទួលឥទ្ធិពលពី "សិល្បៈនៃការទស្សទាយ" ដែលត្រូវបានសរសេរដោយ លោក William Perkins នៅក្នុងសារណារបស់គាត់ "ការអភិវឌ្ឍនៃការអធិប្បាយរបស់ William Perkins "។

គោលការនៃការអធិប្បាយរបស់គាត់ដែលចេញមកពីសិល្បៈនៃការទស្សទាយដែលសាមញ្ញ។ គោលការណ៍ត្រូវបានសង្ខេបដោយចំណុចពីរ ការបកប្រែ និងការដាក់អនុវត្ត ឬ ការពន្យល់និងការអនុវត្ត។ ម្យ៉ាងទៀតនិយាយបានថា ជាការបកប្រែបទគម្ពីរនិងការដាក់អនុវត្តនៅក្នុងជីវិត។ ការចេញចូលរបស់ការបកប្រែនិងការអនុវត្ត ការអនុវត្តនិងការបកប្រែ វាជាវិធីសាស្រ្តដើម្បីនឹងទំនាក់ទំនងទៅកាន់ក្រុមជំនុំដែលទទួលការអធិប្បាយដោយផ្ទាល់។

គោលការណ៍របស់លោក Lloyd Jones ដែលជាអ្នកដែលមានឥទ្ធិពលលើអ្នកអធិប្បាយកូរ៉េយ៉ាងច្រើននៅក្នុងប្រមាណពីរបីទស្សវត្សគឺជារឿងមួយនេះហើយ។ យើងគួរតែធ្វើការពីរបៀបនៃគោលការណ៍ពីររីកចម្រើននៅក្នុងសៀវភៅដូចតទៅនេះ "សិល្បៈនៃការទស្សទាយ" ដើម្បីអនុវត្តការទាំងនេះទៅក្នុងក្រុមជំនុំកម្ពុជានៅក្នុជំពូកនេះ។

1. តើអ្វីទៅជាបទគម្ពីរ?

តាមប្រវត្តិសាស្រ្តគ្រូអធិប្បាយមិនបានអានអត្ថបទបានអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ជាទូទៅបន្ទាប់ពីអានអត្ថបទ បកប្រែអត្ថបទជាការចាប់ផ្តើមនៃការអធិប្បាយ ។ ដូច្នេះអ្នកអធិប្បាយបានចាប់ផ្តើមជាមួយការបង្កើតការអធិប្បាយទៅកាន់អត្ថបទដែលបានជ្រើសរើស។

បន្ទាប់មកមានកិច្ចការចម្បងទៀតជាការធ្វើឱ្យប្រាកដថាព្រះគម្ពីរជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះពិតប្រាកដ។ ការធានាអះអាងថាអត្ថបទជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ជាគ្រឹះនៃការបកប្រែនៃបទគម្ពីរ។ ចំណុចចាប់ផ្តើមដែលអ្នកអធិប្បាយបានពិចារណានោះ ជាគោលគំនិតមួយដែលមិនច្បាស់លាស់ ដែលថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះត្រូវបានលាយឡំនៅក្នុងអត្ថបទនឹងបង្ករឱ្យមានកំហុសមួយចំនួន។ គាត់នូវតែមិនអាចស្គាល់ពីសេចក្តីសង្គ្រោះពីបទគម្ពីរដូចជាមនុស្សទូទៅដែរ ដូច្នេះគាត់មិនអាចអធិប្បាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំបានទេ ពីព្រោះគាត់មិនអាចគ្រប់គ្រងលើសីលធម៌តាមបទគម្ពីរបាននៅឡើយ។ ហេតុអ្វី? ពីព្រោះការអធិប្បាយគឺជាការយល់ពីបទគម្ពីរដើម្បីនឹងពន្យល់ពីបទគម្ពីរ និងអនុវត្តវានៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ ដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេរក្សានៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេដោយស្មោះត្រង់ ដោយមិនមានការបកប្រែព្រះគម្ពីរមិនមានការអធិប្បាយ។

សព្វថ្ងៃនេះ បញ្ហាមួយចំនួននៃការច្របូកច្របល់ជាច្រើនដែលក្រុមជំនុំកម្ពុជាទទួលរងគ្រោះនៅក្នុងការអធិប្បាយត្រូវបានកើតឡើងនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្រ្តរួចទៅហើយ។ បញ្ហាសំខាន់នៃការច្របូកច្របល់គឺជាទស្សនៈរបស់បទគម្ពីរ។ វាជាសេច

ក្តីពិតបញ្ហាដែលមិនជឿបទគម្ពីរថាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ឬការទទួលព្រះគម្ពីរទុកជាពាក្យរបស់មនុស្សនិងគំនិតរបស់មនុស្ស ឬដោយការគិតថាបទគម្ពីរបែបដូចជាក្លែងក្លាយហាក់ដូចជាគេបានជឿព្រះគម្ពីរថាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះពិតប្រាកដមែន មានដំណឹងមួយចំនួនដែលនឹងកើតឡើង។ ការជាក់ស្តែងនោះគ្រូក្លែងក្លាយកើតចេញពីការមិនទទួលស្គាល់លក្ខណៈច្បាស់លាស់នៃបទគម្ពីរ ដែលជាចរិតដែលមានអំណាចរបស់ព្រះគម្ពីរនិងភាពពេញលេញនៃបទគម្ពីរដែលពួកកំណែទម្រង់បានអះអាង។ និយាយដោយខ្លី វាត្រូវបានពឹងលើ "ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (បទគម្ពីរ) ដែលជាវិញ្ញាណនិងជាជីវិត" (យ៉ូហាន ៦៖)។ ដូចជាលោក Herman Bavinck បានធ្វើដូច្នោះដែរ ដូចដែលយើងបានអានអត្ថបទនៅក្នុងបទគម្ពីរ យើងស្តាប់ទៅកាន់សូរសៀងរបស់ព្រះដោយផ្ទាល់ចេញពីស្ថានសួគ៌ នោះយើងដើរតាមទស្សនៈនេះទៅលើបទគម្ពីរ។

គ្រូរបស់ខ្ញុំ លោក Jung Am, Dr. Yun Sun Park ដែលជាបណ្ឌិតខាងសាសនៈវិទ្យាដ៏អស្ចារ្យ ជាអ្នកសរសេរការបកស្រាយបទគម្ពីរ ដែលក្រុមជំនុំកូរ៉េចាប់ផ្តើមមានការអះអាងថា មានតែមួយគត់ដែលជាអ្នកពឹងផ្អែកលើការបើកសម្តែង (បទគម្ពីរ) ដែលនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះនៅក្នុងសៀវភៅរបស់គាត់ "សាសនៈវិទ្យាតាមបទគម្ពីរ"។ នៅទីនេះ ការបើកសម្តែងនោះជាបទគម្ពីរ។ ជាការពឹងផ្អែកមានន័យថាសេចក្តីជំនឿដែលបានដាក់ខ្លួនរបស់គាត់ទៅលើព្រះបន្ទូល ជាការពិចារណាមានន័យថាជាគំនិតរបស់គាត់ ជាគ្រឹះមានន័យថាសកម្មភាពរបស់មនុស្ស។ គំនិតនេះជាចរន្តដើម្បីនឹងបញ្ជាក់ពីមនុស្សទាំងមូល ដែលជាឫសគល់និងជាគ្រឹះ ដែលជាចិត្ត។ ទស្សនៈនេះចេញមកពីសកម្មភាពដែលប្រច្រាស់នឹងទស្សនៈរបស់ពួករ៉ូមាំង

កាតូលិកពីបទគម្ពីរនៅក្នុងពេលកំណែទម្រង់ ដែលត្រូវបានដោះស្រាយពីចរិតលក្ខណៈរបស់ក្រុមជំនុំពួកកំណែទម្រង់។ ពួកប្រូតេស្តង់ជាក្រុមដែលជឿលើបទគម្ពីរថាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោយមិនមានកំហុសអ្វីសោះ។

2. តើការបកប្រែបទគម្ពីរត្រូវបានបង្កើតឡើងយ៉ាងដូចម្តេច?

តើគម្ពីរគួរតែត្រូវបានបកប្រែយ៉ាងដូចម្តេច? តាមប្រពៃណីរបស់សាសនៈវិទ្យារបស់ពួកកំណែទម្រង់គេបានពិចារណាពីការបកប្រែគម្ពីរនៃសេចក្តីប្រោសលោះ។ វាមានន័យថាគម្ពីរមានលំនាំនៃសេចក្តីប្រោសលោះឡ។ កាលដែលយើងបកប្រែអត្ថបទនៅក្នុងចំណុចកណ្តាលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ យើងគួរតែមើលទៅអត្ថបទនៅក្នុងទស្សនៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ការនេះត្រូវបានហៅថាការបកប្រែពីប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសេចក្តីប្រោសលោះ ឬការបកប្រែនៃចំណុចកណ្តាលនៃការតាំងសញ្ញា។ ការបកប្រែនេះត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយ Westminster Theological Seminary ដែលជាចំណុចកណ្តាលនៃសាសនៈវិទ្យាខាងកំណែទម្រង់នៅក្នុងលោកិយនិងសាលាកំណែទម្រង់ដែលបានដើរតាមដោយជាប់លាប់ ដែលត្រូវបានសង់ឡើងនៅលើសាសនៈវិទ្យាតាមបទគម្ពីរដែលបានសរសេរដោយលោក Gerrhardus Vos ដែលជាបណ្ឌិតសាសនៈវិទ្យានៃសាសនៈវិទ្យាតាមបទគម្ពីរ។

1) លោក Vern Poythress ដែលជាសាស្ត្រាចារ្យខាងការបកស្រាយព្រះគម្ពីរនៅ Westminster Theological Seminary ចូលចិត្តបកប្រែវានៅក្នុងវិធីមួយដែលអភិវឌ្ឍថែមទៀត នៅក្នុងគ្រឹះនៃការបកប្រែនេះ ហើយជាអ្នកដែលនិយាយពីអន្តរទំនាក់ទំនងនៃព្រះជាម្ចាស់ជាកណ្តាល។ ចំណុចកណ្តាលនៃ

លំនាំនៃសេចក្តីប្រោសលោះជាព្រះគ្រីស្ទ គាត់បានអះអាងថាយើងគួរតែបកប្រែអត្ថបទនៅលើជួរនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការប្រោសលោះ ដោយការបត់បែននៅក្នុងការដែលយើងសិក្សាពីសញ្ញាចាស់ នោះយើងគួរតែបកប្រែក្រឹត្យវិន័យនិងនិមិត្តរូបអាចជាផ្តេកទៅរកការបកប្រែដែលយកមនុស្សជាទីកណ្តាល ដែលនោះជាការយកមនុស្សជាកណ្តាល ឬជាសីលធម៌និងពិធីដែលមិនមែនជាដំណឹងល្អ។ បន្ទាប់ពីនោះមកគាត់អះអាងពីការបកប្រែដែលយកព្រះត្រៃឯកជាកណ្តាលនៅលើគ្រឹះនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសេចក្តីប្រោសលោះ។

2) អ្នកអធិប្បាយបែបកំណែទម្រង់របស់ពួកបរិសុទ្ធដែលមានទស្សនៈរបស់កាល់វីនបកប្រែអត្ថបទបែបជាវេយ្យាករណ៍ ប៉ុន្តែដេញតាមការបកប្រែដែលយកការតាំងសញ្ញាជាកណ្តាល។ លោក J.I Packer បានរៀបចំដូចតទៅ៖ "១ បកប្រែគម្ពីរដោយន័យត្រង់ៗនិងតាមវេយ្យាករណ៍ ២បកប្រែគម្ពីរដោយទៀតត្រង់និងមានភាពសមស្របគ្នា ៣ បកប្រែគម្ពីរបែបជាគោលសេចក្តីជំនឿនិងយកព្រះជាកណ្តាល។ ៤ បកប្រែគម្ពីរបែបអំពីព្រះគ្រីស្ទនិងបែបផ្សាយដំណឹងល្អ ៥បកប្រែគម្ពីរដោយមានការសង្កេតនិងការអនុវត្ត។ ៦ បកប្រែគម្ពីរជាមួយការដាក់អនុវត្តដែលស្មោះត្រង់និងពិតប្រាកដ។" ដោយសារការបកបែពីព្រះគ្រីស្ទជារូបរាងនៃការបកប្រែ បើទោះជាទស្សនៈរបស់ពួកគេខុសគ្នាក៏ដោយ វាបានមកដល់ការសន្មត់ដូចគ្នា ប៉ុន្តែវាអាចនឹងធ្លាក់ចុះនៅក្នុងស្ថានភាពដែលគ្រោះថ្នាក់ក្នុងកាលដែលពួកគេគិតទៅលើគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ បន្ទាប់មកក្នុងកាលដែលពួកគេមានទស្សនៈនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសេចក្តីប្រោសលោះសម្រាប់ការបកប្រែ ពួកគេនឹងមានផលប្រយោជន៍នៅក្នុងការបកប្រែនោះ។

3) ខ្ញុំដេញតាមការស្ដារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះជាចំណុចកណ្ដាលនៃការបកប្រែ។ វាមានន័យថា បោះទោះជាវាមានឫសដូចគ្នាទៅនឹងការបកប្រែទាំងពីរខាងលើក៏ដោយ តែវាបានសង្កត់ធ្ងន់លើផ្នែកដែលអនុវត្តថែមទៀត ហើយផ្ដោតទៅលើសីលធម៌របស់គ្រីស្ទាន។ ខ្ញុំប្រាកដថាគ្រប់ទាំងសាសនៈវិទ្យាទាំងអស់និងសេចក្ដីជំនឿរបស់វាផងគួរតែបង្ហាញនៅក្នុងជីវិត សេចក្ដីសុចរិត សេចក្ដីមេត្តា និងភាពស្មោះត្រង់ ពីព្រោះរបៀបដែលបទគម្ពីរទាមទារគឺជាជីវិតបែបបទគម្ពីរនិងសីលធម៌របស់វា។ និយាយម្យ៉ាងទៀត ដោយសារវាគួរតែត្រូវបានបង្ហាញបែបជាផលផ្លែដែលរឹងមាំនិងកែវថ្លារបស់វានៃសេចក្ដីប្រោសលោះ។ វាជាការបញ្ជាក់មួយទៀតនៃសិរីល្អរបស់ព្រះដែលជាចំណុចកណ្ដាលនៃការបកប្រែ។

(២) វាត្រូវបានបង្ហាញដោយការសួរសំណួរមួយចំនួនទៅកាន់ការបកប្រែសំណួររបស់លោក Vern Poythress មានដូចតទៅ

(១) តើសេចក្ដីសុចរិតរបស់ព្រះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងអត្ថបទនេះដូចម្ដេច?

(២) តើអ្វីទៅជាសេចក្ដីមេត្តារបស់ព្រះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងអត្ថបទ?

(៣) តើអ្វីទៅជាសេចក្ដីស្មោះត្រង់របស់ព្រះដែលបង្ហាញនៅក្នុងអត្ថបទ?

(៤) តើអត្ថបទនិយាយអ្វីពីការស្ដារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះមកកាន់យើង?

សំណួរទាំងនេះនឹងធ្វើឱ្យយើងបកប្រែអត្ថបទជាមួយទស្សនៈដែលត្រឹមត្រូវ ដើម្បីឱ្យពួកគេរក្សាតុល្យភាពនៅក្នុងការអធិប្បាយ។ ជីវិតដែលមានព្រះគ្រីស្ទជាកណ្តាលគួរតែជាការស្តារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះនៅក្នុងជីវិត។ ពីព្រោះវាជាផលផ្លែនៃសេចក្តីប្រោសលោះនិងការបញ្ជាក់របស់វា។

6) យើងអាចសំដៅទៅលើគោលការណ៍នៃការបកប្រែតាមរយៈក្រាបនៃការបកប្រែនៃអត្ថបទនៅក្នុងចំនុចបន្ថែម។

3. តើយើងអនុវត្តការបកប្រែរបស់យើងបានដោយរបៀបណា?

វាជាការធម្មតាដែលការបកប្រែមនិងការដាក់អនុវត្តចេញមកពីការយល់នូវស្ថានភាពដែលទំនាក់ទំនងទៅកាន់ក្រុមជំនុំបច្ចុប្បន្ន។ ក្រុមជំនុំកម្ពុជាមិនអាចគេចផុតពីវប្បធម៌របស់កម្ពុជានិងសាសនារបស់គេនោះទេ។ បើទោះជាការយល់ដឹងចេញពីការត្រួតពិនិត្យសៀវភៅមួយចំនួននិងជីវិតរបស់ពួកគេ ជនជាតិកម្ពុជានៅក្នុងទស្សនៈនៃបទគម្ពីរគឺនៅតែជាអ្នកមានបាបនៅក្រោមសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ។ ដូច្នេះយើងគួរតែយល់ពីសភាពដ៏វេទនារបស់ពួកគេនិងព្យាបាលពួកគេដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ យើងគួរតែជ្រើសរើសអត្ថបទដែលចាំបាច់និងបង្ហាញនូវឧទាហរណ៍របស់ពួកគេនៅក្នុងការអធិប្បាយ។

ឧទាហរណ៍ តើយើងអាចមើលទៅលើបញ្ហានេះដើម្បីផ្តល់ការជ្រមុជទៅកាន់អ្នកចាប់ផ្តើមដំបូងដូចម្តេច? យើងគួរតែបកប្រែវាដោយការស្វែងរកបទគម្ពីរនិងបកប្រែវាតាមបទគម្ពីរ។

ជាទូទៅ ការបកប្រែនិងការអនុវត្តត្រូវបានកើតឡើងក្នុងពេលតែមួយ។ មុនការនេះត្រូវបានអនុវត្តទៅកាន់ការរៀបរៀងនៃសេចក្តីអធិប្បាយ វាត្រូវមានកំណត់នូវការអនុវត្តទៅកាន់ការបកប្រែនៃអត្ថបទដោយខ្លួនវាផ្ទាល់។ ការអនុវត្តនឹងត្រូវបានទទួលបានប្រតិកម្មលើនៅពេលដែលគិតពីការសញ្ជឹងគិតផ្ទាល់ខ្លួន និងការថ្វាយបង្គំផ្ទាល់ខ្លួន។ បោះទោះជាអ្នកអធិប្បាយមានការលំបាកនៅក្នុងការដាក់ការអនុវត្តក៏ដោយ ពីព្រោះដោយសារការគិតខ្លាំងពេករបស់គាត់ ប៉ុន្តែដំបូងបង្អោះ យើងអាចអនុវត្តវាទៅកាន់គាត់ផ្ទាល់និងក្រុមជំនុំរបស់គាត់។ នៅក្នុងដំណើរការនេះ អ្នកអធិប្បាយនឹងទទួលបានប្រយោជន៍ជាច្រើនពីការនោះ។ នេះជាស្នូលនៃការអធិប្បាយនិងជាគន្លឹះទៅកាន់ការអនុវត្តទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។

ក្រុមជំនុំកម្ពុជាត្រូវបានបង្ហាញរូបរាងមួយចំនួនទៅកាន់ការបកប្រែខុសឆ្គងនៃបទគម្ពីរ។ ពួកគេមាននិម្មិតជាច្រើននៃបទគម្ពីរ និងការលំបាកជាច្រើនសម្រាប់ការបកប្រែនៃពាក្យសព្ទនៅមានដែនកម្រិត។ ហើយដោយសារពួកគេមិនអាចគ្រប់គ្រងលើប្រភេទនិងនិមិត្តរូបរបស់បទគម្ពីរ ធ្វើឱ្យពួកគេស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពដែលពិបាក។ ដូច្នេះយើងត្រូវការបកប្រែប្រភេទនិងនិមិត្តរូប ដែលជាចំណុចពីរដែលត្រឹមត្រូវ ជាការបញ្ជាក់នៃការបើកសម្តែងនៅក្នុងសញ្ញាចាស់។ យើងអាចប្រតិកម្មលើវានៅក្នុងទស្សនះរបស់លោក Gerrhardus Vos ជាគ្រឹះទូទៅ។

ឧទាហរណ៏ វាមានប្រយោជន៍នៅក្នុងការពន្យល់ពីព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងការក្រលេកមើលពស់ដ៏គួរឱ្យខ្លាចនិងពស់លង្ហិននៅវាលរហោស្ថាន។ នៅទីនេះពស់លង្ហិនផ្ទាល់បង្ហាញពីប្រភេទដែលជាប្រភេទសំដៅទៅលើព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយការដែលមើលទៅកាន់វាដែលត្រូវបានព្យួរនៅលើដំបងគឺគ្រាន់តែជានិមិត្តរូបប៉ុណ្ណោះ។ តាមរយៈនិមិត្តរូបនេះ

យើងអាចរៀនអ្វីទៅជាការផ្សាយដំណឹងល្អ។ សកម្មភាពបង្ហាញពីជីវិតនៃសេចក្តីជំនឿនៅវាលរហោស្ថាននិងក្នុងពេលតែមួយ វាបង្ហាញពីរបៀបដែលជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទពិតប្រាកដ។ ការជឿលើព្រះគ្រីស្ទជាឧទាហរណ៍ដែលពួកគេបានថ្វាយខ្លួនរបស់ពួកគេនាទីបច្ចុប្បន្ននេះ។ សកម្មភាពដែលពួកគេដាក់ខ្លួនរបស់ពួកគេទៅសម្លឹងមើលពស់យ៉ាងពេញលេញជាសេចក្តីជំនឿរបស់យើង។ នៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ដែលសាមញ្ញនិមិត្តរូបនិងប្រភេទត្រូវបានស៊ីគ្នា ជាសេចក្តីពិតដែលមានតែព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះដែលជាព្រះសង្គ្រោះរបស់យើង និងដោយសេចក្តីជំនឿទៅកាន់ទ្រង់យើងអាចទទួលបានការសង្គ្រោះ ហើយនឹងបានជាបរិបូរនិងកាន់តែច្បាស់នៅក្នុងការយល់ដឹងរបស់យើង។ បែបដូច្នោះហើយ ដែលការបើកសម្តែងជារូបភាពធ្វើឱ្យយើងយល់ពីសេចក្តីពិតយ៉ាងបរិបូរណ៍។

ព្រឹត្តិការណ៍នៃការឆ្លងសមុទ្រក្រហមត្រូវបានយល់ថាជាការជ្រមុជនៃក្រុមជំនុំនៃទីរហោស្ថាន។ (១ កូរិនថូស 10:1-2) អត្ថបទនេះទាមទារការបកប្រែនៃនិមិត្តរូប។ អេស៊ីពចង្អុលទៅកាន់លោកិយ អារក្ស និងសាច់ឈាម។ ហើយសមុទ្រក្រហមជាលំនាំនៃអំពើបាប។ ហើយក៏ពីព្រឹត្តិការណ៍នៃការញែក មានន័យថាជាកិច្ចការរបស់ព្រះនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះអម្ចាស់។ និយាយម្យ៉ាងទៀត វាជារូបរាងថា រាស្ត្ររបស់ព្រះបានទទួលពិធីជ្រមុជ។ វាពន្យល់នូវការកើតជាថ្មីដែលគេបានស្លាប់ ត្រូវបានបញ្ចុះនៅក្នុងបាបរបស់គេ ហើយត្រូវបានរស់ឡើងម្តងទៀតនៅក្នុងកំណើតខាងវិញ្ញាណ។ សមុទ្រក្រហមនៅក្នុសញ្ញាថ្មី ជាសេចក្តីស្លាប់ ជាលទ្ធផលនៃអំពើបាបដែលត្រូវបានដកចេញ ហើយមានជីវិតថ្មីត្រូវបានផ្តល់មកដោយសេចក្តីជំនឿតាមរយៈកិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះ យើងបកប្រែថាព្រឹត្តិការណ៍នៃការឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមមានន័យថាជាជ្រមុជ

ទឹករបស់ក្រុមជំនុំ។ ពីព្រោះពួកសាវ័កបានបកប្រែវា នោះយើងទទួលយកវាបែបដូច្នេះ នៅក្នុងចិត្តរបស់យើង។

ប្រសិនបើយើងទទួលយកនិមិត្តរូបបែបត្រង់ៗ ដូចជាការយកឈ្នះលើបញ្ហា ឬដោយសង្ឃឹមរងចាំការអស្ចារ្យណាមួយដោយការចុះចូលទៅក្នុងទន្លេមេគង្គ និងបឹងទន្លេសាបទុកជាពាក្យនៅក្នុងការដាក់អនុវត្ត នោះយើងបានទាសចេញឆ្ងាយពីការបកប្រែរបស់ពួកសាវ័ករួចទៅហើយ។ អ្នកអធិប្បាយដែលមិនដើរតាមពួកសាវ័កមិនអាចអធិប្បាយពីព្រះគ្រីស្ទបានឡើយ។ គាត់បានត្រឹមតែបង្ខំឱ្យជឿលើគំនិតរបស់គាត់មិនមែនដល់ព្រះគ្រីស្ទដល់ក្រុមជំនុំរបស់គាត់។

ចេញពីការមួយនេះហើយដែលលេចចេញពួកគ្រូក្លែងក្លាយ និងដោយការបញ្ចូលការមួយនេះទៅកាន់គ្រីស្ទានដែលមិនសូវបានរៀនសូត្រសាសនៈវិទ្យាខុសឆ្គងនឹងត្រូវបានផ្តុំឡើងនិងទាស់ទៅនឹងព្រះគ្រីស្ទ ហើយចុងក្រោយគេនឹងចាកចេញពីព្រះគ្រីស្ទ។

ការបកប្រែរបស់គ្រូអធិប្បាយជាគន្លឹះនៃការបង្កើតខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយ។ កាលដែលគេស្គាល់អត្ថបទនិងពន្យល់វានៅក្នុងការតាមអារម្មណ៍របស់គាត់ នោះគេអាចនឹងទាស់នឹងព្រះគ្រីស្ទ ហើយបង្ខំការបង្រៀនក្លែងក្លាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាស់នឹងព្រះគ្រីស្ទ ហើយគេអាចបង្កើតប៉មបាបិលរបស់ពួកគេ។ ដូច្នេះគេគួរតែសិក្សាអត្ថបទយ៉ាងច្បាស់លាស់និងយល់ពីវាអោយច្បាស់ ហើយគួរតែត្រលប់ទៅកាន់របៀបនៃការបង្កើតខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយ។

នៅក្នុងសេចក្តីសង្ខេប អ្នកអធិប្បាយជាអ្នកដែលស្មោះត្រង់នៅក្នុងការធ្វើឱ្យបទគម្ពីរមានបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមជំនុំផ្ទាល់។ ពីព្រោះដោយសារអ្នកនាំសាររបស់ស្តេច គាត់គួរ

តែស្មោះត្រង់ទៅកាន់ស្តេច។ ការអធិប្បាយរបស់ពួកបរិសុទ្ធជាការប្រកាសសេចក្តីពិត ដែលគេរកឃើញដោយការចេញចូលតាមរយៈការពន្យល់ដោយរុករកយ៉ាងម្មត់ចត់និង ការដាក់អនុវត្តដោយមានទំនុកចិត្តនិងដោយក្លាហាន។ នេះជាវិធីសាស្ត្ររបស់អ្នក អធិប្បាយដ៏អស្ចារ្យ លោក Lloyd Jones ។ អ្នកអធិប្បាយអាចអនុវត្តតែអ្វីដែលគាត់ បានយល់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ។

ជំពូក ៤

របៀបបង្កើតខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយសម្រាប់គ្រូអធិប្បាយកម្ពុជា

រហូតមកដល់ពេលនេះ យើងបានគិតពីមហន្តរាយនៃការអធិប្បាយ ហើយយើងបានប្រតិកម្មលើបញ្ហានៃការបកប្រែបទគម្ពីរ ពេលនេះយើងគិតពីរបៀបបង្កើតខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយនៅលើគ្រឹះ។ អ្នកសរសេរបានទទួលកម្រិតបណ្ឌិតចេញពី Westminster Theological seminary នៅក្នុងរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ដោយសិក្សាពីគោលការណ៍នៃការបន្សល់ការអធិប្បាយនិងជំហានទាំងដប់នៅក្នុងការបង្កើតវានៅ ឆ្នាំ ១៩៩៦ ហើយក្នុងកាលដែលខ្ញុំបម្រើនៅសាលា ITCS នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ខ្ញុំបានសរសេរអំពីការអធិប្បាយដែលស៊ីគ្នានៅឆ្នាំ ២០០១។ តាមរយៈសៀវភៅពីរនោះខ្ញុំនឹងប្រតិកម្មលើជំហានទាំង៦ដើម្បីនឹងបង្កើតខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយ។

1. ដំណាក់កាលទាំងប្រាំមួយនៅក្នុងការបង្កើតខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយ
   1) ភ្ជាប់ពេលនៃការសញ្ជឹងគិតទៅកាន់ខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយ

ពេលស្ងៀមស្ងាត់ ឬពេលសញ្ជឹងគិតនៅក្នុងលក្ខណៈនៃពួកជំនុំកូរ៉េត្រូវទទួលបានឥទ្ធិពលដោយក្រុមជំនុំផារ៉ា CCC, Navigator, SFC, UBF ជាដើម។ ទៅកាន់ក្រុមជំនុំបែបប្រពៃណី។ ពីព្រោះខ្ញុំបានរស់នៅក្នុងគ្រានោះ ខ្ញុំស្គាល់ពីដំណើរនោះយ៉ាងល្អ។ បន្ទាប់មកក្រុមជំនុំដែលមានចិត្តឆេះឆួលបានស្វែងរកដំណោះស្រាយសម្រាប់បំណងខាងវិញ្ញាណរបស់ពួកគេនៅក្នុងការអធិស្ឋានពេលព្រលឹមឡើង និងការអធិស្ឋាននៅក្នុងផ្ទះលើភ្នំ។ ដោយការលូតលាស់របស់ក្រុមជំនុំដែលបានរក្សាពេលស្ងៀមស្ងាត់នោះក្រុមជំនុំបានព្យាយាមអនុវត្តព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅក្នុងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេ

បន្តិចម្តងៗ។ បន្ទាប់មកក្រុមជាច្រើនព្យាយាមនៅជាប់នឹងពេលវេលាស្មៀមស្ងាត់យ៉ាងច្បាស់លាស់។ ហើយក្រុមជំនុំបានទទួលកម្មវិធីដោយវិជ្ជមាន។ ទៅតាមបេសកកម្មព័ន្ធកិច្ចបានទទួលពួកគេជាកម្មវិធីចម្បងដើម្បីនឹងរក្សាជីវិតដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះ។

បន្ទាប់មកព្រះគម្ពីរប្រចាំថ្ងៃដែលគម្ពីរបានរួបរួមត្រូវបានបោះពុម្ពនិងជីវិតដែលរស់នៅដែល Tyrannus បានបោះពុម្ពដែលផ្តោតលើជីវិតដែលស្ងៀមស្ងាត់នៅក្នុងក្រុមជំនុំកូរ៉េនៅក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលនៃកម្រិតមហាវិទ្យាល័យ។ ពេលនេះគ្រីស្ទានដែលឆេះឆួលមួយចំនួនមានជីវិតដែលស្ងៀមស្ងាត់ជាគ្រឹះ។

នៅពេលដែលអ្នកនិពន្ធបម្រើក្រុមជំនុំនៅកូរ៉េខាងត្បូងនិងអាមេរិក ខ្ញុំបានសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការរក្សាជីវិតផ្ទាល់ខ្លួននៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេអស់រយៈពេល៣០ឆ្នាំនៅក្នុងគ្រឹះនៃទស្សនៈរបស់កាល់វីន និងនៅក្នុងបេសកកម្មសម្រាប់បុគ្គលិកនិងក្រុមជំនុំ ពីព្រោះខ្ញុំជឿថាកាលដែលការនេះត្រូវបានអនុវត្តទៅកាន់ក្រុមជំនុំ ជាទូទៅផលប្រយោជន៍នឹងចេញពីការនោះមក។

ដូច្នេះគោលការណ៍នេះដែលខ្ញុំបានសង្កត់ធ្ងន់លើនៅក្នុងជំហានដំបូង ភ្ជាប់ជីវិតដែលស្ងៀមស្ងាត់របស់អ្នកទៅនឹងការអធិប្បាយ។ វាមានន័យថាជីវិតស្ងៀមស្ងាត់ផ្ទាល់ខ្លួនដែលគ្រូអធិប្បាយបានជ្រើសរើសអត្ថបទអធិប្បាយ ហើយប្រើទស្សនៈត្រីកោណ ការសង្កេត ការបកស្រាយ និងការអនុវត្ត ហើយចុងក្រោយគាត់រកឃើញអ្វីនៅថ្ងៃនេះ សេចក្តីពិតចម្បងចេញពីព្រះនៅក្នុងការដំណើរការនោះ។ ប្រៀបដូចជាគំនិតសំខាន់ ពាក្យនិងគោលគំនិតបានក្លាយទៅជាខ្លឹមសារអធិប្បាយ។ ហើយគាត់ក៏សរសេរគំនិតជា

ច្រើនដែលចេញមកពីការសញ្ជឹងគិតផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់ជាសម្ភារៈនៅក្នុងការបង្កើតខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយ។

នៅក្នុងស្នាយនៃការបកស្រាយរបស់ខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយ ឬខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយបែបជាចំណងជើង ការអធិប្បាយគួរតែត្រូវបានពិចារណាដោយសេចក្តីពិតដែលដែលលេចមក ដែលគាត់បានរកឃើញចេញពីជីវិតដែលស្មៀមស្ងាត់។ ពីព្រោះយើងជឿថាតាមរយៈជីវិតដែលស្ងៀមស្ងាត់ដែលរឹងមាំ នោះខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងជាពិតប្រាកដ។ ដូចដែលយើងចង់បង្កើតខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយដោយមានចំណងជើង នៅក្នុងការសញ្ជឹងគិតដែលទាក់ទងទៅនឹងចំណងជើងដែលយើងគិត នោះយើងនឹងរៀបចំនៅក្នុងអត្ថបទមួយដែលសមស្រប ហើយទៅកាន់ខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយ (សរុបសេចក្តី) តាមរយៈទស្សនៈនៃត្រីកោណ។ ការសង្កេត ការបកស្រាយ និងការអនុវត្ត។ វាជាច្រកដើម្បីរកឃើញសរុបសេចក្តីនៃខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយ ការអធិប្បាយរបស់លោក Jay Adams ជាមួយគោលបំណងដែលបង្ហាញពីសេចក្តីពិតយ៉ាងច្បាស់លាស់។ គាត់បានពន្យល់ពីផ្នែកដាក់អនុវត្តនិងភាពចាំបាច់នៃការអនុវត្តដែលក្រុមជំនុំបច្ចុប្បន្នជួបនៅក្នុងគោលការណ៍អធិប្បាយរបស់ពួកបរិសុទ្ធ។

2. ផ្តោតទៅលើខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយមួយដោយគ្រោងនៃត្រីកោណ

ជំហានបន្ទាប់នៅក្នុងការរៀបចំខ្លឹមសារនៃអត្ថបទ ជាការប្រើត្រីកោណដែលជា ទស្សនៈបិនៃការសង្កេត ការបកប្រែ និងការអនុវត្តដើម្បីយល់ពីអត្ថន័យនៃអត្ថបទឱ្យបាន

ច្បាស់លាស់។ វិធីសាស្រ្តទាំងបីនេះគួរតែបានប្រើដើម្បីនឹងប្រតិកម្មទៅលើអត្ថបទមួយឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

1) ទីមួយ ការសង្កេត –នេះជាការពិនិត្យលើអត្ថបទដោយមើលលើវេយ្យាករណ៍ ប្រវត្តិសាស្រ្ត និងការយល់ឃើញ។ បន្ទាប់មកយើងគួរតែអនុវត្តគោលការណ៍នៃការបកប្រែ។ យើងអាចប្រើគោលការណ៍ពីរនៃការបកប្រែ ដែលអះអាងដោយលោក Augustine ទាំងនោះជា ការបកប្រែគម្ពីរដោយគម្ពីរ ហើយបកប្រែគម្ពីរដោយគំនិតនៃគ្រប់បទគម្ពីរទាំងអស់ជាទូទៅ និងអាចបញ្ចូលគោលការណ៍នៃការបកប្រែរបស់លោក Vern Porthress នៅទីនេះ។ សំដៅទៅលើក្រាបនៃការបកប្រែនៅក្នុងសេចក្តីបន្ថែម។
ដើម្បីស្គាល់ពីខ្លឹមសារនៃអត្ថបទឱ្យបានច្បាស់ យើងគួរតែស្គាល់ពីអត្ថន័យនៃប្រយោគ ពាក្យ ការប្រើប្រាស់ អត្ថបទដែលស្រដៀងគ្នានៅក្នុងការប្រៀបធៀបការបកប្រែ។ ក្នុងកាលដែលយើងសង្កេតនូវខ្លឹមសាររួចមកដោយសំណួរគោលការណ៍ទាំងប្រាំមួយ (តើនរណា តើជាអ្វី តើនៅពេលណា ដោយរបៀបណា ដូច្នេះ) ទៅកាន់អត្ថបទដើម្បីនឹងស្វែងរកចម្លើយពិតប្រាកដ។ ពីព្រោះសំណួរល្អជាគន្លឹះនៅក្នុងការបកប្រែបទគម្ពីរ។
2) ទីពីរ ការបកប្រែនៅពេលយើងសង្កេតអត្ថបទជាក់ស្តែង យើងអាចស្វែងរកសេចក្តីពិតដោយឯកឯង ប៉ុន្តែយើងគួរតែប្រើតួនាទីនៃប្រាជ្ញាដោយប្រើសម្ភារៈមួយចំនួនតាមរយៈដំណើរការនៃការសិក្សាសេចក្តីពិត ដែលអាចជាបរិបូរណ៍នៅក្នុងការយល់ដឹងរបស់យើង។ នៅក្នុងកាលដែលយើងធ្វើកិច្ចការរបស់យើង ខ្ញុំសូមណែនាំផបសាយមួយចំនួននៅក្នុងអ៊ីនធឺណិត ដូចជា Hub

Biblos ជាដើម។ យើងរកឃើញការបកប្រែជាច្រើននិងការសិក្សាសភាពនៃពាក្យនីមួយៗតាមរយៈវចនានុក្រមជាច្រើននិងកម្រងពាក្យ។ ការបកប្រែបែបវេយ្យាករណ៍ដោយត្រង់ៗដូចនោះត្រូវការការសង្កេតពីដំណែងនៅក្នុងលំនាំនៃសេចក្ដីប្រោសលោះ និងការសួរសំណួរ ពីរបៀបដែលព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងអត្ថបទ និងដើម្បីស្វែងរកចម្លើយចេញពីបរិបទឬពីខ្លឹមសារ។ ឧទាហរណ៍ ចូរយើងបកប្រែ យ៉ូហាន 6:35។ យោងទៅតាមសំណួរនៃក្រាបបកប្រែ នោះយើងអាចស្វែងរកចម្លើយដែលស្មោះត្រង់ចេញពីពួកគេ។ "ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេ ខ្ញុំជានំបុ័ងជីវិត អ្នកដែលមកឯខ្ញុំនឹងមិនឃ្លានទៀតឡើយ ហើយអ្នកដែលជឿដល់ខ្ញុំនឹងមិនស្រេកទៀតឡើយ។"

(1) តើអ្វីទៅជាការដែលផ្ទុយគ្នាទៅកាន់អត្ថន័យនៃខនោះ? – ការផ្ទុយគ្នានៃនំបុ័ងជីវិតជានំបុ័ងនៃសេចក្ដីស្លាប់ ដែលជាលោកិយនិងអ្វីដែលលោកិយមាននិងសេចក្ដីលោភលន់របស់មនុស្ស។

(2) តើអ្វីជាចំណុចដែលសង្កត់ធ្ងន់លើនៃអត្ថន័យនោះ? – ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ជាជីវិត។

(3) តើការដូចគ្នានោះចេញមកពីណា? –ទឹករស់ ជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

(4) តើអ្វីទៅជាចរិតលក្ខណៈនៃខ្លឹមសារ? – វាជាពាក្យប្រៀបប្រដូចទៅនឹងការបកប្រែវា។

(5) តើអ្វីទៅជាចំណុចសំខាន់? – ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជាជីវិត។

(6) ទើអ្វីទៅជាតួនាទីនៃអត្ថបទនេះ? តាមរយៈព្រឹត្តិការណ៍នៃការប្រៀបធៀប គាត់បានសង្កត់ថាព្រះយេស៊ូវជាជីវិត។

(7) តើខនេះនិយាយពីធាតុដែលកត់ត្រាពីប្រវត្តិសាស្ត្រឬទេ? – នៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចជាសាធារណៈរបស់ព្រះយេស៊ូវវាត្រូវបង្ហាញចេញមក។

(8) តើនៅក្នុងខនេះមាននិមិត្តរូបនិងប្រភេទដែរឬទេ? – ព្រឹត្តិការណ៍នំប៉័ងប្រាំដើម និងត្រីពីរ និងព្រឹត្តិការណ៍នំម៉ាន៉ានៅក្នុងវាលរហោស្ថានបង្ហាញពីនិមិត្តរូបនិងប្រភេទ និងធាតុពិតគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។

(9) តើអ្វីទៅជាបរិបទនៃខនោះ? – បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវធ្វើឱ្យមានព្រឹត្តិការណ៍នំប៉័ងប្រាំដើមនិងត្រីពីរកន្ទុយ ហើយព្រះអម្ចាស់បានពន្យល់ពីការនោះ។

(10) តើប្រភេទអ្វីដែលខនេះមាន? – បែបជាការពន្យល់។

(11) តើប្រភេទនៃភាសាអ្វីដែលខនេះបានសរសេរចុះ? – នៅក្នុងការសន្ទនា។

(12) តើវាមានធាតុដែលនិយាយពីអារម្មណ៍ទេ? – មិនមាន។

(13) តើអ្វីទៅជាការបង្រៀនដែលខនេះផ្តល់ទៅកាន់ក្រុមជំនុំដើម? ខគម្ពីរត្រូវបានបង្ហាញថាព្រះយេស៊ូវជាព្រះមេស៊ី ដែលធ្វើឱ្យពួកគេជឿ ដោយការដក់ចេញនូវភាពមានពុតរបស់ពួកគេនិងទម្រង់ក្លែងក្លាយចេញ ហើយបានផ្តល់សេចក្តីជំនឿពិត។ ដោយមិនមានការសារភាពចំណេះដឹងពីព្រះគ្រីស្ទ នោះក៏គ្មានសេចក្តីសង្រ្គោះពិតដែរ។

(14) តើអ្នកណាខ្លះជាក្រុមជំនុំដើមនៅក្នុងខនេះ? – គ្រីស្ទានជាសាសន៍យូដា។

(15) តើអ្វីទៅជាជីវប្រវត្តិនៃខនេះ? – បន្ទាប់ពីព្រឹត្តិការណ៍នំប៉័ងប្រាំដើមនិងត្រីពីរកន្ទុយ ទ្រង់បង្រៀនពីអត្ថន័យពិតនៃព្រឹត្តិការណ៍ទៅកាន់ពួកសាវ័កនៅកន្លែងនោះ។

(16) តើអ្វីទៅជាជីវប្រវត្តិនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការប្រោសលោះនៃខនេះ? – ព្រះគ្រីស្ទជាអង្គដែលយាងមកនៅលើផែនដី ជាសេចក្តីពិតនៃសេចក្តីប្រោស

លោះដែលត្រូវបានពន្យល់ពីការនោះដោយពាក្យប្រៀបប្រដូចនិងព្រឹត្តិការណ៍មួយចំនួន។

(17) តើអ្វីទៅជាជីវប្រវត្តិនៃជីវិតនាពេលនេះ? – ជាពេលដែលមានភាពក្រីក្រ ដែលរងចាំព្រះមេស៊ីនៅក្នុងសង្គមដែលធ្វើកសិកម្មនិងមានសភាពខាងវិញ្ញាណវេទនាដោយសារភាពមានពុតរបស់អ្នកដឹកនាំខាងសាសនា។

បើទោះការលះបង់របស់យើងពីការបកប្រែខាងលើក៏ដោយ យើងបានរកឃើញចំណងជើងចម្បងនៅក្នុងនោះ។ នៅពេលសេចក្តីពិតសំខាន់មួយចំនួនត្រូវបានរកឃើញ នោះយើងត្រូវតែដាក់កំណត់ទៅកាន់ខ្លឹមសារនិងរៀបចំពាក្យ ខគម្ពីរជាដើមជាប្រយោគមួយ។ – នៅក្នុងអត្ថបទ ព្រះគ្រីស្ទជាជីវិត។ ព្រះគ្រីស្ទអះអាងទ្រង់ផ្ទាល់ថាជាជីវិត។

ទីបី ការដាក់អនុវត្ត។ ការនេះអាចជាធ្លាក់ចុះទៅក្នុងការអនុវត្តទៅកាន់ក្រុមជំនុំដែលជាថាក្រុមជំនុំជាកម្មវត្ថុនៃការអធិប្បាយ មិនមែនជាការអនុវត្តផ្ទាល់ខ្លួននៅក្នុងជីវិតនៃការសញ្ជឹងគិត។ ការសង្កេតខិតទៅកាន់ការបកស្រាយ ហើយការបកស្រាយទៅកាន់ការដាក់អនុវត្ត។ យើងគួរតែរៀបចំនៅក្នុងចន្លោះដែលជាសេចក្តីដែលយើងបានរកឃើញ សេចក្តីពិតដែលបានផ្តល់សេចក្តីពិតដ៏គួរឱ្យកោតសរសើរបំផុតដែលជា អ្វីដែលព្រះបានផ្តល់មកខ្ញុំនៅពេលនេះ។ ពេលមុននេះយើងដាក់អនុវត្តសេចក្តីពិតជីវិតស្ងៀមស្ងាត់ផ្ទាល់ខ្លួន ប៉ុន្តែពេលនេះយើងអាចដាក់អនុវត្តវាទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។ បន្ទាប់មកយើងអាចដាក់កំណត់វាទុកជាសំណួរតៅកាន់សេចក្តីពិតមួយ។ យើងសួរសំណួរ "តើសេចក្តីពិតនិយាយអ្វីទៅកាន់ក្រុមជំនុំ?" ហើយយើងអាចឆ្លើយសំណួរហើយរៀបខ្លឹមសារក្នុងមួយប្រយោគ។

ឧទាហរណ៍ នៅពេលដែលយើងគិតអត្ថបទខាងលើជាបន្ត នោះអត្ថបទនិយាយថា មានតែព្រះគ្រីស្ទតែមួយប៉ុណ្ណោះដែលជាជីវិត តើអត្ថន័យជាក់ស្តែងអ្វីដែលខគម្ពីរផ្តល់ទៅកាន់ក្រុមជំនុំ? ខ្ញុំបានពន្យល់ពីព្រះយេស៊ូវជានរណាម្តងទៀត ហើយឱ្យព្រះយេស៊ូវជាចំណុចកណ្តាលរបស់ពួកគេ នៅក្នុងគំនិតរបស់ពួកគេនិងជីវិតរបស់ពួកគេ និងគ្រប់គ្រងពួកគេ។ (កាឡាទី 2:20)

ហើយនៅក្នុងបែបនៃ យ៉ូហាន 1:51ជណ្តើរនៅក្នុងអត្ថបទចង្អុលទៅកាន់ការអង្វរជំនួសរបស់ព្រះគ្រីស្ទ តើអត្ថន័យអ្វីដែលវាបានផ្តល់ដល់ក្រុមជំនុំ? វាមានន័យថា យើងអាចរីករាយគ្រប់ទាំងព្រះពរខាងវិញ្ញាណទាំងអស់ដែលព្រះបានរៀបចំនៅក្នុងស្ថានសួគ៌ ដោយការទំនាក់ទំនងតាមរយៈការអធិស្ឋាននិងការស្តាប់បង្គាប់។ ដូច្នេះក្រុមជំនុំអាចរីករាយនូវព្រះគុណដោយជីវិតនៃការអធិស្ឋានដោយស្មោះត្រង់តាមរយៈការអនុវត្តនៃការអង្វរជំនួសនៃកិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ យើងគួរតែរីករាយនូវព្រះគុណដើម្បីនឹងជួយនៅក្នុងពេលណាមួយដោយមានការចេញចូលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ (ហេព្រើរ 10:19-20)

នេះជាកិច្ចការដែលត្រូវអនុវត្តសេចក្តីពិតដែលរកឃើញតាមរយៈការបកប្រែទៅកាន់ការអធិប្បាយ។ និយាយឱ្យខ្លី ជាជំហានចុងក្រោយរបស់អ្នកអធិប្បាយ នោះជាការរៀបចំសេចក្តីពិតសម្រាប់ការអនុវត្តនៅក្នុងខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយ។ បន្ទាប់មក យើងគួរតែភ្ជាប់សេចក្តីពិតនេះទៅកាន់ខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយពិត។

តើអ្នកអធិប្បាយអនុវត្តចំណងជើងសំចម្បងនេះ "ព្រះគ្រីស្ទជាជីវិត" ទៅកាន់ក្រុមជំនុំបច្ចុប្បន្នដោយរបៀបណា? ព្រះគ្រីស្ទ ជានំប៉័ងជីវិតគួរតែត្រូវបានទទួលដោយផ្ទាល់ដូច

ជាការបរិភោគអាហារមួយចំនួន នោះពួកគេត្រូវមានការប្រកបដែលជ្រាលជ្រៅដោយការរួបរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។ ជីវិតជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទតែមួយប៉ុណ្ណោះ។

3. រៀបចំគោលបំណងនៃខ្លឹមសារអធិប្បាយ

មុនពេលយើងរៀបចំអត្ថបទនៃខ្លឹមសារការអធិប្បាយនិងអនុវត្តសេចក្តីពិតតាមរយៈការសង្កេត និងការបកប្រែគួរតែបានសម្រេចទៅកាន់គោលបំណងនៃសេចក្តីអធិប្បាយ។ គោលបំណងនៃការអធិប្បាយគួរតែត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការពន្យល់ Exegesus (ជាប្រភេទនៃការបកស្រាយដែលយល់ចេញពីអត្ថបទទៅកាន់ការខាងក្រៅ) ប៉ុន្តែការពន្យល់ Eiagesis (ជាប្រភេទនៃការបកស្រាយដែលគ្រប់គ្រងអត្ថបទដោយគោលគំនិតនិងគំនិតពីខាងក្រៅ) ដែលជាគ្រោះថ្នាក់ ពីព្រោះវាមិនអាចទំនាក់ទំនងទៅកាន់អត្ថន័យនៃអត្ថបទ ហើយអាចគ្រប់គ្រងលើអត្ថបទ។ នេះមិនមែនជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលអត្ថបទបានបង្ហាញនោះឡើយ។

ដូច្នេះគោលបំណងនៃខ្លឹមសារគួរតែបង្កើតឡើងនៅក្នុងប្រយោគមួយដែលច្បាស់ជាមួយនឹងប្រធាននិងកិរិយាសព្ទ។ វាជាកិច្ចការដែលទំនាក់ទំនងរវាងសេចក្តីពិតនិងបំណងរបស់ពួកជំនុំ ពីព្រោះនៅចំកណ្តាលនៃសេចក្តីអធិប្បាយ សេចក្តីពិតនេះនឹងត្រូវបានឆ្លើយតបដោយការអនុវត្តសេចក្តីពិតទៅកាន់សេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកជំនុំ។ ដូច្នេះយើងត្រូវការពេលច្រើន។ ជួនកាល បន្ទាប់ពីយើងបង្កើតជំនួយនិងរៀបចំការដែលសរុបរួចហើយ ហើយធ្វើការកែសម្រួលវាដោយច្បាស់លាស់ ជាចុងក្រោយគោលបំណងនៃខ្លឹមសារអធិប្បាយនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង។ ពីព្រោះការសរុបនៃការអធិប្បាយជាគោលបំណងដែលអ្នកអធិប្បាយព្យាយាមដើម្បីទទួលបាននៅពេលនោះ

អ្នកអធិប្បាយបានផ្តល់ពេលច្រើនទៀតហើយដើម្បីនឹងពង្រឹង។ ដើម្បីនឹងសម្រេចការមួយនេះ យើងត្រូវការបង្កើតខ្លឹមសារអធិប្បាយជាចំណុចៗនិងជាចំនុចរាយរងផងដែរ។ ពួកគេអាចត្រូវបានបង្កើតនៅកំឡុងពេលនោះឬពេលថែមទៀត។ យោងទៅតាមបទពិសោធន៍របស់ខ្ញុំ សេចក្តីពិតដែលត្រូវបានអនុវត្តតាមរយៈការសញ្ជឹងគិត និងពេលស្មៀមស្ងាត់របស់ខ្ញុំបានក្លាយជាគោលបំណងនៃខ្លឹមសារអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងស្ថានភាពជាច្រើនដោយឯកឯង។

សេចក្តីសរុបនៃការអធិប្បាយអាចជាមិនមែនជាសេចក្តីសរុបរបស់អត្ថបទនិងចំណងជើងអត្ថបទ។ វាត្រូវការចំណេះដឹងមួយចំនួន ដោយសារវានឹងត្រូវបានបង្កើតដោយការតភ្ជាប់ទៅកាន់ការចាំបាច់របស់ពួកជំនុំ។ ខ្ញុំអាចបង្កើតគោលបំណងបីពីខ្លឹមសារអធិប្បាយដោយចំណងជើងមួយដើម្បីនឹងបំពេញសេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកជំនុំ។

(1) សេចក្តីសរុបនៃទំនួលខុសត្រូវដែលបានផ្តល់មក "អ្នកគួរតែធ្វើវា ពីព្រោះ..."
(2) សេចក្តីសរុបនៃទំនួលខុសត្រូវដែលបានផ្តល់មក "អ្នកអាចធ្វើអ្វីមួយដោយ..."
(3) សេចក្តីសរុបនៃតម្លៃដែលត្រូវបានផ្តល់មក៖ អ្នកគួរតែស្គាល់ថាការមួយនេះមានតម្លៃខ្លាំងជាងការមួយនោះ។

យោងតាមបទពិសោធន៍របស់អ្នកសរសេរ ប្រភេទនៃខ្លឹមសារអធិប្បាយនីមួយៗស្ទើរតែត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយការផ្តល់គំនិតបីនោះ។ ប្រសិនបើវាមិនបានដើរតាមការណែនាំនោះទេ ខ្ញុំបានរកឃើញថាគោលបំណងនៃការអធិប្បាយធ្វើឱ្យការគិតរបស់ក្រុមជំនុំច្របូកច្របល់ ហើយប្តូរទៅជាបែបបទនៃការបង្រៀនមេរៀនវិញដែលធ្វើឱ្យបាត់បង់ភាពស្និតស្នេរ។ ការអធិប្បាយគួរតែចែកដាច់ពីការបង្រៀន។ ដូច្នេះសេចក្តី

សរុបនៃការអធិប្បាយគួរតែបង្កើតឡើងដោយបែបបទនៃការដាក់អនុវត្តសេចក្តីពិតដែលអាចផ្តល់ខ្លឹមសារទៅកាន់ការទាមទារដល់ក្រុមជំនុំ រាប់បញ្ចូលការទំនាក់ទំនងនៃព័ត៌មាន។ ចូរយើងគិតពីឧទាហរណ៍មួយ។

នៅក្នុងកាលដែលយើងបង្កើតខគម្ពីរខាងលើជាការផ្តល់គំនិត នោះយើងអាចនិយាយថា "អ្នកអាចធ្វើ...ដោយធ្វើការណាមួយ" "អ្នកគួរតែធ្វើ...ដោយសារការណាមួយ។" "អ្នកគួរតែនិយាយថាការណាមួយមានតម្លៃជាការណាមួយផ្សេងទៀត។"

(1) អ្នកអាចរួបរួមជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងជ្រាលជ្រៅដោយការស្តាប់បង្គាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។
(2) អ្នកគួរតែថ្វាយខ្លួនរបស់អ្នកទៅកាន់ព្រះគ្រីស្ទ ពីព្រោះទ្រង់ជាប្រភពនៃជីវិត។
(3) អ្នកគួរតែស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវដែលទ្រង់ជាជីវិត ដែលប្រសើរជាងទ្រព្យសម្បត្តិលោកិយនេះ។

ឧទាហរណ៍មួយទៀត នៅពេលដែលយើងរៀបចំ យ៉ូហាន 3:16 ជាអត្ថបទនៃការអធិប្បាយ នោះយើងអាចបង្កើតដូចតទៅនេះ។ "ដ្បិតព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សលោកដល់ម្ល៉េះ បានជាទ្រង់បានប្រទានព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែមួយ ដើម្បីឱ្យអស់អ្នកណាដែលជឿដល់ទ្រង់ នោះមិនត្រូវវិនាសឡើយ តែនឹងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ។"

ការសរុបនៃខ្លឹមសារអធិប្បាយៈ

(1) ការផ្តល់យោបល់ពីតួនាទីៈ អ្នកគួរតែស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ពីព្រោះ ១) សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះវរបិតាមិនចេះបាត់បង់ឡើយ ២) សេចក្តីស្រឡាញ់នៃការ

ស្តាប់បង្គាប់របស់ព្រះរាជបុត្រា និង៣) សេចក្តីស្រឡាញ់នៃការអនុវត្តរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលធ្វើឱ្យអ្នកទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដោយសេចក្តីជំនឿ។

(2) ការផ្តល់យោបល់ពីលទ្ធភាព៖ អ្នកអាចប្រកាសពីសេចក្តីស្រឡាញ់ទៅកាន់លោកិយដោយដឹងថា ១) សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះវរបិតា ២) សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះរាជបុត្រានិងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

(3) ការផ្តល់យោបល់ពីតម្លៃ៖ អ្នកគួរតែផ្សះផ្សារជាមួយនឹងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ១) សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលឱបក្រសោប ២) សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលសកម្ម និង ៣)ការសម្រេចសេចក្តីស្រឡាញ់ មានតម្លៃជាងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់មនុស្ស។

សេចក្តីពន្យល់ – ការសញ្ជឹងគិតនៃខមួយហាក់បីដូចជាការអធិប្បាយមួយមានអត្ថបទដ៏វែង ពីព្រោះចំណងជើងនៃការសញ្ជឹងគិតពីអត្ថបទដែលវែងអាចសង្ខេបជាអត្ថបទដែលពិសេសមួយ។ ចេញពីអត្ថបទមួយ យើងអាចបង្កើតការផ្តល់យោបល់បី មានតួនាទី លទ្ធភាព និងតម្លៃ។ ការផ្តល់យោបល់ទាំងបីនេះមានទំនាក់ទំនងទៅកាន់ចំណងជើងទាំងអស់នៃគ្រប់ខ្លឹមសារអធិប្បាយទាំងអស់។

យោងតាមបទពិសោធន៍របស់ខ្ញុំ ទីមួយ នៅពេលដែលខ្ញុំរៀបចំការផ្តល់យោបល់របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមានគោលបំណងចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងពាក្យ "អ្នក" វាជាការដើរតាមទស្សនៈរបស់លោក Jay Adams ។ គាត់អះអាងថាដោយការរៀបចំបែបនេះការអធិប្បាយរបស់យើងអាចផ្លាស់ប្តូរទៅជាបែបនៃការបង្រៀនចេញពីខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយ ឬបែបជាការអធិប្បាយទៅជាការបង្រៀន។ ហេតុផលដែលត្រូវមាន

ប្រភេទជាការបង្រៀនច្រើនចេញពីសរុបសេចក្តីរបស់ការអធិប្បាយនោះគឺ វាមិនមានបែបបទដែលមុត។ ក្នុងកាលដែលយើងនិយាយ "អ្នក" ជាកម្មវត្ថុនៃការអធិប្បាយយ៉ាងរឹងមាំ ការផ្តល់យោបល់អាចត្រូវបានបង្កើតដោយមុតមាំ។

ការផ្តល់យោបល់ពីតួនាទីធ្វើឱ្យយើងមកដល់ការសរុបនៃការអធិប្បាយដោយការផ្តល់បន្ទុកពីព្រះ។ ដូច្នេះវាគួរតែត្រូវបានបង្កើតឡើងជាប្រភេទនៃ ដូច្នេះគួរតែធ្វើវាពីព្រោះការណាមួយ។ ហើយចំណុចដែលថាដោយសារនោះត្រូវតែទាញចេញពីអត្ថបទផ្ទាល់។ ខ្ញុំទាញចេញមក ១) ពីព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះវរបិតាចេញមក "ដ្បិតព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សលោក" វាមិនមែនជាសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលត្រូវបានពិភាក្សាការណាមួយនោះឡើយ កាលដែលយើងជាមនុស្សមានបាប ព្រះទ្រង់បានស្រឡាញ់យើងដោយមិនបានពិភាក្សាគំនិតអ្វីឡើយ។ វាបង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដើមរបស់ព្រះ។ ហើយហេតុផលទីពីរជាសេចក្តីស្រឡាញ់នៃការស្តាប់បង្គាប់របស់ព្រះរាជបុត្រា។ ព្រះរាជបុត្រាបានធ្វើការយ៉ាងពេញលេញទៅតាមការទាមទាររបស់ព្រះវរបិតា។ ដូច្នេះទ្រង់បានក្លាយជាមួយអង្គនិងបានស្រឡាញ់ព្រះវរបិតាដោយការស្តាប់បង្គាប់និងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ជាមួយការលះបង់របស់ទ្រង់។ វាជាសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលបានប្តូរជាមួយអំពើបាបរបស់ពួកគេ។ ទីបី សកម្មភាពនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបង្ហាញថា ទ្រង់បានធ្វើឱ្យមនុស្សម្នាក់ជឿនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ដើម្បីទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ តាមរយៈដំណើរការនៃការផ្សះផ្សារផ្ទាល់និងការបកប្រែ នោះយើងអាចធ្វើការផ្តល់យោបល់ដោយគោលការណ៍នេះ។

ហើយការផ្តល់យោបល់ពីការដែលអាចធ្វើបានត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយគោល បំណងដើម្បីនឹងកំសាន្តចិត្តដល់ក្រុមជំនុំនិងលើកទឹកចិត្តពួកគេ។ ទម្រង់នេះគឺ ដើម្បីក្លាយជាទម្រង់មួយ "ដោយធ្វើអ្វីម៉្យាង នោះអ្នកអាចធ្វើបាន"។ អត្ថបទ និយាយថា "ខ្ញុំ..." បីដង។ នៅទីនេះ យើងអាចបង្កើតអ្វីមួយដោយដឹងពីសេចក្តី ស្រឡាញ់របស់ព្រះវរបិតា សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះរាជបុត្រា និងសេចក្តី ស្រឡាញ់របស់ព្រះវិញ្ញាណ។ ការពិតណាស់យើងគួរតែប្រាកដថាសេចក្តី ស្រឡាញ់ទាំងបីសុទ្ធតែចេញមកពីអត្ថបទ។ កាលដែលយើងមិនអាចរកឃើញ នោះយើងគួរតែបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់តាមរយៈការទាញយកពីបទគម្ពីរដែលស្រ ដៀងគ្នានោះ។ នៅទីនេះ យើងអាចឆ្លើយតបដោយវិជ្ជមានដោយការយល់ពីសេច ក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះវរបិតានិងសេចក្តីស្រឡាញ់នៃការអនុវត្តដោយព្រះវិញ្ញាណ យើងអាចឆ្លើយតបដោយវិជ្ជមានទៅកាន់ព្រះ។

4. ធ្វើឱ្យគ្រោងអធិប្បាយក្លាយជាអនុមានរួម

បន្ទាប់ពីគ្រូអធិប្បាយបង្កើតគ្រោងខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយរួចមក។ យោងទៅតាម វិធីសាស្ត្ររបស់លោក អារីស្តូត និង លោក រ៉ាម៉ុស ដើម្បីនឹងទៅដល់គោលបំណង នៃការអធិប្បាយ គាត់អាចបង្កើតចំណុចនិងចំណុចតូចៗនៅចំកណ្តាលនៃការ សរុបសេចក្តីរបស់ការអធិប្បាយ។ វានឹងត្រូវបានបង្កើតបែបជាអនុមានរួម។ កាល ដែលយើងបង្កើតវាបែបជាអនុមានរួម គាត់អាចជាធ្លាក់ចុះទៅក្នុងសេចក្តីល្បួង ក្លែងក្លាយ ប៉ុន្តែបែបអនុមានរួមនឹងជួយបង្កើតចំណុចដែលចេញមកពីគម្ពីរ។ វិធី សាស្ត្រក្លែងក្លាយនៃការបង្ហាញឧទាហរណ៍និងការវែកញែកនឹងមិនមាន ប្រយោជន៍ប៉ុន្តែអាចជានាំឱ្យមានបញ្ហាថែមទៀតផងនៅក្នុងការយល់សេចក្តីពិត

នៅក្នុងចិត្តរបស់ក្រុមជំនុំ។ ប្រសិនបើគាត់ចង់បង្កើតចំណុចពីរ ការអធិប្បាយគួរតែត្រូវបានរៀបចំដោយគ្រូអធិប្បាយ ដែលគាត់ធ្វើឱ្យក្រុមជំនុំរបស់គាត់យល់ពីខ្លឹមសារដោយការប្រើប្រាស់ពាក្យ។ ចំនុចៗគួរតែជំនួយដល់សេចក្ដីសរុបរបស់ការអធិប្បាយនិងពង្រឹងវាផងដែរ។ ហើយគ្រោងមានការពន្យល់និងការដាក់អនុវត្ត ឬការពន្យល់ពីធាតុនានានិងធាតុដែលត្រូវដាក់អនុវត្ត។ អ្នកអធិប្បាយបកប្រែពាក្យសំខាន់ៗនិងអត្ថបទ និងធ្វើឱ្យចំណុចតូចៗអនុវត្តពួកគេទៅក្នុងស្ថានភាពពិតប្រាកដនិងពង្រឹងវា។ ដូច្នេះដោយសារចំណុចទៅកាន់គោលបំណង នោះគេអាចរៀបចំចំណុចដែលរឹងមាំ ឬធ្វើឱ្យខ្សោយអំពីខ្លឹមសារនិងបន្ទាប់មកជាចុងក្រោយគាត់គួរតែធ្វើឱ្យគោលបំណងបានមកដល់ទៅដល់ចិត្តរបស់ក្រុមជំនុំ។

អ្នកអធិប្បាយលោក Jung Am Yun Sun Park ដែលក្រុមជំនុំកូរ៉េមានបានផ្ដល់និយមន័យថាការអធិប្បាយប្រៀបដូចជាការដំដែកគោលនៅលើក្ដារបន្ទះបានយ៉ាងល្អដូច្នេះដែរ។ ក្នុងកាលដែលលោកបម្រើនៅក្នុងសាលា នៅក្នុងពេលមានវិបត្តិនៃការបែងចែកសាលា Chong Sin Theological Seminary គាត់បានអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទៅកាន់សិស្សៗនិងសាស្ត្រាចារ្យនៅក្នុងកន្លែងថ្វាយបង្គំដើម្បីនឹងលើកទឹកចិត្តដល់ពួកគេ ដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេស្គាល់ពីសេចក្ដីពិត។ បន្ទាប់មកខ្ញុំមានការកោតសរសើរដោយការអធិប្បាយដោយស្មោះត្រង់យ៉ាងខ្លាំងហើយសម្រាប់ពេលសិក្សាអស់រយៈពេលពីរឆ្នាំនៅសាលា Hapdong Theological Seminary ខ្ញុំបានទទួលព្រះគុណយ៉ាងអស្ចារ្យពីការអធិប្បាយរបស់គាត់នៅពេលនោះឯង។ ការអធិប្បាយរបស់គាត់បានជះការផ្លាស់ប្រែយ៉ាងសន្ធោរសន្ធៅទៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សនៅសាលាទាំងអស់។ ហេតុផលនោះគឺ

ដើម្បីនឹងប្រតិកម្មទៅលើបទគម្ពីរពិតប្រាកដ ជាក់ស្តែងដើម្បីនឹងទំនាក់ទំនងការយល់ដឹងរបស់គាត់ទៅកាន់ចិត្តរបស់យើងដោយសាកសម ដូចជាគាត់បានទទួលអំណោយណាមួយចេញមកពីព្រះ។ ដូច្នេះខ្ញុំបានវាយតម្លៃថា គាត់ជាអ្នកបម្រើនៃព្រះបន្ទូល ដែលស្រឡាញ់ព្រលឹងរបស់ពួកជំនុំយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ពីព្រោះគំនិតរបស់គាត់មានបែបពួកកាល់វីននិងគំនិតបែបពួកកំណែទម្រង់បរិសុទ្ធ។ គាត់ស្រឡាញ់ពីទស្សនៈនៃបទគម្ពីររបស់លោក Herman Bavinck ហើយជឿចរិតលក្ខណៈជីវិតនៃបទគម្ពីរ។ ហើយក្នុងកាលដែលគាត់រស់នៅដូចជាបទគម្ពីរការអធិប្បាយរបស់គាត់បានផ្តល់ការកោតសរសើរមកលើយើងយ៉ាងខ្លាំង។ គាត់តែងតែប្រព្រឹត្តលើបញ្ហាខាងសាច់ឈាមយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងការអធិប្បាយរបស់គាត់។ គាត់បានវាយប្រហារជានិច្ចលើខ្លួនរបស់គាត់ផ្ទាល់នៅក្នុងការអធិប្បាយរបស់គាត់ ហើយបង្ហាញពីគោលបំណងដែលដើរតាមពេលស្ងៀមស្ងាត់នៃអ្នកអធិប្បាយបរិសុទ្ធជាអ្នកពូកែខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ។ ខ្ញុំបានរកឃើញថារូបឆ្លុះរបស់ខ្លួនរបស់គ្រូអធិប្បាយ លោក Dr. Yun Sun Park និងការអះអាងថា គាត់ជាអ្នកកំណែទម្រង់បរិសុទ្ធនោះ ពីព្រោះគាត់បានបង្ហាញពីរូបភាពនៃអ្នកអធិប្បាយនៃពួកបរិសុទ្ធដែលបានរស់នៅជីវិតនៃលទ្ធិរបស់លោកកាល់វីននៅក្នុងសតវត្សរ៍ទី ១៦ និង១៧។

នៅក្នុងឆ្នាំទីបីនៅក្នុងសាលាគម្ពីររបស់ដែលខ្ញុំរៀន គាត់បានចូលទៅក្នុងថ្នាក់ជាមួយសៀវភៅប្រវត្តិចំនួនពីរក្បាលរបស់ លោក Fox's Martyr ហើយបានស្រែកថា "ក្រុមជំនុំកូរ៉េគួរតែរៀនប្រវត្តិសាស្ត្រនៃឈាមនេះ" ហើយបានសួរនរណាជាអ្នកបកប្រែសៀវភៅពីរនោះជាភាសាកូរ៉េ ខ្ញុំបានស្តាប់ទៅកានការប្រកាសរបស់

គាត់យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ហើយបង្កើតក្រុមបកប្រែនិងធ្វើការកូពីសៀវភៅ ក្នុងកាលដែលខ្ញុំបានចេញទៅប្រទេសអាមេរិក។ វាបញ្ជាក់ថា លោក Jung Am ជាអ្នកអធិប្បាយដែលចង់បានកិច្ចការនៅក្នុងជីវិតនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។

ចំណុចគួរតែជាទីតាំងដែលមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងសេចក្តីបញ្ចប់នៃការអធិប្បាយ។ ក្នុងកាលដែលគាត់បង្កើតចំណុចពីរ ឬបីសម្រាប់ការអធិប្បាយ នោះគាត់គួរតែបង្កើតចំណុចតូចៗដើម្បីនឹងពង្រឹងសេចក្តីសរុបនៃការអធិប្បាយរបស់គាត់ផងដែរ។ ចំណុចត្រូវការការប្រើប្រាស់ពាក្យដែលជាការដំណើរការលូតលាស់ ប្រភេទដែលលូតបន្តិចម្តងៗ។ ការដែលសំខាន់ជាងនោះជាចំណុចនីមួយគួរតែចេញមកពីអត្ថបទខ្លួនឯងតែម្តង។

ឧទាហរណ៍ នៅពេលដែលយើងបង្កើតចំណុចជាមួយ យ៉ូហាន 3:16 យើងអាចបង្កើតសំណួរ "តើយើងអាចរីករាយនឹងសេចក្តីស្រឡាញ់ដោយរបៀបណា?" ហើយអាចផ្តល់ចម្លើយដែលស្មោះត្រង់មួយចំនួនទៅកាន់សំណួរនោះ។

ចំណុចតូចៗគួរតែបង្កើតឡើងដើម្បីនឹងពង្រឹងចំណុចទាំងនោះ។ វាគួរតែត្រូវបានបង្កើតមកពីធាតុពីរ ការពន្យល់និងការអនុវត្ត។ ការពន្យល់ជាការបកស្រាយអត្ថបទនិងបន្ទាប់មកផ្ញុំការបញ្ជាក់វាដោយផ្ទាល់ គេគួរតែអនុវត្តការទាំងនោះទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។ គេអាចដឹកនាំទៅកាន់ការឆ្លើយតបដូចជាប្រភេទនៃសំណួរ ឬដោយការសង្ខេបការទាំងនោះ គាត់អាចសង្កត់ធ្ងន់លើអ្វីដែលពួកគេអាចធ្វើបាន។ គោលបំណងជាការបញ្ចុះបញ្ចូលក្រុមជំនុំនិងការយល់របស់គាត់និងការឆ្លើយតបរបស់ពួកគេ។

ចូរយើងផ្ដល់ឧទាហរណ៍មួយចំនួន។

5. តភ្ជាប់ការវែកញែកដែលសមស្រុបនិងឧទាហរណ៍នៅក្នុងខ្លឹមសារអធិប្បាយ

ហើយដើម្បីនឹងពង្រឹងគោលបំណង យើងអាចបញ្ចូលឧទាហរណ៍និងការវែកញែកនានាផងដែរ។ ប៉ុន្តែការនេះមិនគួរដើរមុនការបង្រៀនពីអត្ថបទនោះឡើយ។ គ្រប់ទាំងឧទាហរណ៍ទាំងអស់និងការវែកញែកទាំងអស់មានទំនាក់ទំនង ប៉ុន្តែមិនអាចទៅមុនបទគម្ពីរដែលជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនោះឡើយ។

នៅពេលដែលយើងប្រាកដពីការវែកញែក ចំណុចនីមួយៗ និងចំណុចតូចៗ នោះយើងជួបនូវចំណាងជើងដើម្បីនឹងដោះស្រាយតាមរយៈការជជែកវែកញែក។ គ្រប់ពេលទាំងអស់យើងគួរតែបង្ហាញពីការជជែកវែកញែកតាមបទគម្ពីរ។ ដូចជាលោក John Frame បាននិយាយថា ការជជែកវែកញែករបស់យើងមានផ្ទុកការការពារ ការពន្យល់និងការវាយប្រហារ ប៉ុន្តែវាកាន់តែប្រសើរនៅក្នុងការជ្រើសយកប្រភេទនៃការពន្យល់។ ហើយយើងអាចដោះស្រាយបញ្ហានេះដោយការបង្ហាញពីឧទាហរណ៍ដូចជាការគូររូប។ នៅក្នុងកំឡុងពេលព័ន្ធកិច្ចដ៏រវល់របស់ខ្ញុំនៅសហរដ្ឋអាមេរិក ខ្ញុំបានបង្កើតការកូពីនៃឧទាហរណ៍ចេញពីជីវិតរស់នៅដែលត្រូវបានបោះពុម្ពនៅរោងពុម្ព Tyrannus press ហើយត្រូវបានប្រើប្រាស់ការទាំងនោះនៅគ្រប់ចំណងជើងទាំងអស់នៅក្នុងការអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំយ៉ាងសមរម្យ។ ការផ្ដល់ឧទាហរណ៍នេះពង្រឹងដល់ចំណុចនានានិងចំណុចតូចៗជានិច្ច ដើម្បីនឹងបញ្ចុះបញ្ចូលពួកជំនុំ យើងគួរតែអនុវត្តការទាំងនោះទៅកាន់ចំណងជើងរបស់យើងឱ្យ

បានមុតមាំ ហើយគួរតែដើរតួជាអ្នកបម្រើ ប៉ុន្តែវាមិនគួរគ្រប់គ្រងការទាំងនោះទ្បើយ វាជាការនេះ ឬការនោះ។

6. បញ្ចូលសេចក្តីបញ្ចប់និងសេចក្តីផ្តើមនៃខ្លឹមសារអធិប្បាយ

បន្ទាប់ពីយើងបានសម្រេចខ្លួនរបស់ការអធិប្បាយរួចមក ពេលនេះយើងរៀបចំសេចក្តីបញ្ចប់របស់ការអធិប្បាយ ដែលគោលបំណងគួរតែត្រូវបានបង្ហាញច្បាស់និងបន្ថែមការផ្តើមដែលជាចំណុចតភ្ជាប់រវាងអ្នកអធិប្បាយនិងក្រុមជំនុំដើម្បីឱ្យការអធិប្បាយមានភាពពេញលេញ។ អ្នកអធិប្បាយគួរតែបង្កើតខ្លឹមសារដែលមានការអនុវត្ត ដើម្បីផ្តោតលើការលូតលាស់នៃក្រុមជំនុំ។ នៅក្នុងកាលដែលគាត់ព្យាយាមបង្កើតខ្លឹមសារអធិប្បាយដែលមានការអនុវត្តចេញពីបែបបទនៃការបង្រៀន នោះសរុបសេចក្តីនឹងត្រូវបានមុតថែមទៀត។ ដូច្នេះ គាត់ត្រូវតែមានបន្ទុកខាងវិញ្ញាណដើម្បីនឹងបង្កើតក្រុមជំនុំឱ្យស្តាប់បង្គាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដោយប្រកាសវាទៅកាន់អ្នក ដែលជាផ្នែករបស់ក្រុមជំនុំ។

ហើយយើងគួរតែបញ្ចប់ការអធិប្បាយបង្កើតដោយបន្ថែមការសរុបសេចក្តីនិងសេចក្តីណែនាំ។ បន្ទាប់មកយើងប្រតិកម្មទៅលើការសរុបសេចក្តី ពីព្រោះវាគួរតែត្រូវបានបង្ហាញនូវសរុបសេចក្តីនៃការអធិប្បាយ។ បន្ទាប់មកសេចក្តីណែនាំត្រូវការប្រាជ្ញាថែមទៀត ពីព្រោះសេចក្តីណែនាំនេះរាប់បញ្ចូលចំណុចទាក់ទងរវាងអ្នកអធិប្បាយនិងក្រុមជំនុំ។ វាសំខាន់ណាស់នៅក្នុងការបំពេញសេចក្តីត្រូវការរបស់ក្រុមជំនុំ វាគួរតែបាននាំយកនូវអត្ថបទនៃការអធិប្បាយចេញមក។ បើទោះជាអ្នកផ្សេងទៀតមិនសរសេរចុះពេញក៏ដោយ អ្នកខ្លះសរសេរចុះនូវសេចក្តីណែនាំយ៉ាង

ពេញលេញ ហើយបានមកកាន់ទីអធិប្បាយ។ ប្រៀបដូចជាការមួយនេះដែរ ខ្លឹមសារអធិប្បាយត្រូវបានរៀបចំទំនាក់ទំនងដូចជាល្មោននិងអាហារដែលរៀបចំរួចជាស្រេច។

បន្ទាប់មកអ្នកអធិប្បាយគួរតែរងចាំការចាក់ប្រេងតាំងរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អ្នកអធិប្បាយសង្កេតពីអត្ថបទដែលត្រូវបានបណ្ដាលដោយអ្នកដឹកនាំដែលទទួលបានពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងចូលទៅកាន់គោលបំណងនៃការលូតលាស់នៃវិញ្ញាណដោយកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយគាត់ទាមទារការស្វែងរកព្រះគុណរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ប្រៀបដូចជាលោក អេលីយ៉ា ដែលបានទាស់នឹងហោរាក្លែងក្លាយនៅភ្នំកាមែលដោយទាមទារឱ្យបញ្ចេះអាសនាដើម្បីនឹងបញ្ជាក់ថាគាត់ជាអ្នកបម្រើពិត គាត់បានស្ដាប់បង្គាប់ការបញ្ជានិងព្រះរបស់គាត់មានតែព្រះយេហូវ៉ាប៉ុណ្ណោះ អ្នកអធិប្បាយត្រូវតែមានចិត្តដែលត្រូវការ ការលូតលាស់យ៉ាងឆេះឆួលនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់និងបានជះភ្លើងទៅដល់ពួកជំនុំនៅក្នុងការអធិប្បាយ។

នៅពេលដែលយើងអានពីកំណត់ហេតុប្រចាំថ្ងៃរបស់លោក Brainerid និង Whitefield យើងឃើញអត្តចរិតត្រឹមត្រូវពីរយ៉ាងរបស់អ្នកអធិប្បាយ។ លោក Brainerid បានលត់ជង្គង់ចុះនៅក្នុងព្រៃនៅក្នុងគ្រាលំបាករបស់គាត់ ហើយអធិស្ឋានដោយស្មោះត្រង់ទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ នៅតាមផ្លូវដើរទៅកាន់កុលសម្ព័ន្ធក្រហមរបស់អាមេរិក ឥណ្ឌាដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អ។ ហើយអ្នកអធិប្បាយ លោក Whitefield មិនបានចូលទៅកាន់ទីអធិប្បាយទាល់តែលោកមានអារម្មណ៍ពីសភាពដែលត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នៅពេលដែល

គាត់អធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឆេះឆួលចិត្តនៃក្រុមជំនុំរបស់គាត់ដោយប្រើការអធិប្បាយរបស់គាត់។

អ្នកអធិប្បាយ លោក Hak Kun Kang ដែលជាអ្នកបង្រៀនខ្ញុំដែលខ្ញុំបានស្គាល់នៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចជាគ្រូគង្វាលរបស់ខ្ញុំ ជាអ្នកអធិប្បាយម្នាក់ដែលមានលក្ខណៈពិសេស ពីព្រោះគាត់បានរៀបចំការអធិប្បាយមួយនៅក្នុងការអធិស្ឋានយ៉ាងខ្លាំងក្លានិងការសញ្ជឹងគិតជាច្រើន។ ជួនកាលបន្ទាប់ពីគាត់បានអធិស្ឋានជាច្រើនសម្រាប់ការអធិប្បាយ នៅពេលដែលគាត់ក្រោកឈរនៅទីអធិប្បាយ គាត់មានអារម្មណ៍ពីបរិយាកាសដែលពេញដោយព្រះគុណនៅក្នុងការអធិប្បាយនិងអាចនិយាយពាក្យដែលមិនអាចវាល់បានចេញពីគំនិតរបស់គាត់នៅក្នុងកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំស្តាប់ទៅកាន់ការអធិប្បាយរបស់គាត់នៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាបានទទួលនូវភ្លើងដែលឆាបឆេះចេញពីចិត្តរបស់គាត់មក។ គាត់ជាអ្នកអធិប្បាយដែលស្មោះត្រង់សម្រាប់ដំណឹងល្អនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់គ្រូគង្វាល។ ជាចុងបញ្ចប់ ការអធិប្បាយត្រូវការប្រើភាសារបស់គ្រូអធិប្បាយ ដែលជាអត្តចរិករបស់គាត់និងការយល់ដឹងរបស់គាត់ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានសម្រេចបំពេញដោយកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដូច្នេះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាវិញ្ញាណនៃគ្រូអធិប្បាយនិងជាវិញ្ញាណនៃការអនុវត្តនៅក្នុងការអធិប្បាយ។

នៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចជាទីស្រឡាញ់នៅក្នុងកម្ពុជារបស់ខ្ញុំ តើមានគ្រូអធិប្បាយប៉ុន្មានដែលបានបង្ហាញរូបរាងជាគ្រូអធិប្បាយនោះ? បើទោះជាមានរូបរាងក្លែងក្លាយមួយចំនួនត្រូវបានបង្ហាញមកនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ច តើពួកគេពិតជាមានការផ្លាស់ប្រែដែលឆេះឆួលនៃការអធិប្បាយនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេទេ? ដូចជានៅថ្ងៃមួយ ពេល

ដែលខ្ញុំសួរសុខទុក្ខក្រុមជំនុំមួយនៅក្នុងថ្ងៃព្រះអម្ចាស់នៅតាកែវ គ្រូអធិប្បាយបានផ្គុំដៃរបស់គាត់ទាំងពីរហើយអធិស្ឋានការអ្វីមួយដោយសម្លេងតូចទៅតាមកញ្ចក់វីដេអូ។ បើទោះជាវាមានរូបរាងបែបដូចជាពេលស្ងៀមស្ងាត់ ខ្ញុំនៅតែសង្ស័យពីកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងការនោះណាស់។ ពួកគេបានយល់ច្រលំពីអំណាចរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា គ្រីស្ទានត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាពួកជំនុំរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក។ វាគ្រោះថ្នាក់ណាស់។ មានតែកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុន្តែ ទើបការអធិប្បាយអាចមកដល់គោលបំណងបាន។

7. វាយតម្លៃការអធិប្បាយផ្ទាល់ខ្លួនដើម្បីអភិវឌ្ឍការអធិប្បាយ

បន្ទាប់ពីគាត់បានបញ្ចប់ខ្លឹមសារអធិប្បាយរបស់គាត់ នោះគាត់អាចពិនិត្យខ្លួនរបស់គាត់សម្រាប់ការវាយតម្លៃរបស់គាត់។ ពីព្រោះការអធិប្បាយជាព័ន្ធកិច្ចដែលត្រូវបានត្រាស់ហៅដោយព្រះជាម្ចាស់ ហើយព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកដែលបង្កើតនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់។ គាត់គួរតែព្យាយាមត្រួតពិនិត្យខ្លឹមសារអធិប្បាយរបស់គាត់ ហើយវាយតម្លៃការអធិប្បាយនោះដោយមុតមាំពីចំណុចដែលខ្លាំងនិងចំណុចដែលខ្សោយ។ ជួនកាលខ្លឹមសារអធិប្បាយរបស់គាត់ត្រូវការការវាយតម្លៃដោយចាស់ទុំនិងប្រពន្ធរបស់គ្រូគង្វាល។

លើសពីនោះទាំងអស់ការកែប្រែនេះមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងការសញ្ជឹងគិតព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះតាមរយៈជីវិតដែលស្ងៀមស្ងាត់។ គាត់អាចអធិប្បាយទៅតាមរបៀបរៀបរយនៃបទគម្ពីរ ហើយអាចរៀបចំវាទៅតាមអត្ថបទដែលពេញលេញនៅលើចំណាងជើងនៃការអធិប្បាយរបស់គាត់ ហើយគាត់អាចជាបង្កើតជាបែបជាស៊េ

រីនិងចំណងជើងពិសេសដែលចេញមកពីអត្ថបទដែលអាចនឹងអធិប្បាយដោយលំនាំនៃអត្ថបទ។ ខ្ញុំមានបទពិសោធន៍មួយចំនួនដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយសៀវភៅទាំងមូលនៅក្នុងបទគម្ពីរនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរមួយ។ វាមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងបទពិសោធន៍ដែលខ្ញុំបានរៀបចំការអធិប្បាយបែបគ្រួសារសម្រាប់គ្រីស្ទានជារៀងរាល់ខែអស់រយៈពេល១៥ឆ្នាំ។

ដោយសារខ្ញុំបានរៀបចំការអធិប្បាយនៅក្នុងគំនិតដែលដឹងថា ខ្ញុំបាននាំមកនូវដំណឹងល្អមក បើទោះជាខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងសៀវភៅណាមួយក៏ដោយនៅក្នុងគម្ពីរនោះខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំមានពេញជាបរិបូរណ៍។

ប៉ុន្តែ១៣ឆ្នាំមុននៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចនៅកម្ពុជា ខ្ញុំបានផ្លាស់ប្តូរទៅកាន់មុខវិជ្ជាមួយទៀតដែលជាសាសនៈវិទ្យាតាមបទគម្ពីរ ព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់និងសាសនៈវិទ្យានៅក្នុងការតាំងសញ្ញា ខ្ញុំបានមានអារម្មណ៍ថាដូចជាបាត់អ្វីម្យ៉ាងនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែចិត្តរបស់ខ្ញុំមានភាពអស្ចារ្យគ្រប់ពេលដែលខ្ញុំត្រូវបានសុំឱ្យធ្វើការអធិប្បាយដោយអ្នកដទៃ ហើយព្យាយាមសិក្សា ហើយរៀបចំដើម្បីប្រកាសការថ្មីៗទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។

នៅក្នុងវាលព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំ ដោយខ្ញុំអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាភាសាអង់គ្លេស ខ្ញុំមានបន្ទុកមួយថែមទៀត។ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានសរសេរខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំយ៉ាងពេញដោយការអានខ្លឹមសារនោះដោយត្រង់ៗ។ ហើយដោយសាររូបកាយរបស់ខ្ញុំមានភាពយឺតយ៉ាវនៅក្នុងការបង្ហាញពីការគិតរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងខ្លឹមសារលម្អិតទៅកាន់ក្រុមជំនុំ នោះខ្ញុំមានអារម្មណ៍បន្ទុកមួយចំនួន។ ខ្លឹម

សារអធិប្បាយអស់រយៈពេល១៣ឆ្នាំហាក់ដូចជាទ្រព្យសម្បត្តិ។ ថ្ងៃមួយខ្ញុំនឹងចែករំលែកការទាំងនោះទៅកាន់គ្រិស្ទាននៅកម្ពុជានិងអ្នកធ្វើបេសកកម្ម។

ការបង្រៀនជាភាសាអង់គ្លេសនិងខ្លឹមសារអធិប្បាយជាភាសាអង់គ្លេសមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នា។ វារវល់ណាស់ដែលមេរៀនជាភាសាអង់គ្លេសត្រូវបានប្តូរទៅជាខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយអង់គ្លេស។ បើទោះជាខ្ញុំបានអធិប្បាយអស់រយៈពេល៣០នាទី ខ្ញុំមិនបានស្កប់ស្កល់នៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំឡើយ។ ពីព្រោះខ្ញុំមានខ្លឹមសារដែលជាក់ស្តែងដូចជាកម្មវត្ថុនៃការអធិប្បាយ ចិត្តដែលល្អនៅក្នុងការធ្វើឱ្យអស់ពីសមត្ថភាពរបស់ខ្ញុំទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំបានអធិប្បាយសេចក្តីពិតដោយក្លាហានទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាការបកប្រែសៀវភៅកូរ៉េទៅជាអង់គ្លេសលឿនដោយប្រើកុំព្យូទ័ររបស់ខ្ញុំ។ ហើយអស់រយៈពេល១០ឆ្នាំ ខ្ញុំបានបកប្រែការអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំពីភាសាកូរ៉េទៅជាភាសាអង់គ្លេស។ ដូច្នេះបទពិសោធមានប្រយោជន៍នៅក្នុងការប្រតិកម្មលើការអធិប្បាយជាភាសាអង់គ្លេស។ ការសំខាន់មួយចំនួនគួរតែត្រូវបានបញ្ជូនទៅកាន់អ្នកជំនាញដើម្បីធ្វើការកែតម្រូវ ដែលជាលទ្ធផលនៃការអធិប្បាយជាភាសាអង់គ្លេស ដែលតែងតែមានខ្លឹមសារដែលជាក់ស្តែងនិងគោលបំណងច្បាស់លាស់។ ទ្រឹស្តីនៃការអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំជាការញែកការបង្រៀននៃការអធិប្បាយ ប៉ុន្តែការអធិប្បាយអង់គ្លេសមានដែនកំណត់នៅក្នុងបទពិសោធន៍របស់ខ្ញុំ។

នៅពេលដែលខ្ញុំបង្វឹកបុគ្គលិក បន្ទាប់ពីពួកគេបានបញ្ចប់ការសិក្សាពីសាលាព្រះគម្ពីរភ្លាម ពួកគេគួរតែអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះពិតប្រាកដ។ ដូច្នេះព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំផ្តោតលើទ្រឹស្តីនៃការអធិប្បាយរបស់ពួកបរិសុទ្ធ ដែលពួកគេគួរតែដើរតាម

ព័ន្ធកិច្ចរបស់ពួកគេ។ ពីព្រោះការអធិប្បាយប្រវត្តិសាស្រ្តនៃសេចក្តីប្រោសលោះពឹងផ្អែកលើការយល់ពីសាសនៈវិទ្យាតាមបទគម្ពីរ ពួកគេត្រូវការថ្នាក់ដែលខ្ពស់បំផុត។ នៅថ្ងៃមួយ ខ្ញុំបានពិនិត្យមើលការអធិប្បាយមួយចំនួន ខ្ញុំបានរកឃើញថាពួកគេត្រូវការរៀបចំនូវសេចក្តីសរុបនៃខ្លឹមសារអធិប្បាយរបស់ពួកគេ។ បើទោះជាខ្ញុំបានត្រួតពិនិត្យសេចក្តីអធិប្បាយរបស់ពួកគេក៏ដោយ វាមិនងាយទេនៅក្នុងការកែតម្រូវវា។ ដូច្នេះខ្ញុំបានទទួលស្គាល់ថានៅពេលដែលធ្វើព័ន្ធកិច្ច ពួកគេអាចប្រើការទាំងនោះ បែបបង្រៀននិងការអធិប្បាយនោះ ពីព្រោះពួកគេគួរតែអនុវត្តព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

ជួនកាលយើងត្រូវការការអធិប្បាយដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ។ កម្ពុជាមានអាកាសធាតុក្តៅ។ ជួនកាលអាកាសធាតុនាំឱ្យមានបញ្ហាមួយចំនួន នៅក្នុងកាលដែលខ្ញុំសង្កេតមើលបុគ្គលិកដែលបម្រើតួនាទីរបស់ពួកគេដោយស្មោះត្រង់ដោយការចែងចាំងរូបកាយដោយញើសយ៉ាងច្រើន ជួនកាលខ្ញុំបានគិតថាពួកគេពិតជាអ្នកបម្រើដែលស្មោះត្រង់ពិតមែនសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយខ្ញុំបានសូមថាឱ្យពួកគេរស់នៅសម្រាប់ដំណឹងល្អពិតប្រាកដ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានសារភាពថា វិធិសាស្រ្តដែលងាយស្រួលជាងនោះនឹងជាការអធិប្បាយរបស់ពួកបរិសុទ្ធ។ ជាការចូលទៅក្នុងអត្ថបទដែលត្រូវបានរៀបចំរួចហើយបកស្រាយវានិងដាក់អនុវត្តការទាំងនោះនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ ការអធិប្បាយនៃសេចក្តីប្រោសលោះត្រូវបានដឹងនាំដោយអ្នកចាប់ផ្តើមនៅក្នុងសភាពដែលមិនច្បាស់លាស់ ពីព្រោះដោយមានការសញ្ជឹងគិតច្រើន។ ប៉ុន្តែនៅកម្ពុជានៅពេលដែលយើងអធិប្បាយ គ្រប់ទាំងភូមិចំនួន

១៩០០០ យើងត្រូវការផ្តោតលើការអធិប្បាយបែបផ្សាយដំណឹងល្អ។ វាជាការអធិប្បាយដើម្បីទទួលបានព្រលឹងមនុស្ស។

បើទោះជាវាងាយស្រួល ការលះបង់ដើម្បីទទួលបានព្រលឹងនិងការយល់ដ៏ជ្រាលជ្រៅពីព្រលឹងដោយការផ្សាយដំណឹងល្អគួរតែត្រូវបានបង្ហាញមក។ ការអធិប្បាយនៅចំពោះទីសាធារណៈ និងទីផ្ទាល់ខ្លួនត្រូវការទម្រង់ច្បាស់លាស់ ហើយគួរតែប្រកាសដំណឹងល្អ។ ព័ន្ធកិច្ចបន្តរបស់គ្រូគង្វាល អ្នកអធិប្បាយគួរតែជ្រើសរើសកណ្ឌគម្ពីរមួយហើយអធិប្បាយវាដោយជាប់លាប់។ ហើយខ្ញុំក៏ជម្រុញឱ្យប្រើការត្រួតពិនិត្យផ្ទាល់ខ្លួនដោយបញ្ជីត្រួតពិនិត្យនៃការវាយតម្លៃរបស់ខ្លួនគេ។

8. ខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយគំរូនៃគ្រូអធិប្បាយកម្ពុជា

ឧទាហរណ៍ទី១

(1) កាលដែលខ្ញុំវាយតម្លៃនូវគ្រោងនៃការអធិប្បាយរបស់គេ ហើយខ្លឹមសាររបស់វា ខ្ញុំមានការភ្ញាក់ផ្អើលនៅក្នុងការរៀបចំដោយស្មោះត្រង់របស់គេពីគ្រោងនៃការអធិប្បាយ ពីព្រោះគាត់ព្យាយាមទាញចេញពីអត្ថបទព្រះគម្ពីរ។ ប៉ុន្តែខ្លឹមសារបានធ្លាក់ទៅកាន់សីលធម៌របស់មនុស្សដោយងាយ។ ក្នុងកាលដែលគោលបំណងរបស់ការអធិប្បាយត្រូវបានសម្រេច នោះការអធិប្បាយរបស់គាត់នឹងនឹងមានប្រសិទ្ធិភាពជាងនោះទៀត។

(2) គ្រោង៖ លំនាំទាំងមូលនៃខ្លឹមសារអធិប្បាយរបស់គាត់បង្ហាញពីចំណងជើងនៃខ្លឹមសារទាំងមូល ហាក់បីដូចជាត្រូវបានបង្ហាញតាមរយៈការសញ្ជឹងគិតជាច្រើន។ គាត់ទាញចំណុចបីចេញពីអត្ថបទគម្ពីរ ហើយបានខិតចូលជិតការសរុបសេច

ក្ដីរបស់គាត់ ហើយបន្ទិចមកគាត់ព្យាយាមភ្ជាប់ទៅការអធិស្ឋានជាសាធារណៈ។ វាជាខ្លឹមសារមួយនៃការអធិប្បាយរបស់គ្រូគង្វាល។

ឧទាហរណ៍ទី ២

(1) ខ្លឹមសារអធិប្បាយរបស់គ្រូគង្វាយដែលជាបេសកជនកូរ៉េម្នាក់ អំពី ១កូរិនថូស 1:18-25

- ការពន្យល់របស់គាត់ទៅកាន់អត្ថបទគម្ពីរ។
- ហេតុផលដែលយើងគួរតែស្ដាប់បង្គាប់ទៅកាន់ឈើឆ្កាង។
- ការបាត់បង់នៃអំណាចនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
- គាត់សង្កត់លើការបង្ហាញសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះថាទេវតានិងអារក្ស មិនបានស្គាល់ពីអាថ៌កំបាំង។
- ដូច្នេះការផ្សាយដំណឹងល្អជាអភ័យឯកសិទ្ធដ៏អស្ចារ្យដែលមានតែអ្នកដែលត្រូវបានសង្គ្រោះប៉ុណ្ណោះអាចធ្វើបាន។

(2) ការវាយតម្លៃរបស់ខ្ញុំ

១) គាត់បានរៀបចំខ្លឹមសារនៃការអធិប្បាយនៅក្នុងលំនាំនៃព័ន្ធកិច្ចជាគ្រូគង្វាលរបស់គាត់ដ៏យូរអង្វែងសម្រាប់ក្រុមជំនុំកម្ពុជា ជាគ្រូគង្វាលនិងជាបេកកជនម្នាក់។ តាមរយៈបទពិសោធន៍ដោយយូរអង្វែងរបស់គាត់ គាត់បានបង្កើតការអធិប្បាយចេញពីអត្ថបទព្រះគម្ពីរនៅក្នុងការសញ្ជឹងគិតរបស់គាត់។ គាត់ចូលចិត្តអធិប្បាយដែលមានខ្លឹមសារដែលនិយាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំនៅក្នុងថ្ងៃថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេយល់ពីអត្ថន័យ។

២) ខ្លឹមសារអធិប្បាយរបស់គាត់មានគ្រោងដែលត្រូវបានបង្កើតជាចំណងជើង (ការផ្សាយដំណឹងល្អ) ជាវិធីសាស្រ្តជាចំណុចកណ្តាលនៅលើគ្រឹះនៃធាតុអនុវត្តជាប្រព័ន្ធ។ គាត់បានផ្តោតលើការសម្តែងរបស់សកម្មភាពផ្សាយដំណឹងល្អ។

៣) គាត់បានទាញសេចក្តីពិតនៃការផ្សាយដំណឹងល្អចេញពីអត្ថបទព្រះគម្ពីរនិងរៀបចំតាមលំដាប់លំដោយទៅកាន់សេចក្តីសរុបនៃខ្លឹមសារអធិប្បាយ (ការផ្សាយដំណឹងល្អជាអាទិភាពរបស់អ្នកដែលត្រូវបានសង្គ្រោះ)។ គ្រោងរបស់គាត់មានភាពទាក់ទាញ មានការអភិវឌ្ឍជាបន្ត។ ការអធិប្បាយរបស់គាត់អាចផ្តល់ការយល់ដឹងមួយចំនួននូវអត្ថន័យនៃការផ្សាយដំណឹងល្អនិងការលើកទឹកចិត្តដល់អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។

ជំពូកទី ៥

គោលបំណងអធិប្បាយរបស់គ្រូអធិប្បាយកម្ពុជា

ពេលនេះយើងមានលំដាប់លំដោយដែលយើងគួរតែប្រតិកម្មទៅលើគោលបំណងចម្បងនៃអ្នកអធិប្បាយកម្ពុជាជាទូទៅ។ អ្នកអធិប្បាយកម្ពុជាត្រូវការផ្តោតទៅលើទីកន្លែងបីដូចតទៅនេះ។ ពីព្រោះពួកគេគួរតែជម្រុញឱ្យខ្លួនពួកគេទៅដល់គោលដៅនៃបទគម្ពីរ។ ការនេះនឹងចម្រើនកម្លាំងនៅក្នុងការរៀបចំនៃការស្តារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះនៅក្នុងក្រុមជំនុំដោយជនជាតិកម្ពុជា យើងអាចរៀបចំពួកគេនៅក្នុងទិសដៅបីពីការនោះ។

1. ការលូតលាស់នៃក្រុមជំនុំ

លើសពីការដែលក្រុមជំនុំកម្ពុជាគួរតែផ្តោតលើនោះគឺការលូតលាស់របស់ក្រុមជំនុំ។ វាមានន័យថាក្រុមជំនុំគួរតែទៅកាន់ទីកន្លែងនៃការលន់តួបាបនិងសេចក្តីជំនឿដោយនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនោះពួកគេនឹងមានចិត្តដែលឆេះសន្ធោរសន្ធៅ។ ការមួយនេះតែងតែរាប់បញ្ចូលជានិច្ចដោយអ្នកអធិប្បាយ ពីព្រោះកម្ពុជាបានចូលទៅក្នុងសមរភូមិខាងវិញ្ញាណនៅក្នុងវាលព័ន្ធកិច្ច។ ហេតុអ្វី? ពីព្រោះការមួយនៅក្នុងចំណោមនោះជាការនៅក្នុងប្រព័ន្ធសង្គមនៅក្រោមសហគមន៍ដែលគ្រីស្ទានមិនគួរធ្វើការបន្ធូរបន្ថយ ហើយគួរតែដេញតាមវប្បធម៌នៃការផ្លាស់ប្រែ ហើយមួយទៀតជាសេចក្តីពិតដែលនៅក្រោមការសង្កត់សង្កិនខាងវិញ្ញាណ ការគិត ដូចជាគុកងងឹតរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា បើទោះជាពួកគេទទួលបានចំណុចដែលមានការបន្ធូរបន្ថយជាមួយការបង្រៀនរបស់គ្រីស្ទានក៏ដោយ។ លើសពីនោះទៀត ពួកគេត្រូវបានសំណូមពរថា ពួក

គេគួរតែជ្រើសរើសព្រះអម្ចាស់ ឬសម្ភារៈនិយមដើម្បីរៀបចំដោយការបង្រៀនពិតប្រាកដនៃដំណឹងល្អ។ ផ្លូវដែលបើកចំហរនៃការផ្លាស់ប្រែបែបនេះចេញមកពីការយល់បទគម្ពីរតែមួយប៉ុណ្ណោះ ជាការលូតលាស់ដែលគួរតែចេញមកពីបទគម្ពីរ។ ការនេះចេញមកពីកិច្ចការនៃការបើកសម្តែងរបស់ព្រះវិញ្ញាណជាអ្នកអធិប្បាយលើសអស់ទាំងអ្នកអធិប្បាយពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ បើទោះជាខ្ញុំជាកូរ៉េអាមេរិកក៏ដោយ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមនៅកូរ៉េខាងត្បូង។ យោងទៅតាមបរិស្ថាននៃក្រុមជំនុំកូរ៉េ ខ្ញុំបានចូលរួមការប្រជុំនៅក្រុមជំនុំ ហើយបានទទួលព្រះគុណតាមរយៈការអធិប្បាយពីបទគម្ពីរដោយស្មោះត្រង់ ខ្ញុំបានស្គាល់ព្រះយេស៊ូវហើយបានក្លាយជាគ្រូគង្វាល ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំចង់ស្គាល់ព្រះគម្ពីរ សេចក្តីពិត និងប្រកាសការទាំងនោះដោយស្មោះត្រង់ទៅកាន់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ នៅឆ្នាំ ២០០៤ ខ្ញុំបានទទួលជម្ងឺសម្ពាធឈាមឡើងខ្ពស់យ៉ាងបន្ទាន់នៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចនៅក្នុងក្រុមជំនុំ ហើយខ្ញុំបានក្រោកឡើងវិញដោយសារព្រះគុណរបស់ព្រះចេញពីកន្លែងអង្គុយដ៏លំបាក ហើយខ្ញុំក៏បានមកព័ន្ធកិច្ចអប់រំនៅកម្ពុជារហូតមកដល់កាលដែលខ្ញុំខ្វល់ខ្វាយចម្បងរបស់ខ្ញុំពេលនេះ នោះវាជាការលូតលាស់នៃក្រុមជំនុំ និងព័ន្ធកិច្ចផ្សេងទៀត ការកសាងព្រះវិហារសម្រាប់សុវត្ថិភាព ការបង្រៀនការយល់ដឹងរបស់ខ្ញុំទៅកាន់មនុស្សដែលនៅតាមក្រុមកោសិកានៅក្នុង២៥ខេត្ត ដែលជាប្រភេទសិក្ខាសាលាដែលជាបញ្ហាទីពីរ។ ខ្ញុំប្រាកដថាភ្លើងរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានទម្លាក់មកនៅលើក្រុមជំនុំកម្ពុជា នោះកម្ពុជានឹងត្រូវបានលូតលាស់ដោយសារព្រះអម្ចាស់។ ដូច្នេះវាជាការធម្មតាដែលអ្នកអធិប្បាយកម្ពុជាគួរតែផ្តោតលើបញ្ហាដោយយកចិត្តទុកដាក់ ពីព្រោះពួកគេធ្វើការដំបូងជាទីដែលធ្វើសង្គ្រាមសម្រាប់ព័ន្ធកិច្ច។

យើងគួរតែទំនាក់ទំនងទៅនឹងការអធិប្បាយដើម្បីបង្កើតក្រុមជំនុំរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយក្រុមជំនុំគួរតែជាធាតុសំខាន់នៅក្នុងការកសាងក្រុមជំនុំរបស់ព្រះអម្ចាស់។ នៅក្នុងចំណោមបេសកកម្មជាច្រើនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ការចេញទៅ ធ្វើពិធីជ្រមុជទឹក ការបង្រៀន និងការធ្វើឱ្យពួកគេរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ យើងគួរតែស្មោះត្រង់នៅក្នុងការឱ្យចំណីដល់ក្រុមជំនុំនិងថែរក្សាវាតាមរយៈការអធិប្បាយ។ (យ៉ូហាន 21) ព័ន្ធកិច្ចនេះត្រូវបានបង្ហាញមកដោយការត្រួតពិនិត្យយើងនៅក្នុងកញ្ចក់នៃសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះអម្ចាស់របស់យើង និងសាវ័ករបស់ទ្រង់ វានឹងត្រូវបានបង្ហាញមកយ៉ាងជាក់ច្បាស់។

ម៉ាថាយ 28:19-20 ចង្អុលទៅកាន់ការបង្គាប់បួនយ៉ាងមកកាន់យើង។ ខ្ញុំបានរៀបចំធាតុទាំងនោះដូចតទៅនេះ។

1) ការផ្សាយដំណឹងល្អ

(1) ការផ្សាយដំណឹងល្អជាគន្លឹះចម្បងសម្រាប់រក្សាភ្លើងនៃការលូតលាស-ខ្ញុំរីករាយនឹងការផ្សាយដំណឹងល្អ ពីព្រោះខ្ញុំបានទទួលបទពិសោធន៍នូវភ្លើងនៃការលូតលាស់នៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។ បើទោះជាខ្ញុំអស់កម្លាំងដោយសារមានការលះបង់ច្រើនដោយការស្រែកចេញនូវដំណឹងល្អជាមួយនឹងមាត់របស់ខ្ញុំនៅក្នុងផ្លូវដែលមានស្ទះចរាចរណ៍នៅផ្លូវ អន់ថារីយ៉ូនៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ានៅអាមេរិកក៏ដោយ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាសប្បាយ។ នៅកម្ពុជានៅពេលដែលខ្ញុំអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទៅកាន់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំដោយខ្លាំងក្លា ខ្ញុំមានអារម្មណ៍អំណរយ៉ាងចម្លែកនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។ ដូច្នេះខ្ញុំអធិស្ឋានសម្រាប់ភ្លើងនៃការលូតលាស់។ ប្រសិនបើក្រុមជំនុំនិងគ្រីស្ទានបាត់បង់អំណរនៃការ

ផ្សាយដំណឹងល្អ ពួកគេនឹងត្រូវធ្លាក់ចុះនៅក្នុងភាពបាក់ទឹកចិត្តដោយឯកឯង។ បន្ទាប់មកគន្លឹះចម្បងនោះជាការស្តារឡើងវិញនូវការផ្សាយដំណឹងល្អតាមរយៈការអានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនិងការអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះដោយស្មោះត្រង់។

ខ្ញុំគិតថាព័ន្ធកិច្ចកម្ពុជាជួបជាមួយនឹងវិបត្តិយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរនៅក្នុងទីធ្វើព័ន្ធកិច្ចពីព្រោះមានគ្រូគង្វាលជាច្រើនបានបោះបង់ការសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយស្អប់មិនចង់ធ្វើជាគ្រូគង្វាល។ មិនមានគ្រូគង្វាលនិងក្រុមជំនុំ នោះក៏មិនមានការលូតលាស់នៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចដែរ។ បោះទោះជាមានព្រះវិហារដ៏ធំក៏ដោយ ហើយមានប្រព័ន្ធអប់រំល្អត្រូវបានរៀបចំនៅក្នុងយើងក៏ដោយ ប្រសិនបើពួកគេមិនមានសិស្សដែលមានការត្រាស់ហៅពីព្រះ វានឹងទៅជាឥតប្រយោជន៍។ ដូច្នេះយើងត្រូវតែភ្ញាក់ឡើងដើម្បីរកដំណោះស្រាយ។ តើអ្វីទៅជាដំណោះស្រាយចម្បង? នេះជាការអនុវត្តការផ្សាយដំណឹងល្អដូចដែលព្រះគ្រីស្ទបានចង្អុលប្រាប់មកកាន់យើង។ យើងគួរតែទីមួយទៅកាន់គ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់ ហើយបង្កើតសិស្ស ហើយបង្កើតក្រុមជំនុំ ហើយក៏បង្រៀនព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ (ម៉ាថាយ 28:19-20) និយាយដោយខ្លីវាជាការផ្សាយដំណឹងល្អ។ បន្ទាប់មកយើងអាចស្តារឡើងវិញនូវភ្លើងនៃការលូតលាស់នៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ នៅពេលដែលយើងចេញទៅដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើការនៅក្នុងយើង។ កម្ពុជានាពេលបច្ចុប្បន្នត្រូវការសកម្មភាពទាំងនេះ។ ពួកគេគួរតែស្វែងរកភ្លើងនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យភ្លើងនៃការផ្លាស់ប្រែនោះគ្របដណ្តប់នៅលើ២៥ខេត្តទាំងអស់។

(2) ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាវិញ្ញាណនៃការផ្សាយដំណឹងល្អ-ម៉ាថាយ 28:19-20 និយាយពីការបង្កើតសិស្សដែលជាការបង្គាប់ដ៏ធំបំផុតនៅលើផែនដី។ វាផ្ទុកតួនាទីបី គឺការផ្សាយដំណឹងល្អ ការជ្រមុជទឹក ការបង្រៀន និងការធ្វើឱ្យគេស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ដូចដែលយើងដឹងហើយ ការជ្រមុជទឹកចង្អុលទៅកាន់ការបង្កើតក្រុមជំនុំ សកម្មភាពបង្រៀនគឺដើម្បីនឹងស្រោចស្រពដល់ក្រុមជំនុំដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ និងការធ្វើឱ្យក្រុមជំនុំរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ការពិតណាស់គ្រប់ទាំងក្រុមជំនុំទាំងអស់និងគ្រប់គ្រីស្ទានទាំងអស់គួរតែដើរតាមការបង្គាប់នេះនៅលើផែនដីដោយស្មោះត្រង់។ វាជាគ្រឹះនៃក្រុមជំនុំដែលឈររឹងមាំនៅលើការបង្រៀនរបស់ពួកសាវ័កនិងហោរា។ (អេភេសូ 2:20) វាមានន័យថា ក្រុមជំនុំគួរតែបង្ហាញការបង្រៀនរបស់ពួកសាវ័កនិងហោរានៅក្នុងលោកិយ។ វាជាការស្តារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះដែលជា គោលបំណងនៃក្រុមជំនុំ។

នៅក្នុងចំណោមបញ្ហាទាំងបួន ការផ្សាយដំណឹងល្អមានន័យថាជាបញ្ហាចម្បងរបស់ក្រុមជំនុំ។ ក្រុមជំនុំជាដំបូង គួរតែទៅកាន់គ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់។ ការចេញទៅជាសកម្មភាពជាក់ស្តែងនិងវិជ្ជមានទៅកាន់គោលបំណងដែលច្បាស់។ បើមិនមានការចេញទៅទេ ការផ្សាយដំណឹងល្អ និងការជ្រមុជទឹក ការបង្រៀន និងការស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះក៏គ្មានដែរ។ និយាយម្យ៉ាងទៀតថា បើមិនមានការផ្សាយដំណឹងល្អទេ គឺគ្មានក្រុមជំនុំ។ ដូច្នេះម៉ាកុស 16:15 ក៏និយាយដែរថា "ចូរចេញទៅពាសពេញពិភពលោកទាំងមូល ហើយប្រកាសដំណឹងល្អទៅកាន់មនុស្សទាំងអស់។" វាសង្កត់ធ្ងន់លើការផ្សាយដំណឹងល្អទុកជាបញ្ហាចម្បងរបស់ក្រុមជំនុំ។ ប្រសិនបើក្រុមជំនុំ

ទៅគ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់ តើគេអាចផ្សាយដំណឹងល្អដោយរបៀបណា? ហើយបន្ទាប់ពីសសិស្សបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅថ្ងៃទី៥០ បន្តិចមក ព្រះអម្ចាស់ដែលមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញបង្គាប់ថា "ប៉ុន្តែអ្នកនឹងទទួលបានចេស្តានៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកសន្ថិតលើអ្នក ហើយអ្នកនឹងធ្វើជាបន្ទាល់របស់ខ្ញុំនៅក្រុងយេរូសាឡិម ស្រុកយូដា ស្រុកសាម៉ារី និងពេញលោកិយទាំងមូល។" នៅទីនេះព្រះអម្ចាស់ក៏បានសង្កត់ធ្ងន់លើការផ្សាយដំណឹងល្អ "អ្នកនឹងធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំ"។ ការផ្សាយដំណឹងល្អជាការបញ្ជាក់ចម្បងនៃព្រះចេស្តារបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ពាក្យមួយទៀត ព្រះវិញ្ញាណជាវិញ្ញាណនៃការផ្សាយដំណឹងល្អ។ គ្រីស្ទានដែលមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរស់នៅជាបន្ទាល់របស់ព្រះគ្រីស្ទដែលជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ គ្រីស្ទានដែលមិនមានការផ្សាយដំណឹងល្អជាគ្រីស្ទានដែលស្លាប់។ ហើយគ្រីស្ទានដែលមិនមានការផ្សាយដំណឹងល្អបានស្លាប់ខាងវិញ្ញាណរួចហើយ។ ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំដែលចាប់ផ្តើមការផ្សាយដំណឹងល្អ នោះនឹងត្រូវបានរស់ឡើងដោយព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

2) ការជ្រមុជទឹក

ទីពីរ យើងស្តាប់ទៅការជ្រមុជ គ្រីស្ទានដែលបានកើតជាថ្មីដែលត្រូវបានបង្កើតដោយការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ក្រុមជំនុំពីព្រះអម្ចាស់។ វាមានន័យថាដើម្បីនឹងបង្កើតក្រុមជំនុំ ដោយដឹកនាំគ្រីស្ទានទៅកាន់ពួកជំនុំនៃអ្នកដែលត្រូវបានជ្រើសរើស។ បើមិនមានការជ្រមុជទឹកទេ ក៏មិនមានគ្រីស្ទានដែរ។ ហេតុអ្វី? ពីព្រោះការប្រកបគ្នារបស់ក្រុមជំនុំមានសារសំខាន់ណាស់សម្រាប់ការលូតលាស់របស់ក្រុម

ជំនុំ។ បើទោះជាក្រុមជំនុំមានបញ្ហាមួយចំនួនក៏ដោយ ក្រុមជំនុំគួរតែរៀនពីភាពបរិសុទ្ធនិងសេចក្ដីសុខសាន្ដនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ នេះជាការប្រកបនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។

តើនរណាដែលអាចធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកទៅកាន់គ្រីស្ទានដែលកើតជាថ្មីបាន? នៅទីនេះ ម៉ាថាយ 28:19-20 "អ្នក" មិនមែនសំដៅទៅលើគ្រប់គ្រីស្ទានទាំងអស់នោះទេ។ ដោយត្រង់ៗ វាសំដៅទៅលើពួកសាវ័ក ជាពួកអ្នកដែលព្រះគ្រីស្ទផ្ទាល់បានបង្រៀនឱ្យបានសរសេរពាក្យទ្រង់ចុះ (ព្រះគម្ពីរ) សម្រាប់ក្រុមជំនុំនៅលើសកលលោក។

ដូច្នេះព្រះគ្រីស្ទបានត្រាស់ហៅសិស្ស១២នាក់ជាពិសេស ហើយបរិភោគ ដេក និងធ្វើការជាមួយគ្នា ដោយអនុញ្ញាតឱ្យឃើញ ឱ្យស្គាល់ដើម្បីនឹងសង្កេតហើយប៉ះពាល់ដល់ទ្រង់ជាដើម។ នាពេលអនាគត ពួកសាវ័កមានអំណាចជាសាវ័កចេញពីព្រះយេស៊ូវ។

ហេតុអ្វី? ពីព្រោះព្រះគ្រីស្ទចង់បង្កើតក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី ព្រះគ្រីស្ទបានដាក់គ្រឹះនៃក្រុមជំនុំនៅលើនោះ។ វាជាការបង្រៀនរបស់ទ្រង់ ដែលជាព្រះគម្ពីរ។ ដូច្នេះក្រុមជំនុំទាំងអស់ គ្រីស្ទានទាំងអស់គួរតែឈររឹងមាំនៅលើគ្រឹះនោះ ដែលជាការបង្រៀនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះសាវ័កប៉ូលនិយាយថា "គ្រឹះនៃពួកសាវ័កនិងហោរា" (អេភេសូ 2:20) នៅទីនេះពួកសាវ័កទាំង១២និងហោរាជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អនៅក្នុងពួកជំនុំដំបូងដូចជា ម៉ាកុស លូកាជាដើម ជាអ្នកដែលមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងហោរានៅក្នុងសញ្ញាចាស់។

ផលូវនេះតើពួកសាវ័កនិងហោរានៅឯណា? វាចង្អុលទៅកាន់ព្រះគម្ពីរនិងការបង្រៀនតែមួយប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះគ្រប់គ្រីស្ទានទាំងអស់និងក្រុមជំនុំទាំងអស់គួរតែឈរវឹងមាំលើការបង្រៀនរបស់បទគម្ពីរ (៦៦កណ្ឌ)។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់មិនទទួលស្គាល់ការបង្រៀនរបស់បទគម្ពីរ នោះគេដើរតាមផ្លូវដែលខុសហើយ។ បើទោះជាគេលះបង់ការជាច្រើនក៏ដោយ គេមិនអាចមកដល់គោលដៅរបស់ព្រះគ្រីស្ទឡើយ។ គេអាចនឹងធ្លាក់ចុះទៅក្នុងការបង្រៀនខុសឆ្គង ពីព្រោះគាត់មិនមែនជាក្រុមជំនុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែជាក្រុមជំនុំមនុស្សដូចជាប៉មបាបិលដែរ។ ព្រះគ្រីស្ទមិនបានបង្គាប់ឱ្យគ្រប់គ្រីស្ទានទាំងអស់ធ្វើបុណ្យជ្រមុជឱ្យគេឡើយ។ យើងគួរតែគោរពដល់ការបង្រៀនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះតាមប្រពៃណីមក ក្រុមជំនុំប្រូតេស្តង់បានស្តាប់តាមការបង្គាប់ ដែលមានតែគ្រូគង្វាលដែលបានចាក់ប្រេងតាំងប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានត្រាស់ហៅដោយព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងក្រុមជំនុំដែលធ្វើ។

ប្រសិនបើនរណាម្នាក់មិនដើរតាមបទគម្ពីរ ពិតណាស់គេនឹងត្រូវវិនាសដោយសារព្រះអម្ចាស់ (វិវរណៈ 22:18-19) បើទោះជាយើងធ្វើតាមបង្គាប់នៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចក៏ដោយ យើងគួរតែរក្សាការបង្កើតក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ មិនមែនក្រុមជំនុំរបស់យើងឡើយ។

3) ការបង្រៀនព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

ទីបី ការបង្គាប់ដ៏ធំបំផុតរាប់បញ្ចូល "ការបង្រៀន" នៅក្នុងក្រុមជំនុំ។

(1) តើនរណាដែលអាចបង្រៀនទៅកាន់គ្រីស្ទាន? មានតែពួកសាវ័កប៉ុណ្ណោះដែលអាចធ្វើការនោះនៅក្នុងក្រុមជំនុំបាន។ និយាយម្យ៉ាងទៀតថា មានតែ

អំណាចរបស់ពួកសាវ័កប៉ុណ្ណោះដែលអាចធ្វើវាបាន។ បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវនិងពួកសាវ័កបានចាកចេញទៅកាន់ស្ថានសួគ៌មក តើនរណាជាពួកសាវ័ក? វាជាគ្រូគង្វាលនិងគ្រូបង្រៀនដែលពឹងផ្អែកទៅលើបទគម្ពីរ ជាតួអង្គនៃសាវ័កពិតប្រាកដ។ អេភេសូ ៥មានបន្ទូលថា "″។ នៅទីនេះ ពេលនេះគ្រូគង្វាលតែមួយប៉ុណ្ណោះ-គ្រូបង្រៀនមាននៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ តួនាទីនេះជាអំណោយពិសេសសម្រាប់ក្រុមជំនុំដែលចេញមកពីព្រះអម្ចាស់ ដែលជាសិរសារបស់ក្រុមជំនុំ។ ដូច្នេះគ្រូគង្វាលសំខាន់ណាស់នៅក្នុងសកម្មភាពរបស់ក្រុមជំនុំ។ គ្រូមួយចំនួននៅក្នុងក្រុមជំនុំនិងសាស្រ្តាចារ្យមួយចំនួននៅសាលាគម្ពីរត្រូវបានរាប់បញ្ចូលនៅក្នុងនោះដែរ។ ប៉ុន្តែដំបូងព័ន្ធកិច្ចនៃការបង្រៀនជារបស់គ្រូគង្វាល។ ដូច្នេះប៉ូលនិយាយថា "គ្រូគង្វាលនិងគ្រូបង្រៀន″ (មិនមែនជាគ្រូបង្រៀនឡើយ ប៉ុន្តែដោយមិនមានពាក្យបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ពីគ្រូបង្រៀន) ដែលមានន័យថាសង្កត់ទៅលើតួនាទីចម្បងរបស់គ្រូគង្វាល ជាព័ន្ធកិច្ចនៃការបង្រៀន។

(2) ក្រុមជំនុំបច្ចុប្បន្នសកម្មភាពបង្រៀនគួរតែមានការសាកល្បងដោយគ្រូគង្វាលនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ បើមិនមានការអនុញ្ញាតដោយគ្រូគង្វាលទេ នោះគេគួរតែបញ្ឈប់ព័ន្ធកិច្ចនៃការបង្រៀន។ ហេតុអ្វី? ពីព្រោះខ្លឹមសារនៃការបង្រៀនទាំងអស់គួរតែចេញមកពីព្រះអម្ចាស់និងពួកសាវ័កដែលជាបទគម្ពីរ។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់មិនធ្វើតាមលំនាំនេះ ទំនួលខុសត្រូវយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរនឹងមកតាមក្រោយ។ ដូច្នេះតាមប្រវត្តិសាស្រ្តមានតែគ្រូគង្វាលប៉ុណ្ណោះដែលមានអំណាចនៅក្នុងការបង្រៀន។ ក្រុមជំនុំទូទៅស្តាប់ទៅកាន់ការអធិប្បាយនិងការបង្រៀនរបស់គាត់បានល្អ ហើយសរសេរចុះនូវចំណាងជើងសំខាន់ៗ ហើយបង្រៀនការទាំងនោះទៅកាន់ក្រុមគ្រួសាររបស់គេ។ បន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើ

ការនៅក្នុងពួកគេ ហើយរីករាយនឹងជីវិតពេញបរិបូរណ៍នៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ និងគ្រប់ច្រកនៃជីវិតរបស់ពួកគេ។ យើងជឿថាមានតែការបង្រៀនពីបទគម្ពីរប៉ុណ្ណោះដែលអាចធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដូច្នេះក្រុមជំនុំគួរតែបង្រៀនបទគម្ពីរ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទៅកាន់ក្រុមជំនុំខ្លួន។

ការរីករាយនឹងការអធិប្បាយនិងការបង្រៀន

ជាទូទៅខ្ញុំជាបេកកជនម្នាក់ដែលបង្រៀននៅសាលា ITCS នៅក្នុងជីវិតដែលនៅសេសសល់របស់ខ្ញុំ។ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានបម្រើព័ន្ធកិច្ចនៃការបង្រៀនអស់រយៈពេល១០ឆ្នាំអំពីព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ក្នុងនាមជាសាស្ត្រាចារ្យ។ ពេលនេះដោយសារបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំអាចជាត្រូវបានពង្រីកទៅកាន់ក្រុមជំនុំកម្ពុជានៅ២៥ខេត្ត។ ខ្ញុំបានរៀបចំដើម្បីនឹងចែករំលែកការយល់ដឹងរបស់ខ្ញុំពីគម្ពីរនិងសាសនៈវិទ្យាទៅកាន់ការប្រជុំ។ ជាពិសេសខ្ញុំស្រឡាញ់ការអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។ អ្នកខ្លះព្យាយាមគេចពីឱកាសនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានចិត្តមួយដែលខុសពីគេ។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់មកសុំឱ្យធ្វើការអធិប្បាយ ខ្ញុំនឹងធ្វើភ្លាម។ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានទទួលសញ្ញាបត្របណ្ឌិតរបស់ខ្ញុំពីមុខវិជ្ជាពីការអធិប្បាយពី Westminster Theological Seminary នៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា នៅសហរដ្ឋអាមេរិកនៅឆ្នាំ១៩៩៦។ ខ្ញុំមិនបានដាក់ពាក្យទៅច្រើនកន្លែងដោយសារការបង្រៀនផ្នែកគម្ពីរដោយមិនបង្អង់នោះទេ។ ភ្លាមៗនោះខ្ញុំបានមកលេងនៅក្រុមជំនុំកម្ពុជា ខ្ញុំមានបំណងបង្កើតសៀវភៅពីការអធិប្បាយសម្រាប់ព័ន្ធកិច្ចនៅកម្ពុជា។

ប្រហែលជាខែមករាឆ្នាំក្រោយ សៀវភៅរបស់ខ្ញុំនឹងត្រូវបានបោះពុម្ពនៅក្នុង

ពេលសម្រាកនេះ។ ខ្ញុំអធិស្ឋានសម្រាប់ព្រះគុណរបស់ព្រះសម្រាប់សិរីល្អរបស់ទ្រង់និងសម្រាប់អ្នកបម្រើនៅកម្ពុជា។

4) ធ្វើឱ្យគេស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់

ទីបួន ការបង្គាប់ដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះអម្ចាស់របស់យើងរាប់បញ្ចូលការធ្វើឱ្យពួកគេរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ការបង្កើតសិស្សគួរតែត្រូវបានបញ្ចប់ដោយការស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

តើអ្វីទៅជាគោលដៅរបស់ក្រុមជំនុំ? វាជាការបង្ហាញពីរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ ជាសេចក្ដីសុចរិត សេចក្ដីមេត្តា និងភាពស្មោះត្រង់។ (អេភេសូ 4:23-24, 5:8-9 ម៉ាថាយ 23:23)។ ពាក្យម៉្យាងទៀត វាមានន័យថាជាការត្រាប់តាមព្រះគ្រីស្ទ និងលក្ខណៈរបស់ទ្រង់ ហើយគួរតែបង្ហាញការទាំងនោះនៅក្នុងលោកិយ។ ដូច្នេះព្រះគ្រីស្ទនិងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គួរតែបានបង្ហាញដល់លោកិយទាំងមូល។ អំណាចគួរតែជាអំណាចនៅក្នុងមនុស្ស ហើយការរក្សាមានន័យថាជាការស្ដាប់បង្គាប់ ការអនុវត្តការរីករាយនឹងធ្វើ និងការកាន់កាប់ជីវិតទាំងមូល ជីវិតរបស់គេគួរតែត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយអំណាចរបស់ព្រះអម្ចាស់។ វាចង្អុលទៅកាន់នគររបស់ព្រះ សេចក្ដីសុចរិត អំណរ និងសេចក្ដីសុខសាន្តនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ (រ៉ូម 14:13)

ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាការបង្រៀនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ការបើកសម្ដែងរបស់ទ្រង់ដែលជាបទគម្ពីរ។ ដូច្នេះក្រុមជំនុំអធិប្បាយព្រះបន្ទូល ហើយបង្រៀននិងត្រួតពិនិត្យការនោះនៅក្នុងជីវិតពិតរបស់ពួកគេតាមរយៈព័ន្ធកិច្ចរបស់គ្រូគង្វាល។

បន្ទាប់មកសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអេម៉ាញ៉ូអែលជា ជីវិតពេញបរិបូរណ៍ និងភាពពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងពោរពេញដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ការរីករាយនឹងនគររបស់ព្រះ។ នេះជាធាតុពិតនៃក្រុមជំនុំ។ ដូច្នេះ យើងស្គាល់ថាក្រុមជំនុំជាសួនច្បារអេដែនថ្មី ជាអាណាចក្ររបស់ព្រះ។

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលមានព្រះជន្មរស់ពីសុគតឡើងវិញធ្វើការនៅក្នុងនោះ ហើយបានបើកសម្តែងសិរីល្អរបស់ទ្រង់ទៅកាន់លោកិយ។ "ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជាវិញ្ញាណ" (២កូរិនថូស 2:17)

ប្រសិនបើយើងមិនស្តាប់តាមការបង្រៀនទេ នោះយើងនឹងបាត់បង់ព្រះពរ ១ អំពីការធ្វើឱ្យគេរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ យើងគួរតែបង្កើតក្រុមជំនុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ មិនមែនជាក្រុមជំនុំរបស់មនុស្សដូចជាប៉មបាបិលនោះទេ។ (ម៉ាថាយ 16:18) ការបង្កើតក្រុមជំនុំកោសិកានៅកម្ពុជាគួរតែជាព្រឹត្តិការណ៍មួយដ៏មានតម្លៃ ប៉ុន្តែយើងគួរតែរក្សាការដឹកនាំសម្រាប់ការបង្កើតក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ផងដែរនៅក្នុងភូមិប្រមាណ ១៤000 នៅក្នុងខេត្តទាំង២៥។

2. ការធានាអះអាងនៃអ្នកអធិប្បាយខាងពួកបរិសុទ្ធនិងជីវិតរបស់គេ

ខ្ញុំបានមាននិមិត្តមួយដែលសេចក្តីជំនឿបែបកំណែទម្រង់របស់ពួកបរិសុទ្ធនឹងត្រូវបានរៀបចំនៅក្នុងក្រុមជំនុំកម្ពុជានៅក្នុងព័ន្ធកិច្ច។ ពីព្រោះខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាក្រុមជំនុំកម្ពុជាត្រូវទទួលបានឥទ្ធិពលពីសាសនាផ្សេងៗ តាមរយៈលំនាំខាងសាច់ឈាមនៃគំនិតរបស់ពួកគេនិងជីវិតរបស់ពួកគេអស់រយៈពេលជាយូរ ពួកគេគួរតែត្រលប់ទៅកាន់បទគម្ពីរនិងអនុវត្តនូវជីវិតបែបរបស់កាល់វីនទៅកាន់ពួកគេ ហើយ

ពួកគេមាននិមិត្តរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅចំកណ្តាលជីវិតរបស់ពួកគេនៅគ្រប់ទីកន្លែងទាំងអស់។ នៅពេលដំបូង អ្នកអធិប្បាយ ដែលត្រូវបានបានហៅសម្រាប់ធ្វើជាអ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណបំពាក់ខ្លួនដោយគំនិតនិងជីវិតបែបនេះ នោះពួកគេនឹងអាចយកឈ្នះនូវការវាយប្រហាររបស់អំណាចសេចក្តីងងឹត ហើយធ្វើឱ្យប្រទេសមានការផ្លាស់ប្រែជាថ្មី។ សៀវភៅដែលបង្ហាញប្រាប់នោះ "សាសនៈវិទ្យានិងសេចក្តីជំនឿនៃការស្តារឡើងវិញនៃរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ" ត្រូវបានរាប់បញ្ចូលទៅក្នុងជីវិតទូទៅរបស់គ្រីស្ទាន ដែលត្រូវបានសរសេរដោយលោក ចន កាល់វីន។ យើងគួរតែផ្តោតលើការអធិប្បាយរបស់គ្រូអធិប្បាយដើម្បីបង្កើតការនោះនៅក្នុងក្រុមជំនុំកម្ពុជា។

ខ្ញុំមានន័យថា ការបង្រៀនរបស់កាល់វីនពីជីវិតរបស់គ្រីស្ទានត្រូវបានរៀបចំនៅក្នុងសៀវភៅរបស់គាត់ ការបង្រៀនដែលត្រូវបានកែសម្រួលសម្រាប់ក្រុមជំនុំកំណែទម្រង់របស់បារាំងគួរតែត្រូវបានរៀននៅក្នុងក្រុមជំនុំកម្ពុជាដែរ។ ពីព្រោះពួកគេត្រូវការឈររឹងមាំនៅលើគ្រឹះនៃគោលលិទ្ធិការបង្រៀនដែលត្រឹមត្រូវ និងជីវិតដែលត្រឹមត្រូវដែលកាល់វីនបានបង្ហាញប្រាប់។ វាត្រូវបានសង្ខេបដោយសៀវភៅគោលជំនឿខ្លីនៅក្នុងការសារភាពសេចក្តីជំនឿរបស់វេសមីនស្ទើ ទាំងនោះមានគោលលិទ្ធិសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកសាវ័ក ការអធិស្ឋានព្រះអម្ចាស់ និងបញ្ញាត្តិដប់ប្រការ។ ចំណេះដឹងនេះគួរតែត្រូវបានអធិប្បាយដោយគ្រូអធិប្បាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំ មិនមែននៅក្នុងបែបបទនៃការបង្រៀនគម្ពីរនោះទេ។

ហើយយើងត្រូវការដាក់ជីវិតប្រាំរបស់គ្រីស្ទាននៃគោលបំណងរបស់កាល់វីននៅក្នុងការអធិប្បាយ។ ជីវិតរបស់អ្នកអធិប្បាយចេញមកពីការធានាអះអាងនរបស់អ្នកអធិប្បាយ។ ការនេះគួរតែចេញមកពីបទគម្ពីរ ជាប្រភពនៃការបង្រៀន។ ជីវិត

គ្រីស្ទានមានទិសដៅចុងក្រោយ នោះយើងអាចរំពឹងពីការផ្លាស់ប្រែនៅក្នុងជីវិតរបស់គ្រីស្ទានពិតប្រាកដ។

ការអធិប្បាយនិងការធានាអះអាងរបស់ពួកកំណែទម្រង់បរិសុទ្ធកម្ពុជាត្រូវបានសង្ខេបដោយជីវិតរបស់លោកកាល់វីន។ មានការប្រាំយ៉ាង។ យើងគួរតែដេញតាមទិសដៅនេះនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ ការអធិប្បាយរបស់យើងផ្តោតលើជីវិតនិងការធ្វើឱ្យក្រុមជំនុំរក្សាជីវិតជាគ្រីស្ទានធម្មតាឱ្យបានជាប់លាប់។

ខ្ញុំសង្កេតឃើញថាក្រុមជំនុំកម្ពុជាមានធាតុបី ដូចជា ការនិយាយកុហក ការមិននិយាយសុំទោស និងការមិនចេះផ្តល់របាយការណ៍ដែលជាតួនាទីរបស់គេ ដែលពួកគេគួរតែកែតម្រូវទម្លាប់ទាំងនោះ។ ខ្ញុំជឿថាការនិយាយបែបនេះថាជាទម្លាប់ខុសឆ្គងដែលគួរតែត្រូវបានផ្លាស់ប្រែដោយការអធិប្បាយបែបបទគម្ពីរ មិនមែនជាការបង្រៀនដែលក្លែងក្លាយនោះឡើយ។

លោកគ្រូគង្វាល Richard Baxter បានសម្រេចចិត្តថាគាត់នឹងបម្រើតែក្រុមជំនុំតែមួយប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងពេញមួយជីវិតរបស់គាត់។ ដូច្នេះគាត់ត្រូវបានសម្រេចនៅក្នុងទីក្រុង ខាញដើម៉ាស្ទើ ហើយបានបង្រៀនពីគោលជំនឿ ហើយអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទៅកាន់ពួកគេនៅក្នុងពេញមួយជីវិតរបស់គាត់។ នៅកាលដែលគាត់ចូលនិវត្តន៍ពីក្រុមជំនុំ គាត់បានឃើញការផ្លាស់ប្រែជាច្រើន ហាមមិនឱ្យមានមនុស្សប្រមឹក មានការបង្រៀនព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយសរសើរដំកើងព្រះអម្ចាស់ ហើយការទន្ទេញពីគោលសេចក្តីជំនឿ។ ប្រៀបបីដូចជាព័ន្ធកិច្ចរបស់លោកសាវ័កប៉ូលនៅក្រុងអេភេសូអស់រយៈពេលបីឆ្នាំប្រាំមួយខែ មានការផ្លាស់ប្រែ

ដ៏អស្ចារ្យបានកើតឡើងដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ។ គ្រប់ទាំងពួកអាស៊ីមីណាបានស្តាប់ទៅកាន់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយបានផ្លាស់ប្រែយ៉ាងអស្ចារ្យ។ ការផ្លាស់ប្រែចេញមកពីការអធិប្បាយដោយពិតប្រាកដរបស់សាវ័កប៉ូល។ ភ្លើងនៃការផ្លាស់ប្រែត្រូវបានពង្រីកទៅកាន់រដ្ឋធានីរ៉ូមនៅក្នុងលោកិយ ដើម្បីធ្វើការផ្សាយដំណឹងល្អដល់លោកិយទាំងមូល។ នៅពេលដែលក្រុមជំនុំកម្ពុជាដើរតាមការអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោយស្មោះត្រង់ នោះព្រះអម្ចាស់នឹងសម្រេចបំណងរបស់ទ្រង់សម្រាប់ជាសិរីល្អរបស់ទ្រង់ និងសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យបានកើតឡើង។

3. គោលបំណងនៃការស្តារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ

គោលបំណងដែលយើងចង់បង្កើតជីវិតរបស់អ្នកអធិប្បាយនិងការអធិប្បាយរបស់គាត់ឱ្យមានការកំណែទម្រង់ គឺដើម្បីនឹងបង្ហាញពីសីលធម៌ជីវិតនៃការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់គាត់ ដែលត្រូវបានសង់នៅលើដំណឹងល្អដែលត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដ។ ការផ្លាស់ប្រែនៃជីវិតបែបសីលធម៌តាមបទគម្ពីរមិនអាចបង្កើតដោយកិច្ចការរបស់មនុស្សបានឡើយ ហើយក៏មិនគួរបង្កើតដោយកិច្ចការរបស់មនុស្សនោះដែរ។ សេចក្តីសុចរិត សេចក្តីមេត្តា និងភាពស្មោះត្រង់គួរតែបានបង្ហាញដោយចេស្តានៃដំណឹងល្អដែលជាផលផ្លែនៃកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ខ្ញុំឱ្យនិយមន័យថាជាការស្តារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ។ ការនេះសង្កត់ធ្ងន់ថា ការផ្តោតលើការអធិប្បាយគួរតែផ្អែកលើជីវិតរបស់រាស្ត្ររបស់ព្រះអម្ចាស់ ជាសេចក្តីសុចរិត សេចក្តីមេត្តា និងភាពស្មោះត្រង់នៅក្នុងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេ។ អ្នកអធិប្បាយដែលត្រូវបង្ហាញជីវិតដែលមានសេចក្តីសុចរិត សេចក្តីមេត្តា និងភាពស្មោះត្រង់នៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់ នឹងប្រកាសពីការនោះទៅកាន់ក្រុមជំនុំរបស់គាត់ ដែលពួកគេត្រូវតែ

បង្ហាញជីវិតបែបសីលធម៌នោះនៅក្នុងលោកិយ។ តើអ្វីទៅជាសេចក្ដីសុចរិត? វាសំដៅទៅលើសេចក្ដីសុចរិតដែលព្រះទ្រង់ទទួលយក។ ការមួយនេះជាការដែលត្រូវបង្កើតសេចក្ដីសុចរិតនៅក្នុងក្រុមជំនុំកម្ពុជាដែលបានបាត់បង់គ្រឹះដោយការបង្ហាញពីរបៀបនៃការស្ដារឡើងវិញ និងការសាងសង់សសររឹងមាំនៅក្នុងពួកគេ។ នៅពេលដែលក្រុមជំនុំត្រូវបានស្ដារឡើងវិញដោយសេចក្ដីសុចរិត នោះគេនឹងត្រូវបានពង្រឹងឡើង។

ហើយសេចក្ដីមេត្តាមានន័យថាជាសេចក្ដីស្រឡាញ់និងសេចក្ដីអាណិត។ នេះជាផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ក្នុងពេលតែមួយផលផ្លែនេះគួរតែត្រូវបានបង្ហាញនូវភាពស្មោះត្រង់។ ដូច្នេះអ្នកអធិប្បាយគួរតែអធិប្បាយការបីយ៉ាងគឺ សេចក្ដីសុចរិត សេចក្ដីមេត្តា និងភាពស្មោះត្រង់។ ជាចុងក្រោយ អ្នកអធិប្បាយគួរតែព្យាយាមបង្កើតនូវចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះ។ នេះជាដាវនៃសេចក្ដីសុចរិត សេចក្ដីមេត្តា និងភាពស្មោះត្រង់។ នេះជាគ្រឹះនៃក្រឹត្យវិន័យនិងការសង្ខេបនៃចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះអម្ចាស់។ សេចក្ដីសរុបនៃគ្រប់ការអធិប្បាយគួរតែផ្ដោតលើចំណុចនេះ។ បន្ទាប់មក អ្នកអធិប្បាយនឹងស្គាល់អ្វីជាការផ្លាស់ប្រែពិតប្រាកដ។

សរុបសេចក្តី

នៅក្នុងពេលសម្រាកនេះ ខ្ញុំបានទៅលេងផ្ទះតាម៉ុកដែលជាកន្លែងលាក់កំបាំងចុងក្រោយសម្រាប់គេចផុតពីរាជរដ្ឋាភិបាល ហើយគាត់បានរស់នៅនិងហ្វឹកហាត់ដើម្បីទទួលបានយ៉ាងជោគជ័យ ជាមួយនឹងឈ្លើយរបស់គាត់ដែលចូលរួមនៅក្នុង

ចំណុចដែលមានការច្របូកច្របល់របស់គាត់ ដែលមានទីតាំងនៅលើភ្នំរវាងកម្ពុជានិងថៃនៅ ឧត្តុង្គមាស នៅខេត្តឧត្តរមានជ័យ។

បន្ទាប់មកខ្ញុំបានគិតថានៅក្នុងការពិសោធន៍នូវរូបរាងនិងប្រវត្តិរបស់ប៉ុលពត ជាអ្នកសម្លាប់លើទឹកដីពិឃាតនេះ ដែលថាបើសិនជាគាត់បានស្គាល់ដំណឹងល្អនោះការដឹកនាំរបស់គាត់មកលើកម្ពុជានឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងអស្ចារ្យ។ ប៉ុន្តែគាត់បានទៅបរទេស ទៅបារាំងហើយបានទទួលឥទ្ធិពលដោយ គោលលិទ្ធិម៉ៅដែលបានចេញមកពីប្រទេសចិនការវិវត្តវប្បធម៌ និងបានហ្វឹកហាត់ក្រុមយុវជននៅអាយុក្រោម២០ឆ្នាំនៅក្នុងព្រៃដើម្បីប្រើពួកគេនៅគ្រាមានអាសន្នដើម្បីសម្រេចការវិវត្តន៍របស់គាត់នៅក្នុងការកាន់កាប់កម្ពុជាទាំងមូល។ បោះទោះជាគាត់បរាជ័យនូវគោលបំណងរបស់គាត់ក៏ដោយ យើងអាចសង្កេតពីបំណងរបស់គាត់នៅក្នុងការទៅដល់ចំណុចនោះ។ ប្រសិនបើគាត់ប្រើនូវបំណងដូចនោះនៅក្នុងការប្រកាសដំណឹងល្អទៅកាន់ប្រជាជនកម្ពុជាទាំងអស់ នោះយើងអាចឃើញលទ្ធផលដែលខុសគ្នានៅពេលនេះមិនខាន។ ក្រុមជំនុំកម្ពុជាត្រូវការអ្នកអធិប្បាយដែលស្មោះត្រង់ ក្នុងនាមជាគ្រូអធិប្បាយដែលស្មោះត្រង់ដែលស្គាល់ដំណឹងល្អពិតប្រាកដនឹងធ្វើឱ្យមានក្រុមជំនុំកម្ពុជាចេញមក សង្គមរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្រែទៅជាទីសង្ឃឹមស្ថានសួគ៌។

តើអ្នកណាដែលអាចធ្វើការដ៏ពេញដោយសិរីល្អនេះបាន? មានតែអ្នកដែលស្គាល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ ដែលជាបទគម្ពីរដែលអាចធ្វើបាន។ នៅពេលដែលពួកគេរស់នៅទីសម្ងាត់ដោយការគោរពកោតខ្លាចព្រះ ហើយបម្រើក្រុមជំនុំដោយ

ស្មោះត្រង់ ហើយស្តាប់បង្គាប់ដ៏ធំរបស់ព្រះអម្ចាស់ បន្ទាប់មកកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យនឹងកើតឡើង។ នៅក្នុងតួនាទីរបស់គ្រូអធិប្បាយជាតួនាទីសំខាន់។

ខ្ញុំបានរៀបចំការធានាអះអាងរបស់ខ្ញុំពីការអធិប្បាយដោយសាមញ្ញ ហើយបានណែនាំពីគោលការណ៍នៃការអធិប្បាយនិងការអនុវត្តផង ដែលជាទ្រឹស្តីនៃការអធិប្បាយសម្រាប់ស្តារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះនៅក្នុងអ្នកអធិប្បាយនៅក្នុងក្រុមជំនុំកម្ពុជាដើម្បីបង្កើតអាណាចក្ររបស់ព្រះ។ ខ្ញុំអធិស្ឋានថាសៀវភៅនេះនឹងត្រូវបានប្រើសម្រាប់គ្រូគង្វាលកម្ពុជាសម្រាប់គោលបំណងនេះដោយបន្ទាបខ្លួនដោយបានប្រកាសសេចក្តីជំនឿរបស់ក្រុមជំនុំបែបកំណែទម្រង់បរិសុទ្ធ ហើយបង្កើតនគររបស់ព្រះនៅលើគ្រឹះសម្រាប់ការបើកសម្តែងនូវកិច្ចការដ៏ពេញដោយការច្នៃប្រឌិតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

"តែ ឱអ្នកសំណប់នៃព្រះអើយ ចូរឱ្យអ្នករត់ចៀសចេញពីសេចក្តីទាំងនេះ ហើយដេញតាមសេចក្តីសុចរិត សេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួន និងសេចក្តីសំឡូតវិញ។" (១ ធីម៉ូថេ 6:11)

"ចូរឱ្យអ្នកផ្សាយព្រះបន្ទូលចុះ ហើយទទូចជម្រុញផង ទោះត្រូវពេល ឬខុសក្តី ចូររំឭកគេឱ្យដឹងខ្លួន ព្រមទាំងបន្ទោស ហើយកំឡាចិត្តគេ ដោយចិត្តអត់ធ្មត់ និងសេចក្តីប្រៀនប្រដៅគ្រប់យ៉ាង។" (២ ធីម៉ូថេ 4:2)

សេចក្ដីបន្ថែមទី១៖ ទម្រង់នៃខ្លឹមសារអធិប្បាយ

អត្ថបទ	ចំណាងជើង	កាលបរិច្ឆេទ	គ្រូអធិប្បាយ	
សេចក្ដីផ្ដើម				
1. ការខ្វល់ខ្វាយ				
2. សេចក្ដីត្រូវការ				
3. ប្រយោគភ្ជាប់				
4. សេចក្ដីសរុបរបស់អត្ថបទ				
5. សេចក្ដីសរុបនៃការអធិប្បាយ				
គ្រោង				
1. ផ្នែកទី១				
1) ការពន្យល់				
2) ការអនុវត្ត				
3) ការជជែកវែកញែក				
4) ឧទាហរណ៍				
5) សួរសំណួរ				
6) ប្រយោគភ្ជាប់				
7) ប្រយោគភ្ជាប់ពីផ្នែក១និងផ្នែកទី២				

2. ផ្នែកទី១	
1) សេចក្តីពន្យល់	
2) ការអនុវត្ត	
3) ការជជែកវែកញែក	
4) ឧទាហរណ៍	
5) សួរសំណួរ	
6) ប្រយោគភ្ជាប់	
7) ប្រយោគភ្ជាប់ពីផ្នែក២និងផ្នែកទី៣	
8) ពាក្យភ្ជាប់ផ្នែកទី១និងផ្នែកទី៣	
3. ផ្នែកទី៣	
1) ការពន្យល់	
2) ការអនុវត្ត	
3) ការជជែកវែកញែក	
4) ឧទាហរណ៍	
5) សួរសំណួរ	

6) ប្រយោគភ្ជាប់	
7) ពាក្យភ្ជាប់ផ្នែក១ ទៅផ្នែកទី២	
សរុបសេចក្ដី	
1) ការផ្ដល់ជាចក្ខុវិស័យ	
2) ការសង្ខេប	
3) សកម្មភាព	
4) សំណូមពរ	

សេចក្ដីបន្ថែមទី២៖ បញ្ជីសម្រាប់ត្រួតពិនិត្យផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់គ្រូអធិប្បាយ

សំណួរ (១ ធីម៉ូថេ 6:11)	ចំណាងជើង	ចំណុច	ការពន្យល់
A អ្នកពន្យល់			
1. តើខ្ញុំមានចិត្តនៅក្នុងការដេញតាមបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ?	សេចក្ដីសុចរិត	(1 2 3 4 5)	
2. តើខ្ញុំឈរនៅចំពោះព្រះដោយត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?	ភាពស្មោះត្រង់ស្មោះ	(1 2 3 4 5)	
3. តើខ្ញុំមានសេចក្ដីជំនឿដែលអាចយកឈ្នះបញ្ហាសព្វថ្ងៃនេះដែរឬទេ?	ជំនឿ	(1 2 3 4 5)	
4. តើខ្ញុំមានសេចក្ដីស្រឡាញ់ដើម្បីបម្រើដល់អ្នកជិតខាងដែរឬទេ?	សេចក្ដីស្រឡាញ់	(1 2 3 4 5)	
5. តើខ្ញុំមានចិត្តដែលបន្ទាបដែរឬទេ?	ការបន្ទាបខ្លួន	(1 2 3 4 5)	
6. តើខ្ញុំស៊ូទ្រាំនៅក្នុងគ្រាដែលលំបាកដែរទេ?	ការអត់ធ្មត់	(1 2 3 4 5)	
B **ការរៀបចំនៅក្នុងការពន្យល់**			
1. តើខ្ញុំបានរៀនពីអត្ថបទព្រះគម្ពីរដែរឬទេ?		(1 2 3 4 5)	
2. តើខ្ញុំបានរកវត្ថុបំណងនៃការអធិប្បាយដែរទេ?		(1 2 3 4 5)	
3. តើខ្ញុំបានស្គាល់គ្រោងហើយឬនៅ?		(1 2 3 4 5)	
4. តើខ្ញុំបានពង្រឹងនូវគ្រោងនេះហើយឬនៅ?		(1 2 3 4 5)	
5. តើខ្ញុំបានបំពេញគ្រោងនៃការអធិប្បាយហើយឬនៅ?		(1 2 3 4 5)	
6. តើខ្ញុំបានដាក់សេចក្ដីសរុបនិងសេចក្ដីផ្ដើមហើយឬនៅ?		(1 2 3 4 5)	
7. តើខ្ញុំបានសម្រួចការអនុវត្តហើយឬនៅ?		(1 2 3 4 5)	

C. **ការផ្តល់សេចក្តីពន្យល់**			
1. តើខ្ញុំបានអធិប្បាយសាររបស់ព្រះអម្ចាស់តាមរយៈបុគ្គលិកលក្ខណៈទាំងមូលរបស់ខ្ញុំដែរឬទេ?		(1 2 3 4 5)	
2. តើខ្ញុំបានអធិប្បាយជាមួយនឹងអារម្មណ៍ពេញដោយអំណាចនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងលើក្រុមជំនុំនិងការដំណើរការដែរទេ?		(1 2 3 4 5)	
3. តើខ្ញុំបានទទួលបានការណាមួយចេញពីក្រុមជំនុំនៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងតែនិយាយដែរឬទេ?		(1 2 3 4 5)	
4. តើខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាមានសេរីភាពក្នុងកាលដែលកំពុងអធិប្បាយដែរទេ?		(1 2 3 4 5)	
5. តើខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាមានសេរីភាពខាងវិញ្ញាណនៅពេលដែលកំពុងអធិប្បាយដែរទេ?		(1 2 3 4 5)	
6. តើខ្ញុំមានភាពម៉ឺងម៉ាត់នៅក្នុងការអធិប្បាយដែរទេ?		(1 2 3 4 5)	
7. តើខ្ញុំមានភាពឆេះឆួល ការខ្វល់ខ្វាយនិងភាពកក់ក្តៅដែរទេ?		(1 2 3 4 5)	
8. តើខ្ញុំមានភាពបន្ទាន់នៅក្នុងការអធិប្បាយដែរទេ?		(1 2 3 4 5)	
9. តើខ្ញុំមានការទាក់ទាញចិត្តដល់អ្នកស្តាប់ដែរទេ?		(1 2 3 4 5)	
10. តើខ្ញុំមានផាតុសទេ? (Pathos)		(1 2 3 4 5)	

11. តើខ្ញុំមានអំណាចនៃព្រះបន្ទូលដែរ ឬទេ?		(1 2 3 4 5)	
12. តើខ្ញុំមានចេស្តានៅពេលដែលខ្ញុំ អធិប្បាយដែរទេ?		(1 2 3 4 5)	
D. ការឆ្លើយតបនៃការពន្យល់			
1.តើក្រុមជំនុំព្យាយាមយល់បទគម្ពីរដែរឬទេ?		(1 2 3 4 5)	
2. តើក្រុមជំនុំមានការប្រកបពិតប្រាកដដែរទេ?		(1 2 3 4 5)	
3. តើក្រុមជំនុំមានការអធិស្ឋានដោយខិតខំ ដែរទេ?		(1 2 3 4 5)	
4. តើក្រុមជំនុំធ្វើការដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែរឬទេ?		(1 2 3 4 5)	
5. តើក្រុមជំនុំស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដែរទេ?		(1 2 3 4 5)	
6. តើក្រុមជំនុំប្រមូលផ្តុំគ្នាសរសើរដំកើងព្រះអម្ចាស់ដែរទេ?		(1 2 3 4 5)	
7. តើក្រុមជំនុំដេញតាមភាពបរិសុទ្ធនិងសេចក្តី សុខសាន្តដែរទេ?		(1 2 3 4 5)	
8. តើក្រុមជំនុំបានទទួលនូវព្រលឹងដែល បាត់បង់ដែរទេ?		(1 2 3 4 5)	
9. តើក្រុមជំនុំបង្ហាញភស្តុតាងនៃការ ថ្វាយបង្គំពិតដែរទេ?		(1 2 3 4 5)	
10. តើក្រុមជំនុំស្មោះត្រង់នៅក្នុងដំណែងរបស់ គេទេ?		(1 2 3 4 5)	

សេចក្ដីបន្ថែមទី៣៖ ទម្រង់វាយតម្លៃលើខ្លឹមសារអធិប្បាយ

I. ការអានបទគម្ពីរ	
A. តើខ្ញុំបានអានអត្ថបទដោយបញ្ជាក់ច្បាស់ៗទេ?	(1 2 3 4 5)
B. តើខ្ញុំបានអានអត្ថបទគម្ពីរច្បាស់ទេ?	(1 2 3 4 5)
II. សេចក្ដីផ្ដើម	(1 2 3 4 5)
A. តើខ្ញុំបានចាប់យកការយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នកដែរទេ?	(1 2 3 4 5)
B. តើការអធិប្បាយរបស់គាត់ត្រឹមត្រូវជាក់ច្បាស់ទេ?	(1 2 3 4 5)
C. តើអ្នកយល់ពីការចាំបាច់នៅក្នុងការអធិប្បាយដែរទេ?	(1 2 3 4 5)
D. តើសេចក្ដីណែនាំគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលទេ?	(1 2 3 4 5)
III. គ្រោង	(1 2 3 4 5)
A. តើចំណុចសំខាន់ច្បាស់ទេ? (ចូរសរសេរនៅខាងក្រោយ)	(1 2 3 4 5)
B. តើចំណុចសំខាន់មានលំហូរធម្មតាចេញពីអត្ថបទដែរទេ?	(1 2 3 4 5)
C. តើចំណុចតូចៗមានការអភិវឌ្ឍដែរទេ?	(1 2 3 4 5)
D. តើឧទាហរណ៍គាំទ្រចំណុចនីមួយៗទេ?(សង្ខេបនិងសរសេរ)	(1 2 3 4 5)
E. តើការអនុវត្តច្បាស់លាស់ទេ? (ចូរពន្យល់)	(1 2 3 4 5)
F. តើអ្នកបានរៀនការអ្វីថ្មីចេញពីគ្រោងនេះទេ?	(1 2 3 4 5)
G. តើគ្រោងមានដំណើរការរឿយៗទេ?	(1 2 3 4 5)
H. តើគ្រោងនេះមានចំណេះដឹងពីព្រះគ្រីស្ទទេ?	(1 2 3 4 5)
IV. សរុបសេចក្ដី	(1 2 3 4 5)
A. តើខ្ញុំបានសង្ខេបការអធិប្បាយទេ?	(1 2 3 4 5)
B. តើខ្ញុំបានបង្ហាញរូបភាពនៅក្នុងខ្លឹមសារដែរទេ?	(1 2 3 4 5)

C. តើការសរុបសេចក្តីបានសម្រេចដែរទេ?	(1 2 3 4 5)
D. តើវាបានជម្រុញអ្នកឱ្យមានការផ្លាស់ប្រែដែរទេ?	(1 2 3 4 5)
V. ការវាយតម្លៃទូទៅ	(1 2 3 4 5)
A. បែបបទនៃការអធិប្បាយ	(1 2 3 4 5)
1. ពាក្យពេចន៍ដែលអាចយល់បាន	(1 2 3 4 5)
2. ភាសាសម្បូណ៌បែប	(1 2 3 4 5)
3. សម្លេងដែលឆ្លុះបញ្ចាំង កម្រិតសម្លេង និងភាពច្បាស់លាស់	(1 2 3 4 5)
4. កាយវិការនិងការបង្ហាញតាមទឹកមុខ	(1 2 3 4 5)
5. ការប្រើភ្នែកទាក់ទងជាមួយអ្នកស្តាប់	(1 2 3 4 5)
6. អ្នកអធិប្បាយមានការទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍	(1 2 3 4 5)
7. ប្រវែងនៃការអធិប្បាយ	(1 2 3 4 5)
8. អារម្មណ៍នៃការជម្រុញនៃការអធិប្បាយ	(1 2 3 4 5)
9. អារម្មណ៍នៃការរួបរួមនៅក្នុងការអធិប្បាយ	(1 2 3 4 5)
B. ប្រសិទ្ធិភាព	(1 2 3 4 5)
1. អ្នកនិយាយនិយាយដោយទំនុកចិត្តនិងការទាក់ទាញ	(1 2 3 4 5)
2. អ្នកមានការប៉ះពាល់ហើយមានការទាក់ទាញដោយសារការអធិប្បាយ	(1 2 3 4 5)
3. បទគម្ពីរត្រូវបានបង្រៀនដោយយកចិត្តទុកដាក់និងដាក់អនុវត្ត	(1 2 3 4 5)
4. ចំណងជើងនៃការអធិប្បាយសមស្របទៅនឹងគោលការណ៍នៃការអធិប្បាយ	(1 2 3 4 5)

❖ ការនេះពឹងផ្អែកលើការវាយតម្លៃខ្លឹមសារអធិប្បាយដែលប្រើនៅក្នុងកម្មវីធីសិក្សាថ្នាក់បណ្ឌិតនៅសាលា Westminster Theological Seminary នៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ានៅឆ្នាំ ១៩៩៦។

សេចក្តីបន្ថែមទី៤៖ សំណួរសម្រាប់ការបកប្រែនូវអត្ថបទគម្ពីរសម្រាប់ការអធិប្បាយ

អត្ថបទ:	កាលបរិច្ឆេទ:	អ្នកបកប្រែ:
សំណួរសម្រាប់ការបកស្រាយ	ចម្លើយ	សេចក្តីពិតដែលរកឃើញ
1. តើអ្វីដែលប្រឆាំងនឹងអត្ថន័យនៃខគម្ពីរនេះ?		
2. តើចំណុចណាដែលត្រូវបានសង្កត់ធ្ងន់នៅក្នុងន័យនេះ?		
3. តើអត្ថន័យដូចគ្នានេះចេញមកពីខគម្ពីរណា?		
4. តើអ្វីទៅជាខ្លឹមសារនៃខគម្ពីរនេះ? (ជាភាសា)		
5. តើអ្វីជាគោលបំណងនៅក្នុងខគម្ពីរនេះ? (ជាភាសា)		
6. តើអ្វីជាតួនាទីនៃខគម្ពីរនេះ? (ជាភាសា)		
7. តើខគម្ពីរនេះមានកំណត់ត្រាប្រវត្តិសាស្រ្តដែរទេ? (ចំណងជើង)		
8. តើខគម្ពីរនេះមាននិមិត្តរូបនិងប្រភេទដែរទេ? (សួររកធាតុ)		

9. តើអ្វីទៅជាបរិបទនៃខគម្ពីរនេះ?		
10. តើអ្វីជា locutionary ដែលខគម្ពីរនេះប្រើ?		
11. តើខគម្ពីរនេះត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងភាសាអ្វី?		
12. តើខគម្ពីរនេះមានធាតុពីអារម្មណ៍ដែរទេ?		
13. តើខគម្ពីរមានធាតុដែលផ្តល់ព័ត៌មានទាក់ទងនឹងការអធិប្បាយដែរទេ?		
14. តើនរណាជាអ្នកដែលទទួលដើមនៃខគម្ពីរនេះ?		
15. តើអ្វីទៅជាវប្បធម៌ដែលជាជីវប្រវត្តិនៃខគម្ពីរនេះ?		
16. តើអ្វីទៅជាលំដាប់លំដោយនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសេចក្តីប្រោសលោះនៃខគម្ពីរនេះ?		
17. តើអ្វីទៅជាលំដាប់លំដោយនៅក្នុងទំនាក់ទំនងទៅកាន់ជិវិតបច្ចុប្បន្ន?		

អ្នកនិពន្ធ បណ្ឌិត វ៉ាយ យ៉ុង ជុន ជាប្រធាននៃ *CEMF* និង *CRFI*

- Biblical Theology (O.T), Expository Preaching and Puritanism
- D. Min., Westminster Theological Seminary, CA, USA (1996)
- M.Div., Hapdong Presbyterian Theological Seminary, South Korea (1981)
- B.A., Chong Shin Theological Seminary, South Korea (1978)
- Taught in International Theological College and Seminary in Cambodia (Chairman of Old Testament)
- Taught in International Reformed Theological College & Seminary, USA (Preaching Professor)

កាលបរិច្ឆេទបោះពុម្ភ៖ កុម្ភៈ ១៦ ២០២០ នៅកម្ពុជា
ទីបោះពុម្ភ៖ វិទ្យាស្ថានសេចក្ដីជំនឿបែបកំណែទម្រង់នៅកម្ពុជា
អ្នកកែសម្រួល៖ លោក John Park នៅសហរដ្ឋអាមេរិក
Translator: Ms. Sreyleak Kohn, CEMF staff